

Glasilo učencev

OŠ Miklavž na Dravskem polju

Šolsko leto 2008/2009

MIK

Dragi bralci!

Konec je šolskega leta in pred vami je MIK, ki vam ponuja pisano paleto misli, fotografij in likovnih izdelkov učencev. Vabimo vas, da se nam pridružite pri zanimivem in aktualnem branju prispevkov, v katerih so se učenci dotaknili umetnosti, razmišljanja o prebranih knjigah, ekologiji, nas popeljali v različne kraje, tudi preko naših meja, opevali ljubezen, opisovali dogajanja v šoli in poleteli na krilih domišljije. Spoznali boste, da je bilo tudi to šolsko leto, od katerega se počasi poslavljamo, lepo in ustvarjalno.

Želimo vam prijetno branje in lepe počitnice.

Uredniški odbor

VSEBINA IN KAZALO

Čar umetnosti in gledališča	2
Iz popotnih torb	5
Nikoli nam ni dolgčas	12
Zdrav duh v zdravem telesu	19
Branje je najlepše učenje	23
Ekokotiček	26
Pesmi in zgodbe	31
Ljubezen	37
Naši najdražji	43
V svetu živali	45
Domisljijski svet	46
Za bistrumneže	61
Dogodki v šolskem letu 2008 / 2009	65
Dosežki učencev OŠ Miklavž na Dravskem polju v letu 2008 / 2009	71

GlasilO Osnovne šole Miklavž na Dravskem polju Šolsko leto 2008 / 2009

Mentorica: Marija Kolarič

Uredniški odbor: Larisa Boso, Nina Petek, Melisa Tomičič, Katja Petrovič, Sara Kranjc, Sara Rukelj

Oblikovanje: Matjaž Žuran

Tisk: OŠ Miklavž na Dravskem polju

Likovna dela in fotografije so nastale v šolskem letu 2008 / 2009 pri pouku in v okviru raznih projektov, izbirnih predmetov, interesnih in drugih dejavnosti ob pouku.

ČAR UMETNOSTI IN GLEDALIŠČA

Obogatimo svoje življenje. Ne s stvarmi, ki imajo vrednost, ampak s stvarmi, ki so vrednote.

(Rudi Kerševan)

BREDA PUGELJ OTRIN LJUBI IZZIVE

Breda Pugelj Otrin je igralka, prevajalka, plesalka, režiserka in avtorica mnogih dramskih besedil. Diplomirala je v Ljubljani na AGRFT. Kot igralka je odigrala veliko vlog v Celjskem ljudskem gledališču in bila članica Drame SNG Maribor. Njeno delo je bogato in raznoliko, zvesto pa ji stojijo ob strani tudi mož Iko Otrin, hči Nataša in sin Jaš, vsi tesno povezani z gledališčem, umetnostjo in lepo slovensko besedo.

S predstavo Internat je Breda Pugelj Otrin s svojo dramsko skupino gostovala tudi v naši šoli. Učenci osmih in devetih razredov so si lahko ogledali zgodbo dijakinj Umetniške gimnazije, njihovo življenje, način zabave, prijateljstvo, vsakdanje tegobe in strahove, a tudi veselje, radosti in življenjska spoznanja. Po končani predstavi smo ujeli trenutke z Bredo Pugelj Otrin, režiserko predstave, in poklepetali o njenem delu ter načrtih.

Vaše življenje je bilo ves čas tesno povezano z umetnostjo in gledališkim delom. Kakšen je dan gledališke igralkе?

»V različnih obdobjih različen. Ko sem bila še aktivna dramska igralka v SNG Maribor, je bilo treba prilagajati dom in delo. Gledališke vloge, ki sem jih študirala, so me spremljale povsod, na vsakem koraku. Kot igralka namreč ne moreš izključiti vloge in biti le mati, gospodinja, žena, človek, ki ima svoje zasebno življenje, veselje, hobije in težave. Hčerka mi je celo dejala, da po mojem vedenju pri pomivanju posode včasih opazi, katero vlogo takrat igram. Ko sem na primer igrala Matildo v Partljičevih Ščukah, sem se obnašala najbrž drugače, bolj zmedeno, kot pa takrat, ko sem igrala Ofelijo.«

S katerimi dejavnostmi si še bogatite življenje?

»Ves čas me je zelo zanimala literatura. Po opravljeni maturi na srednji šoli sem želela študirati primerjalno književnost, opravila pa sem tudi sprejemni izpit na AGRFT. Prvo leto sem poskušala študirati oboje, vendar sem imela preveč dela na AGRFT, zato sem študij primerjalne književnosti opustila. Toda literatura in lepa beseda sta se mi ves čas zdela zelo pomembni. Veliko sem tudi pisala in prevajala. Prevedla sem štirideset daljših tekstov in veliko krajših. Tako je v knjižni

obliki izšlo osemindvajset prevodov. Prevedla sem še deset gledaliških in še nekaj drugih besedil, ki so jih naročile založbe, a prevodi, žal, niso izšli, saj so založbe ukinili.«

Koliko samostojnih gledaliških predstav ste že odigrali?

»Približno sto dvajset dramskih uprizoritev in štiri muzikale.«

Kdaj in zakaj je dozorela ideja o delu z mladimi?

»Po osemintridesetih letih aktivnega dela sem se upokojila, vendar nisem izgubila stika z gledališčem. Honorarno sem igrala še pet let. Nato pa se je preoblikoval ansambel in prišlo je do sprememb. Niso me več potrebovali za igranje starejših vlog, saj so se tudi že igralkе, zaposlene v gledališču, postarale in so zato igrale sebi primerne vloge. Tako sem se poslovila od gledališča in nato delala na baletni šoli s predšolskimi otroki. To je bilo nekaj med ritmiko in baletom. Ko so ustanovili dramsko šolo, so me povabili k sodelovanju. Tu delam še danes, kljub temu da sem na začetku sodelovanje najprej odklonila. Sedaj sem vesela, ko opazujem otroke, kako rastejo pod mojimi rokami.«

Katerih tem se dotaknete v predstavah, ki jih režirate?

»Različno, to je odvisno od starosti in števila skupine ter od tega, koliko otroci že znajo in kaj so sposobni odigrati. Izbira je vedno odvisna od okoliščin.«

Kako izbirate igralce?

»Moja naloga je, da v naši šoli otrokom pomagam olajšati pot pri gledališkem ustvarjanju. Igralcev ne izbiram na avdicijah. Če bi delala tako, bi morda lahko odklonila nekoga, ki bi bil potem dober igralec, čeprav na avdiciji ni pokazal vseh svojih sposobnosti, in sprejela nekoga, ki je naredil le dober prvi vtis. Nekaj let sem želela privabiti otroke v dramsko skupino tako, da sem objavljala razpise v Večeru, pred tremi leti pa sem nehala s tem, a otroci kljub temu prihajajo, se dobro počutijo in zato tudi dobro delajo.«

Kako mladi gledalci sprejemajo vaše nastope?

»Zelo različno. Z odzivom osnovnošolcev smo navadno zadovoljni, včasih pa tudi, žal, razočarani. Pri vas sem bila z vedenjem učencev zelo zadovoljna in sem se dobro počutila.«

Je bila kakšna predstava, ki se je še vedno radi spominjate?

»Gledališče vedno sestavljata oder in publika in v njem vlada neka energija, magnetizem. Prvi vtis, sporočilo, razpoloženje pošljejo v dvorano igralci in če ta stik uspe, se energija vrača na oder. Prav v tem je čar gledališkega življenja in to sem čutila v svojih vlogah, zato se rada spominjam vseh predstav.«

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

»Zdaj pripravljamo Podstrešje, kjer bomo spregovorili o nasilju v družini. Pred nami je

še ena predstava, ki bo pa tudi zame ena oblika izpita.«

V predstavi Internat so igrale tudi Ana Ribič, Petra Krajnik in Tamara Benko.

Kako se počutite v tej gledališki skupini?

»Super. Vse se imamo rade, dobro se razumemo, vzdušje je prijetno.«

Kako se počutite v svojih vlogah?

»Lepo je. Vedno, ko dobimo vlogo, nam je všeč, ker se naučimo nekaj novega.«

Ste bile do sedaj vedno zadovoljne z izbiro vlog, ki ste jih dobile?

»Da. Če pa v začetku ne, se potem vživimo in nam vloge postanejo všeč.«

Je naporno usklajevati gledališko dejavnost s šolskim življenjem?

»Niti ne, ker nas igranje veseli.«

Kolikokrat na teden imate vaje?

»Po dve uri in pol, pred nastopi pa večkrat.«

Kako potekajo priprave?

»Najprej beremo tekst in ko vidimo, komu kaj leži, dobimo vloge ter izpopolnimo svoj jezik. Nato pa delamo v prostoru.«

Vam je bila katera predstava posebej všeč?

»Vse so nam bile všeč.«

Lahko izključite like junakinj iz predstav, ko ste doma, v kinu ali kje drugje?

»To sta dva čisto različna svetova. Misli lahko izključimo, čeprav se tu in tam spomnimo na vloge.«

Tina Vesiak in Špela Šket, 9.a

GLEDALIŠKA PREDSTAVA ČAROVNICE

V torek, 20.1.2009, smo se odpeljali v gledališče Celje. Že ko smo vstopili v ta hram umetnosti, se mi je zdelo vse lepo, svečano. Torbe in jakne smo odložili v garderobi in se nato napotili v dvorano. Nekateri smo se posedli v parterju, drugi so se povzpeli na balkon in čakali na začetek predstave. Luči so se kmalu ugasnile in odgrnile so se zavese.

Pred nami se je pojavil deček, oblečen v rdečo majico, kavbojke in rdeče superge. S kretnjami, z mimiko obraza in z besedami je gledalcem v dvorani opisal dogodek, prometno nesrečo, v kateri so umrli njegovi starši.

Na odru je sedela tudi sivolasa babica, pri kateri je deček našel zavetje in dom. Objela je vnuka in začela obujati spomine na svojo mladost ter mu pripovedovala razburljive zgodbe o čarovnicah. Opisovala mu je, kakšne so. Povedala je, da so podobne navadnim ženskam, v resnici pa sovražijo vse otroke, nosijo rokavice, lasulje, na nogah nimajo nohtov, imajo modro slino in pod lasuljami nekakšne srbeče izrastke.

Ob babičinem opisovanju je na oder stopila ena od čarovnic. Zdela se nam je navadna, povprečna ženska, takšna, kot jih srečujemo vsak dan, le da so njo izdajale lastnosti, o katerih je govorila dečkova babica.

Zgodba se je nadaljevala tako, da je fant moral nadaljevati šolanje v Angliji, zato sta se deček in babica z Norveške odpravila v to deželo. Kmalu je babica zbolela in da bi si opomogla, bi ji pomagal le čist zrak. Z

vnukom sta zato odpotovala v hotel na južni obali, kjer pa se je zgodba močno zapletla.

V istem času so bile v tem hotelu tudi čarovnice, ki so se tu zbrale zaradi pomembnega kongresa čarovnic. Vodila naj bi ga velečarovnica. Slednja je najprej spremenila življenje dečkovemu prijatelju Brunu, nato pa še glavnemu junaku te zgodbe. Z napitkom so namreč čarovnice spremenile oba dečka v miši. A ker je maščevanje sladko, so podobno usodo doživele tudi same. Ne vem pa, ali so postale hudobne ali dobre miške.

Predstava se je vse bolj bližala h koncu, jaz pa sem si želela, da bi dečka spet dobila človeški podobi. Pa se moja želja ni uresničila. Mišek/deček se je stisnil k babici, ta ga je nežno objela, kot to pač znajo narediti babice, in ga vprašala, kako se počuti. Dejal ji je, da dobro in da je najpomembnejše v življenju, da te sprejmejo takšnega, kot si, ter da te ima nekdo rad.

V zgodbi so se prepletale laži, resnica, prijateljstvo, sovraštvo, iznajdljivost in čarovniške coprnije. Mislila sem, da se bo deček ponovno spremenil v človeka, a ker se ni, me je tolažila misel, da je bil zadovoljen z novim načinom življenja.

Predstava se je končala. Igralci so se še zadnjič priklonili, mi pa smo jih nagradili z bučnim aplavzom. Bilo mi je všeč.

Sara Rukelj, 7.b,
avtorica risbe: Nuša Ladič, 6.a

CHRISTMAS CAROL – GLEDALIŠKA PREDSTAVA V ANGLEŠKEM JEZIKU

V Narodnem domu v Mariboru smo si učenci osmih in devetih razredov ogledali gledališko predstavo Božična zgodba, avtorja Charlesa Dickensa.

Težko pričakovana predstava v angleškem jeziku se je začela. Na odru je stalo le nekaj rekvizitov in šest zanimivih igralcev. Glavna oseba je bil Ebenezer Scrooge, ki je živel samo za denar. Bil je nesramen in skopuški. Najbolj je sovražil božič, saj je kot otrok vsak božič preživel sam v internatu, brez ljubezni, medtem ko so drugi ta večer preživeli s svojimi družinami.

Bil je osamljen, zavračal je celo svojega edinega sorodnika, nečaka. Zavrnil je njegovo povabilo na božično večerjo. Zdelo se mu je bolje, da bo večer preživel sam v svojem velikem, hladnem dvorcu, v katerem je dihala sovraštvo.

V sanjah se mu je neke noči prikazal njegov partner, ki je umrl pred sedmimi leti, in mu je rekel, da se bo moral spremeniti, drugače bo čutil grozne posledice.

Prikazali pa so se mu tudi trije duhovi, ki so mu razgrnili preteklost, sedanost in prihodnost. Po tem dogodku se je Ebenezer Scrooge zamislil in se odločil, da bo spremenil način življenja, saj je

želel živeti srečno ter z drugimi ljudmi deliti lepe stvari. Čeprav je denar sveta vladar, je sprevidel, da se ljubezni, sreče in dobrote ne da kupiti.

Naslednjega dne je srečen in prerojen odšel na božično večerjo k svojemu nečaku, rešil je življenje nekega dečka, njegovemu očetu pa dal večjo plačilo za delo.

Najbolj všeč mi je bil igralec, ki je igral Boba Cratchita, saj me je znal spraviti v smeh.

Takšne predstave so lahko zelo zabavne, še posebej, če so vanje vključene različne pesmi, tako kot so bile v tej.

Menim, da je bila ta zgodba zelo poučna in upam, da je marsikdo spoznal mnogo življenjskih modrosti. Preveč ljudi namreč misli le na denar in ob tem pozabi na druge prečudovite stvari, kot so ljubezen, dobrota, sreča in drobne radosti.

Andreja Tišič, 9.a

IZ POPOTNIH TORB

Življenje je potovanje. Vsakdo potuje po svoje in si sproti riše svoj zemljevid.

(neznani avtor)

ŠOLA V NARAVI - DOM ŠTRK

Vtisi učencev četrtil razredov

Prvi dan, ko smo prišli na Ptuj v dom Štrk, nas je pričakal hišnik Vlado. Povedal nam je, kje so naše sobe.

Naša soba se je imenovala Princeskin dvor.

Ob 15. uri smo mi in učenci druge skupine imeli plezanje.

Vsak dan smo šli spat ob 22.00.

Drugi dan smo imeli dopoldne lokostrelstvo, popoldne pa smo odšli na Dominkovo domačijo ali v panonsko hišo.

Tretji dan smo dopoldne imeli orientacijski tek, popoldne pa smo šli v gozd, kjer smo delali odtise listja.

Četrty dan smo odšli na pohod, ki je trajal eno uro. Potem je prva skupina odšla do mlake, druga skupina pa je imela kanuizem.

Peti dan je bilo podobno, le da smo imeli te dejavnosti dopoldne in skupini sta se zamenjali. Prva skupina je imela kanuizem in druga mlako.

Ko smo prišli do doma, smo imeli kosilo, nato pa smo odšli domov.

Mia Sinovec, 4.c

Ko smo prišli v šolo v naravi, v dom Štrk na Ptuj, smo bili polni pričakovanj.

Najprej nas je sprejel hišnik Vlado. Potem smo odšli v svoje sobe, imenovali smo se Princeskin dvor.

Prvi dan smo opisovali kurenta. Spat smo šli ob desetih zvečer.

Drugi dan smo vstali ob sedmih. Imeli smo zajtrk in nato orientacijski tek. Bilo je zelo zabavno.

Tretji dan smo plezali. Dotaknila sem se stropa. Imeli smo tudi lokostrelstvo, šli pa smo še na Dominkovo domačijo.

Naslednji dan smo šli k mlaki, zadnji dan pa smo se vozili s kanuji.

Bilo je zelo lepo.

Zoya Tisaj, 4.c

Bili smo v šoli v naravi. Šli smo na Ptuj v dom Štrk. Bilo je lepo. Spat smo šli ob 7.00. V domu je bila zelo dobra hrana. Učiteljem je bilo ime: Tomo, Nataša, Zvone in Aleksej, hišniku pa Vlado.

Meni se je zdel najboljši učitelj Aleksej.

V sobah smo se deklice večkrat pogovarjale.

V drugi sobi pa so fantje igrali nintendods.

Prvi dan sem delala kurenta, drugi dan smo imeli orientacijski tek, tretjega dne pa smo imeli lokostrelstvo, plezali smo in šli na Dominkovo domačijo. Četrty dan smo šli peš do reke Drave in se razdelili v dve skupini. Prva skupina je šla k mlaki, druga pa se vozit s kanuji.

V redu je bilo, čeprav je deževalo. Z avtobusom smo se odpeljali v dom, kjer smo imeli kosilo, nato pa se odpravili domov.

Imela sem se lepo.

Lina Jelen, 4.c

Četrtek. Ta dan se mi je najbolj vtisnil v spomin.

Ob 7.00 so nas prišli zbujat. Malo sem še ležala v postelji, ker sem bila utrujena. Čez kakšne tri minute sem vstala ter pospravila posteljo. Potem sem se pretegnila in se šla oblačit. Za oblačenje smo imeli na voljo samo

pol ure, ker smo imeli jutranjo telovadbo. Sledil je zajtrk. Dežurni so morali pripraviti mize za vse obroke. Po kosilu smo imeli prosto. Sledil je sestanek za popoldanske aktivnosti. Popoldne smo se vozili s kanuji. Živa, Nina in jaz smo bile v enem kanuju. Bilo mi je lepo. Zvečer smo imeli Pokaži, kaj znaš. Selina, Živa, Nina in jaz smo plesale. Sledil je disko, po njem pa tuširanje in spanje. Sara Tomič, 4.c

V šoli v naravi smo šli spat ob 22.00 in se zbudili naslednjega dne ob 7.00 zjutraj.

Po zajtrku smo imeli sestanek. Hrana je bila zelo dobra in tudi učitelji so bili prijazni. Eden je bil Aleksej – učitelj lokostrelstva. Vsak dan smo pisali tudi dnevnike.

Prvi dan smo odšli v gozd. Delali smo odtise listov in debel dreves. Drugi dan smo imeli orientacijski tek, kjer smo iskali skrite točke. Tretji dan smo imeli lokostrelstvo. V tarče smo streljali z loki. Bilo je zelo zabavno. Četrty dan smo imeli kanuizem. S kanuji smo se peljali po reki Dravi. Tudi to je bilo zelo zabavno. Spali smo v sobah, kjer smo tudi igrali razne igre. Spal sem v dvonadstropni postelji.

Veselim se že naslednje šole v naravi.

Alex Premzl, 4.c

ŠOLA V NARAVI - DOM BOHINJ

Učenci osmih razredov smo šolo v naravi preživeli v prvih oktobrskih dnevih v CŠOD v Bohinju.

V enem tednu so se zvrstile mnoge dejavnosti, kot so lokostrelstvo, orientacijski tek, pohod, kolesarjenje, plezanje po steni, učenje in še kaj. Meni se je še posebej vtisnil v spomin dan, ko smo imeli na programu kanuizem.

Zjutraj smo se zbudili in odšli na jutranjo telovadbo. Zrak je bil oster in mrzel, zato smo se ob razgibavanju hitro predramili. Učitelj nam je povedal, da bomo veslali s kanuji. Poučil nas je o varnosti in pravilih veslanja, nadeli smo se varnostne jopiče in vzeli vesla ter se odpravili proti Bohinjskemu jezeru.

Tu sta nas čakala že dva kanuja. V enega so se usedle deklice, v drugega pa dečki. Kanuja smo spravili v vodo, vzeli vesla in zaveslali proti sredini jezera. Bilo mi je zelo všeč. Tekmovali smo, kdo bo hitrejši, vendar smo ves čas morali paziti na varnost.

Ko smo prispeli na drugo stran jezera, na kopno, smo se odpravili na dolg sprehod, na katerem smo občudovali naravne lepote, in se čudili, kaj zmore narediti naša narava.

Kmalu smo se vrnili do kanujev in zaveslali na drugo stran, kjer je bil naš dom.

V spominu mi je tudi ostalo plezanje po petindvajsetmetrski steni, naravni skali.

Zjutraj smo vzeli stvari in se odpravili na pot. Ko smo prišli do stene, nas je učitelj poučil o pravih plezanja. Hkrati sta lahko plezala dva učenca, ostali pa so se medtem lahko zabavali z igranjem nogometa in drugih športnih iger.

Naredili smo razpored, kdaj bo kdo plezal. Kmalu sem na vrsto prišel tudi jaz. Na glavo sem si nadel čelado in se privezal na vrv. Še enkrat sem preveril, če je vse v redu, nato pa sem začel plezati po steni. Bil sem hiter, saj sem imel dovolj moči, seveda pa sem želel priti čim prej do vrha.

Ko sem priplezal do cilja, sem bil ponosen nase, vesel sem bil tudi, ker so me pri plezanju spodbujali moji sošolci, na koncu pa mi celo zaploskali.

Nekaj časa sem še užival v svojem zmagoslavju, nato pa sem se odrinil od stene in se začel spuščati. Ko sem začutil trda tla pod nogami, sem si oddahnil in bil vesel, ker sem ostal v enem kosu. Odločil sem se, da bom ponovno preizkusil svoje moči, zato sem plezal še enkrat in spet dosegel cilj.

Ko smo steno preplezali vsi, smo se odpravili proti domu, kjer so nas čakale že druge dejavnosti. Oba dogodka sta se mi močno vtisnila v spomin, zato ju ne bom nikoli pozabil.

Matjaž Potočnik, 8.c

NESREČA V ŠOLI V NARAVI

Proti koncu tretjega razreda smo odšli v šolo v naravi. Z avtobusom smo se iz Miklavža odpeljali v Kočevje.

V domu Jurček smo se tri dni imeli zelo lepo, zadnji dan pa se mi je pripetila nesreča. Zaletel sem se v sosednja vrata in si presekao glavo. Hišnik in učiteljica Alenka sta me odpeljala k zdravniku na šivanje. Od strahu nisem skoraj nič občutil. Naredili so mi tri šive.

Po kosilu smo odšli proti domu. Ob pogledu na atija in mamico sem postal boljše volje. Zaradi glavobola in povišane temperature sem ob prihodu domov takoj legel v posteljo,

čeprav sem jima želel opisati vse dogodke. Bolečine so postajale vedno hujše in zopet sem moral k zdravniku. Rana se je namreč začela gnojiti in morali so mi jo počistiti. Kljub prijazni in nežni sestri me je tako močno bolelo, da so mi solze tekale po licu kot potoček. Ati me je ob posegu držal za roko in ob tem tudi jokao. Želel si je, da bi bolelo njega in ne mene. Kmalu so bolečine izginile in takrat sem se spomnil pregovora, da za dežjem vedno posije sonce. Na te dogodke in na atijeve solze me bo vedno spominjala brazgotina sredi čela.

Tim Gojčič, 5.b

PO DOLENJSKI, DEŽELI POMEMBNIH USTVARJALCEV

Leto 2008 zaznamuje 500-letnica rojstva Primoža Trubarja, moža, ki je s Katekizmom in Abecednikom postavil temelje slovenske književnosti in slovenskega knjižnega jezika. Njegova rojstna vas Raščica je še posebej v tem letu postala središče mnogih prireditev, ogledov in srečanj.

Tudi učenci in učitelji naše šole smo se v mesecu septembru odpravili na Trubarjevo domačijo in tako želeli na svoj način počastiti to nadvse častitljivo obletnico. Ker pa Dolenjska slovi še po mnogih drugih znanih ustvarjalcih, smo v program zapisali še ogled stiškega samostana, gradu Bogenšperk in Muljave.

Neučakani, vedoželjni in nekoliko nagajivo razpoloženi smo se v hladnem jutru zbrali pred šolo. Po pregledu prisotnosti smo začeli vstopati v avtobuse in iskali najugodnejše sedeže. Še nekoliko zaspani smo prislunili jutranjim pozdravom in navodilom spremljajočih učiteljev, nato pa se odpravili proti Dolenjski.

Vožnja je bila prijetno doživetje in med smehom, pogovorom, poslušanjem glasbe ter opazovanjem narave, ki je ostajala za nami, smo prislunili tudi razlagam učiteljev. Želeli so nas namreč čim bolj seznaniti s pomembnimi podatki o krajih in ljudeh, ki zaznamovali zgodovino in ji vtisnili nepozaben pečat.

Učenci osmih in devetih razredov smo se najprej ustavili v samostanu v Stični.

Sprehodili smo se po hodnikih in sobah ter ob strokovni razlagi izvedeli marsikaj o delu in življenju menihov ter o zgodovini samostana, med katero sodi tudi nastanek Stiškega rokopisa. V vseh kotičkih je bilo čutiti umirjenost, tišino in spokojnost in šele ko smo odhajali in za seboj zaprli vrata samostanskega dvorišča, sta se v nas znova naselili razposajenost in razigranost.

Sledil je napovedan Bogenšperk. Pred nami se je že na hribčku veličastno dvigal velik grad, eden od najlepših gradov na Slovenskem in eden od najpomembnejših kulturnih spomenikov pri nas.

Odrpli smo velika vhodna vrata in se podali v notranjost gradu, v kateri je pred mnogimi leti živel in ustvarjal Janez Vajkard Valvasor ter v knjigi Slava vojvodine Kranjske svetu predstavil svojo domovino.

Pomikali smo se po grajskem muzeju, si ogledali poročno dvorano, Valvasorjevo delovno sobo in najrazličnejše zbirke, med katerimi so, poleg geodetske, pozornost vzbudile še zbirke, posvečene vraževerju, slovenskim nošam, lovu in kamninam.

Sprehod po gradu se je končal in pot nas je vodila v rojstni kraj Primoža Trubarja.

In medtem ko smo se vozili proti Raščici, so si učenci sedmih razredov ogledovali Muljavo, rojstni kraj pisatelja Josipa Jurčiča. V dolinici poleg domačije še danes uprizarjajo gledališke predstave na prostem, kjer znova zaživijo Krjavelj, znan vaški posebnež iz Desetega brata, ter drugi liki iz Jurčičevih del.

Učenci se tokrat niso podali po Jurčičevi poti, poimenovani po pisatelju, ampak so prislunili zanimivi razlagi o delu in življenju tega velikega pripovednika.

Po mnogih ovinkih in prevoženih kilometrih smo se tudi mi ustavili v rojstni vasi Primoža Trubarja, človeka, ki je že v tedanjem, njemu nenaklonjenem času, čutil močno povezanost s svojo domovino, s slovenskim narodom in ki je pred manj kot petsto leti priklical slovenski narod z besedama: »Lubi Slovenci!« V prijazni vasi smo si s posebnim spoštovanjem ogledovali zapuščino očeta slovenskega knjižnega jezika in se zavedali, da bo njegovo ime živelo, dokler bo obstajala slovenska beseda.

Vtise so zbrale in zapisale članice novinarskega krožka

MEDNARODNA IZMENJAVA UČENCEV

V lanskem šolskem letu so nas v okviru mednarodne izmenjave učencev obiskali vrstniki iz Češke. Gostoljubno so jih sprejele družine naših učencev, pri katerih so preživeli lepe trenutke, spoznavali naš način življenja ter kulturo.

V šoli so si naši gostje ogledali prostore in z nami prisostvovali učnim uram. Sporazumevali smo se v angleščini in tako je bilo srečanje z njimi še toliko bolj zabavno in zanimivo. Trudili smo se, da bi nanje naredili čim boljši vtis, zato smo jim pripravili pestre programe.

Zaupali so nam, da jim je bilo pri nas lepo. Ob odhodu so nas povabili, da jih obiščemo in da tudi mi odkrivamo značilnosti njihove domovine. Seveda smo bili njihovega povabila veseli in smo komaj čakali na mesec september, ko naj bi odpotovali na Češko.

Počitnice so minile, pouk se je začel, dan odhoda pa se je vse bolj približeval.

Končno. Četrtek.

Po zajtrku me je mami pospremila na železniško postajo v Maribor, kjer nas je že čakala učiteljica Katja Zobec. Vstopili smo na vlak, ki vozi proti Dunaju, in naša avantura se je začela. Vozili smo se štiri ure, zato smo imeli dovolj časa za pogovor, pripovedovanje šal, zgodbic iz šolskih klopi, branje revij ali knjig, za poslušanje glasbe in tudi za spanje. Čeprav smo se kratkočasili, je bila radovednost, kaj nas čaka, prevelika in komaj smo čakali, da se srečamo s svojimi novimi prijatelji.

Končno smo prispeli na Dunaj. Pred nami je bila še ena ura čakanja na drugi vlak in po približno dveh urah in pol vožnje smo prestopili na vlak za Pardubice na Češkem.

V mesto Pečky smo prispeli ob osmih zvečer. Na postaji so nas že čakale družine, pri katerih bi naj bivali. Prijateljico Katjo in mene je pričakala Betka s svojo mamo.

Ko sva prispeli v njihov dom, smo večerjali, nato pa se odpravili na zaslužen počitek. Naslednje jutro so naju s Katjo na mizi že čakali okusni sendviči in topel čaj. Po zajtrku nas je Betkina mama odpeljala v šolo. Skupaj smo preživeli dve uri pouka. Sporazumevali smo se v angleščini, imeli intervjuje in se zelo zabavali.

Ena od učiteljic nam je razkazala šolo. Učenci prvega razreda so nam zapeli pesmico. Po ogledu smo se odpravili v njihovo telovadnico, kjer smo igrali floorball. To je neke vrste hokeja, le da se ne igra na ledu. Razdelili smo se v dve skupini. Zmagala je nasprotna skupina. Pa se nisem preveč jezila, kajti vem, da je pomembno sodelovati, ne zmagati.

Popoldne smo se z avtobusom odpeljali na ogled mesta Podebrady. S Katjo, Betko, Mišo in Marjetko smo si najprej ogledale park, kjer je bilo veliko spomenikov, poskusile smo mineralno vodo in zdraviliške biskvite. Med potjo sem vneto fotografirala znamenitosti, ki smo jih videle, ker pa so se nam že oglašali želodci, smo lakoto potešile v bližnji piceriji.

Ob lepotah smo pomislile na domače in kar žal nam je bilo, da vseh teh prekrasnih vtisov ne morejo deliti z nami. Toda kupile smo razglednice s češkimi motivi in jim poslale lepe pozdrave. Čas za ogled se je iztekkel in počasi smo se odpravile proti domu. Po večerji sta nas obiskali Marjetka in Miša in igrale smo se skrivalnice.

Sobota. Ogled Prage, glavnega mesta Češke. Potovanje z vlakom in s podzemno železnico. Postaja je bila podobna drugim postajam. Toda kmalu je bil na programu že ogled gradu z zelo lepim razgledom na okolico. Videle smo Češki urad, se odpravile po ozki ulici, imenovani Karlova ulica, in prečkale tudi Karlov most, ki je dolg približno petsto metrov in je okrašen z mnogimi kipi.

Med potepanjem po mestu smo odkrivale mnogo lepih in nepozabnih stvari. Čas pa smo izkoristile tudi za nakup spominkov, s katerimi smo želele približati to deželo staršem in sorodnikom.

Domov smo se vrnile šele zvečer. Po večerji smo se odpravile k Miši in Marjetki. Imele smo se super. Igrale smo se slepe miši, gledale televizijo, vrtele obroče okoli pasu ter se igrale monopoly, ves čas pa pridno vrtele svoje jezičke in se pogovarjale tudi o naših kulturah, načinu življenja ... in še o marsičem. Ob devetih zvečer smo se vrnile domov, povečerjale, še nekaj časa klepetale, nato pa se utrujene potopile v sladke sanje. Nedelja je bila dan odhoda. Po zajtrku sva si s Katjo pripravili prtljago, medtem pa je Betkina mama poskrbela za malico, da na poti proti domu ne bi bili lačni.

Na železniški postaji so se nam pridružili še ostali učenci, ki so z nama delili lepe trenutke v Republiki Češki. Ko je prispel vlak, smo se poslovili od družin in se odpeljali domov. Ob osmi uri smo prispeli v Maribor, kjer so nas že nestrpno čakali starši. Na Češkem sem se zelo zabavala, videla sem veliko znamenitosti in ponovno srečala Betko, Mišo in ostale. To pot bi zagotovo še večkrat ponovila.

Vanesa Vargek, 8.b

UTRINKI S POPOTOVANJA PO POMURJU

V sredo smo se z avtobusom odpeljali v Prekmurje v polnilnico brezalkoholnih pijač. Pot je bila dolga, vendar zanimiva. Videli smo reko Muro, njene rokave, bilo je tudi nekaj jezer, močvirij in mrtvic. Razkazali so nam vrelce vode radenske in opisali postopek od vrelca do pitne vode radenske. Pokazali so nam tovarno, kjer polnijo vse brezalkoholne pijače, vsak si je lahko izbral eno pijačo.

Tri srca pomenijo tri vrelce vode radenske. V tovarni mi je bilo zelo všeč.

Matija Pečnik, 5.b

V sredo, 25.3.2009, smo bili v Pomurju.

V Boračevi pri Radencih, v polnilnici brezalkoholnih pijač, smo si ogledali vrelce, polnilnico in dobili vsak svojo pijačo.

Nato smo se odpravili v Radence v hotela Radin in Izvir. V hotelu Radin smo poskusili negazirano radensko. Ni imela dobrega okusa. Pred sto štiridesetimi leti so tu prvič napolnili prvo steklenico radenske in tega dne so praznovali to častitljivo obletnico.

V Filovcih pri lončarju smo si ogledali staro lončarsko peč, dve stari hiši in trgovino.

Na poti domov smo videli rokave reke Mure, mrtvice in reko Muro.

Imeli smo se COOL!

Maša Brumen, 5.b

Najprej smo se odpeljali do polnilnice brezalkoholnih pijač. Na poti smo videli reko Muro, mlake in vrelec vode. V polnilnici brezalkoholnih pijač nas je že čakal vodič, ki nas je najprej peljal do stavbe, v kateri vodi odvzamejo CO₂. Nato smo si še ogledali tovarno, kjer nam je vodič povedal, da si morajo vsako leto izmisliti novo vrsto pijače, s katero pritegnejo pozornost kupcev.

Videli smo, kako pripravljajo pijačo.

Odpeljali smo se do zdravilišča, kjer smo pojedli malico iz nahrbtnika. Vodič nam je nato razkazal zdravilišče. Ogledali smo si vrelec vode in lahko smo tudi poskusili to vodo, ki pa ni imela prijetnega okusa.

Ob koncu dneva smo se še ustavili pri lončarju. Pokazal nam je staro peč, v katero gre od šeststo do devetsto izdelkov različnih velikosti. Videli smo tudi panonsko hišo. Na koncu smo si ogledali lončarja, ki dela na vretenu.

Zaključna ekskurzija mi je bila zelo všeč.

Nika Breznik, 5.b

Bili smo v Radencih. Gospod, ki je delal v hotelu Radin, nas je peljal do vrelca vode radenske. Povedal nam je, da se ne smemo naslanjati na ograjo, saj je pred leti neki deček padel noter in se zadušil zaradi plinov.

Peljal nas je tudi skozi hotel. Prišli smo do gospe, ki nam je povedala, kaj vse imajo v hotelu. Poskusila sem naravno vodo radensko, ki je pritekla iz vrelca. Imela je okus po kovini.

BILO MI JE ZELO VŠEČ!

Žana Cobl, 5. b

Odšli smo v polnilnico brezalkoholnih pijač. Gospod, ki nas je vodil, nam je povedal veliko zanimivega. Bil je prijazen in vsakdo od nas si je lahko izbral pijačo. Jaz sem vzel pepsicolo. To, da smo dobili pijačo, mi je bilo najbolj všeč.

Avdyl Haliti, 5.b

V Boračevi smo šli v polnilnico radenske s tremi srci. Ogledali smo si vrele vode in del proizvodnje, kjer polnijo v steklenice vodo radensko. V polnilnici smo dobili tudi pijačo po svoji želji.

Pomalicali smo, potem pa si ogledali hotel s štirimi zvezdicami. V hotelu so nas lepo sprejeli. Pokazali so nam še en vrelec, ki je bil v parku pred hotelom, in bazene s štiristo kvadratnimi metri. Po ogledu smo lahko spili neprečiščeno vodo iz globin.

Pred odhodom domov smo obiskali lončarja, ki nam je pokazal staro peč, v katero gre od šeststo do sedemsto glinenih izdelkov. Pokazal nam je stare panonske hiše, ki so

pokrite s slamo. Pogledali smo, kako se izdelujejo različne posode. Na koncu smo si njegove izdelke lahko kupili. Bilo mi je všeč in tega dne ne bom nikoli pozabil.

Timotej Kos, 5.b

Bili smo v Filovcah pri lončarju. Pokazal nam je staro peč, ki so jo izdelali iz blata in slame. V to peč dajejo od šeststo do sedemsto glinenih izdelkov. Lončar nam je predstavil svoje delo in izdelke iz gline. Pri njem smo lahko kupili različne izdelke, nato pa smo se odpeljali domov v Miklavž.

Avdyl Haliti, 5. b

V sredo smo šli v Boračevo blizu Radencev, kjer polnijo radensko. Gospod nam je povedal nekaj zanimivih stvari. Na koncu smo si izbrali pijačo, izbral sem ledeni čaj.

Patrick Mesarec, 5. b

SREČANJE SLOVENSКИH IN AVSTRIJSKIH ŠOL V BAD RADKERSBURGU

V torek, 19.5.2009, smo se odpravili v Avstrijo, na srečanje slovenskih in avstrijskih šol. Zjutraj smo se odpeljali iz Miklavža, se ustavili v Benediktu, kjer so vstopili učenci tamkajšnje šole, saj so se tudi oni odpravili na to srečanje. Vožnja ni trajala dolgo. Kmalu smo se ustavili v Bad Radkersburgu pri Pavlovi hiši, kjer so nas organizatorji srečanja lepo sprejeli. Pred hišo so bile pripravljene klopi in mize ter prostor za nastopajoče. Vsaka povabljená šola je predstavila krajši program. Mi smo pripravili dramatizacijo Peter Nos v slovenščini in nemščini. Dva harmonikarja, oba Aljaža, sta zaigrala slovenski pesmi. Pohvalili so nas, da smo lepo nastopali in mi smo bili zelo ponosni.

Nato smo se postavili v krog in skupaj zapeli nekaj pesmic. Eno pesmico sem poznala tudi jaz.

Za nas so lepo poskrbeli, saj je bilo dovolj peciva, hrenovk, sadja in brezalkoholnih pijač.

Nato smo se odpeljali proti Miklavžu. Naš dan se je zelo lepo končal. Bilo mi je zelo všeč in upam, da se bo naše potovanje v Avstrijo še kdaj ponovilo.

Ines Lesjak, 5.b,
avtorica risbe Pomladni šopek: Urša Polše, 3.b

NIKOLI NAM NI DOLGČAS ...

Nasmehi so kot sončni žarki; tako čudoviti so, da v trenutku osrečijo človeka. Kdo se lahko upre toplemu nasmehu ali prijateljskemu smehljaju? Nasmehni se!

(Iz knjige Nasmehni se)

MOJ KRAJ

Živim v Miklavžu na Dravskem polju, to je kraj, skozi katerega teče kanal reke Drave. Ta kraj je velik. Stavbe v njem so: trgovine, zlatarna, frizerski saloni, pošta, šola, gasilski dom, cerkev, pekarna in še veliko drugega. Ima tudi Kulturni dom, v katerem se vsako leto dogaja kaj zanimivega.

Na Ptujski cesti je v času počitnic veliko prometa.

Župan Miklavža je gospod Leo Kremžar.

V Občino Miklavž spadajo še Dobrovce, Skoke in Dravski Dvor. Občina Miklavž ima nekaj čez šest tisoč prebivalcev.

V naši občini so tudi trije ribniki in Miklavška mlaka, v kateri velikokrat ribarijo ribiči. Obdajajo jo gozdovi.

V Miklavžu rada živim, ker je to lep kraj. Tu imam tudi veliko prijateljev in prijateljic.

Nuša Radoha, 4.c

Stanujem v Miklavžu na Dravskem polju. Imamo veliko dvorišče. Blizu nas so gozd, trgovina in šola.

Na dvorišču se rad igram s kužkom. Včasih grem z bratrancema in z babico v gozd.

V mojem kraju je velika šola z lepim igriščem, na katerem se otroci radi igramo.

V gozdu blizu mene je Miklavška mlaka, kjer ribiči lovijo ribe.

Na sprehodu po gozdu sem opazil spomenik iz časa partizanov. V našem kraju najdemo tudi trgovine, kavarne, prodajalne avtomobilov, frizerske salone, lekarno in občino. Skozi Miklavž teče reka Drava.

Bian Rajzer, 4.c

Miklavž na Dravskem polju je sedem kilometrov oddaljen od Maribora. Skozi naš kraj vodi Ptujška cesta, ki povezuje Miklavž z Mariborom, Ptujem in Zagrebom. Poznam še Cesto v Dobrovce, kjer stoji naša Osnovna šola z veliko športno dvorano in vrtcem Vrtljak.

Naša Občina, Krajevna skupnost in cerkev se nahajajo v ulici Nad izviri, Kulturni in gasilski dom pa ob Cesti v Rogozo.

V Miklavžu imamo še lekarno, gostišča, frizerske salone, zlatarno, trgovine in različna podjetja. Poznam tudi ulico Kirbiševih, po kateri poteka moja pot domov.

Jan Alojz Gačnik, 4.c

IMAVA IDEJO

Sva Lara in Damijana. Živiva v Miklavžu, ki je zelo lep kraj, saj v njem vsak dan sije sonce. Da bi bil naš kraj še lepši, da bi v naš kraj prihajalo več turistov, bi lahko uredili parke, zgradili hotele, muzeje, kakšen stolp, večji vrtec, veliko nogometno igrišče in kopališče. Polepšali bi ceste in naredili pločnike.

Tako bi bilo lepše in spoznali bi veliko ljudi, saj bi bil naš Miklavž tako lep, da bi k nam prišli ljudje z vseh koncev sveta.

Lara Rampre in Damijana Bohl, 5. b

USTVARJALNOST NA PODRUŽNICI DOBROVCE

Ob 9. maju, dnevu zmage, so učenci 2.a razmišljali o domovini.

Moja domovina so Dobrovce. Rada imam življenje. PATRICIJA BRAČKO

Moja domovina je Slovenija, zato jo moramo čuvati in skrbeti, da bo čista. NUŠA TUŠEK

Moja domovina je Slovenija, tudi moj kraj je moja domovina. Domovina je od vseh ljudi. ROK PAHIČ

Domovina je Slovenija, ki je moj dom. MIHA GEREČNIK

Slovenija je moja domovina. Za Slovenijo smo se borili. RENE BREZNIK

Rada imam svoj kraj in svojo domovino. TJAŠA SELJAK

Domovina je dom. Za domovino moramo skrbeti. Domovino imam zelo rada. LUCIJA TKALEC

Slovenija je moj dom. Skoke so moj kraj, ki ga imam rad. KLEMEN VEKUŠ

Domovina je dom. Moja domovina je Slovenija. Med vojno so Nemci hoteli, da bi vsi govorili nemško.

Rad imam svojo domovino. ALEKS BRUMEC

Kamenčkova domovina je potok, moja domovina je Slovenija. DAVID FRANCI

Domovina je naš kraj, zanjo moramo skrbeti in jo čuvati. MAŠA POGORELEC

POSTALI SMO UČENCI OŠ MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU

V šoli smo jedli sladoled. Potem smo šli domov. Drugi dan smo si ogledali celo šolo.

Domen Raušl, 1.c

V šoli imam malico, se učim, igram in imamo lutkovne predstave. Spoznala sem števila do dvajset. Rešujemo učne liste. Imam veliko prijateljev.

Lara Borovič, 1.c

V šoli imamo odmor. Učimo se in igramo. Pošljemo si jutranji pozdrav. Veliko računamo in izdelujemo različne stvari. V šoli je lepo.

Nastja Stubičar, 1.c

Igramo se na igralih. Učimo se števila. Pišemo račune s koliko. V razredu imamo knjige in računalnik. Na šoli imamo jedilnico, knjižnico in telovadnico. V razredu imamo blazinice za sedet in poličke za zvezke.

Tjaša Jakopović, 1.c

1.B IN ZGODBA O SNEŽAKU

BILO JE LEPO FEBRUARSKO JUTRO IN HMMMM ... KAJ BI LAHKO PRVOŠOLCI POČELI V TEM ZASNEŽENEM DNEVU? NI NAM BILO POTREBNO DOLGO RAZMIŠLJATI. VZELI SMO STARO VEDRO, ŠAL, ODSLUŽENO METLO, NEKAJ GUMBOV IN, SEVEDA, EN VELIK KORENČEK.

TOPLO SMO SE OBLEKLI IN HIP HAP HOP, ŽE JE POD NAŠIMI ROKAMI ZAČEL NASTAJATI VEEELIIK SNEŽAK.

DELALI SMO ZELO MARLJIVO IN POD NAŠIMI ROKAMI JE NASTALA TALE MOJSTROVINA.

Z NOVIM SNEŽENIM SOŠOLCEM SMO SE HITRO SPOPRIJATELJILI IN SE NISMO ŽELELI POSLOVITI OD NJEGA.

A NAENKRAT NAS JE ZAČELO NEKAJ ŽGEČKATI IN ŠČIPATI PO TREBUŠČKU.

SEVEDA! PRIŠEL JE ČAS KOSILA.

POSLOVILI SMO SE OD SNEŽAKA IN MU OBLJUBILI, DA GA HITRO SPET OBIŠČEMO.

TAKO JE SNEŽAK OSTAL SAM. A NIKOLI NE ZA DOLGO. OBISKOVALI SO GA NOVI PRIJATELJI IN KDO VE ŠE KDO. MORDA ŠE ZDAJ STOJI TAM NA ŠOLSKEM IGRIŠČU IN ČAKA, DA SLIŠI NOVE DOGODIVŠČINE 1.B RAZREDA.

ZAPISALA:

Ana Otič

SPOŠTOVANI DEVETOŠOLCI, STARŠI, SODELAVCI !

Pomlad je končno dobila krila ! Zdi se, kot bi na svetel sončen dan končno odprli oči in se zagledali v ... drevo odličnjakov, ki smo ga pred dobrimi štirimi leti pričarali na hodniku šole. Na liste drevesa napišemo imena tistih učencev, ki odhajajo iz naše šole.

Se VAM zdi, da se je današnji dan za trenutek ustavil in kar naenkrat se zaveste stvari okoli sebe, ki jih prej morda niti niste opazili ?

Drevo ! Simbol na steni šole kot simbol življenja. Vsako leto izgubi liste in se nato znova prekrije z njimi. In naše življenje je prav takšno kot drevo – nenehno se spreminja, se bogati in dviga proti nebu.

Vse se v življenju začne s prvo koreninico, s prvim nežnim prebujanjem življenja. Ste kdaj pomislili, kakšen čudež je koreninica? Ko seme pade na plodna tla, se dotakne zemlje in ko dozori čas, se ustvarijo pogoji za rast. Najprej najde pot v zemljo nežna, krhka koreninica. Kdo ji je dal to modrost, da ve, kam naj jo pelje pot ?

Iz semena pokuka proti soncu prvi nebogljeni listek. Tako nežen je in že se obrača za soncem in zrakom. Že ta trenutek prične s svojim čudovitim življenjskim delom. V globine zemlje vse bolj prodirajo koreninice, ne poznajo ovir, krepijo se in postajajo mogočne. Drevesce postaja drevo, postaja krošnja, ki sega proti soncu. V njeni krošnji pa počivajo ptice in si ustvarijo gnezda.

Tudi VI ste se rodili kot majhna drevesca, iz enega samega semena. V materinem telesu poženete prve koreninice in postajate vse večji in večji. Ostajate čvrsto povezani z mamo, kot DREVO z materjo – Zemljo.

Počasi postajate podoba popolnega bitja. Ko se rodite, ste kot nebogljen zelen listek, zametek mogočnega drevesa. Vaš prvi korak je kot prva globoka korenina, prvi stik z zemljo. Vaše malo telesce je kot drevo in vsak njen del je kot pomembna postaja v vašem življenju. Morda so gležnji prvi stik in korak po zemlji. Kolena predstavljajo pomembno prelomnico, pot v šolo !

So boki in kolki vaše osamosvajanje in puberteta? Takrat ste polni energije, želje po ljubezni in samostojnosti. Še vedno pa ste kot odrasčajoči hrast, ki ga trešči ob tla prvo razočaranje ljubezni ali obup nad trenutnimi neuspehi. Vaše srce, roke, glava pa so stik s soncem, nebom.

Vse se ponavlja, rastemo in se mogočno povezujemo s koreninami v zemlji. Vaša krošnja postaja bogastvo sonca, luč življenja. Bodite mogočno drevo, ki objema življenje. Naj energija vedno potuje skozi vaše drevo sproščeno, mogočno in zdravo. Spoznali boste to, kar mi že vemo – ste čisto posebna drevesa, posebne vrste, cvetoče drevo !

In ko se boste sprehajali med drevesi, si sezujte čevlje in začutite mehko preprogo listja in iglic. In preprosto uživajte, tako kot smo mi z vami, generacija 2001 – 2009.

Danes bomo izstopili iz vaših sanj. A VI ostanite obsijani s soncem in želim VAM, da ta žgoči žarek ponesete s seboj. Vem, da bi izgubili veliko preveč časa, če bi se hoteli objeti ob slovesu, dovolj bo, da se prepustite svojemu notranjemu občutku in – uživajte !

Pa vrnite se kdaj med nas, da boste videli, kako raste drevo pred šolo, tisto, ki ste vi zasadili !

S R E Č N O !

Ravnateljica:
Dušanka Mihalič Mali

INTENZIVNE PEVSKE VAJE

Rada imam glasbo in petje, zato tudi v šoli obiskujem pevski zbor. Vsako leto učiteljica glasbe organizira intenzivne pevske vaje, na katerih pridno, vestno in neutrudno vadimo, da bi izboljšali petje in na nastopih zapeli čim lepše in ubrano. Tako smo se pevci mladinskega pevskega zbora tudi letos neko nedeljo v mesecu februarju s polnimi kovčki zbrali pred šolo in čakali na avtobus, s katerim bi se naj odpeljali na Ptuj v dom Kurent. Ko je avtobus prispel, smo vanj zložili prtljago in se posedli na sedeže.

Ko smo prispeli, nam je vodja doma razložila nekaj pravil in nam razdelila sobe. Jaz sem bila z Meliso, Anjo in Nino. Soba je bila zelene in rumene barve. Imele smo svojo kopalnico. Malo smo si ogledale še druge prostore v domu, nato pa se odpravile v jedilnico, kjer sta nas že čakali pedagoginja Vesna Jelen Godunc in učiteljica Nuša Vajs, da se dogovorimo o urniku intenzivnih vaj ter o drugih zadolžitvah, ki jih bomo morali opraviti v naslednjih dneh, med drugim tudi dežurati v jedilnici.

Kmalu smo že imeli skupno vajo, a ker je bila prva, učiteljica ni bila najbolj zadovoljna z našim petjem. Mi se seveda zaradi tega nismo preveč obremenjevali, saj smo vedeli, da bo v naslednjih dneh veliko boljše.

Dnevi v domu so bili zelo raznoliki, ves čas pa smo intenzivno vadili petje. Vaje so potekale dopoldne in v popoldne. Vadili smo po glasovih ali po razredih. Včasih je bilo težko doseči kakšen ton, zato smo iste stvari morali večkrat ponoviti. Kmalu smo vsi pevci spoznali, da na Ptuj nismo prišli počivat in se zabavat, ampak resnično delat. Če smo v začetku bili nekoliko slabši, smo proti koncu postajali vse boljši in tudi naša učiteljica nas je pohvalila, kar nam je bilo seveda zelo všeč.

Seveda pa smo imeli tudi prosti čas, ki smo ga izkoristili za zabavo in ker je bil predpustni

čas, v katerem zaživi pustno mesto Ptuj, smo šli tudi v šotor, kjer smo se zabavali ob glasbi. V mestu pa so našo pozornost vzbudile še mnoge izložbe trgovin in nas vabile, naj vstopimo in tudi kaj kupimo.

Dekleta, ki smo s seboj vzele tudi rolerje, smo se popeljale po pločnikih in spoznavale pravi užitek. A preveč nismo hotele pretiravati, saj smo morale biti zdrave za pevske vaje.

Intenzivne vaje so bile naporene in zahtevne, a vesela sem, ker vem, da sem izboljšala svoje petje in prav zato so mi bile zelo všeč. Komaj čakam naslednje leto, ko se jih bom znova lahko udeležila.

Pia Tarkuš Trikič, 7.b

EVROPSKA VAS – POLJSKA

V petek, 8. maja, so se na Glavnem trgu v Mariboru zbrali učenci iz 27-ih osnovnih šol, ki so predstavljali države Evropske unije. Projekta se je letos prvič udeležila tudi OŠ Miklavž na Dravskem polju. Osem učencev je predstavilo Poljsko. Nina Horvat, Nina Ruhitel, Luka Horvat in Kaja Praviček so deklamirali poljsko pesem. Na stojnici smo imeli nekaj poljskih specialitet, kot so: kocioczk, pirožki, kolaczki in barszcz. Razstavili smo veliko reliefov, plakatov, zloženek o slavnih

osebnostih in znamenitostih Poljske. Predstavili smo tudi zgodovino Poljske. Melisa Tomičič, Primož Vouk in jaz smo bili v delavnicah, kjer smo izdelovali sestavljanke Poljske in pomladno cvetje iz serviet. Mimoidoče smo s predstavitvijo Poljske zelo navdušili. Obiskovalci so si lahko ogledali tudi slovarček besed. Anja Kac je imela oblečeno tuniko, na kateri je bilo upodobljeno mesto Poznan. Vsi sodelujoči smo bili ponosni na svoje stojnice, na katerih so zaživele značilnosti mnogih evropskih držav in lahko trdim, da je tega dne mesto Maribor postalo Evropa v malem.

To je bila dobra izkušnja za nas, saj smo pridobili veliko znanja in izkušenj za naslednje leto.

Urejanje stojnice

Deklamacija pesmi v poljščini ...

Tadej Jerič, 8.a

DAN DRUŽENJA IN GIBANJA TREH GENERACIJ 2009

Bilo je lepo sobotno jutro, ko smo še nekoliko zaspani, oblečeni v športna oblačila, prišli pred šolo. Z nami so bili bratje, sestre, starši, babice in dedki. Pred šolo stale stojnice z najrazličnejšimi stvarmi, kot so medeni izdelki, domače pecivo, različne vrste pijač, prijavnice in stojnica, ob kateri so potekale meritve krvnega tlaka.

Udeleženci srečanja smo dobili prijavnice, priponko, zgibanko in nagradni listič. Na začetku so nas pozdravili učiteljica, ravnateljica in župan Občine Miklavž. Po prijaznih nagovorih smo prisluhnili predstavitvi nordijske hoje, nato pa šli na pohod, ki ga je vodil gospod Franc Kocbek. Pot nas je vodila med polji, travniki in po gozdu. Med pohodom smo si ogledovali lepote Miklavža ter med pohodniki videli veliko učiteljev in prijateljev.

Včasih smo se tudi ustavili in pogasili žejo, saj je sonce kar pripekalo. Lačni in žejni smo se vrnili pred šolo, kjer so nas že čakale dobrote, ki so nam jih ponujala različna društva, in sicer kmečkih žena,

vinogradnikov, čebelarjev, svojo dejavnost pa je predstavil tudi Kororarni klub.

Sledila je podelitev nagrad najmlajšemu in najstarejšemu pohodniku ter najštevilčnejši družini. Nato smo si šli ogledat športno gimnastiko, mnogi pa so se lahko preizkusili še v igranju košarke, v igri med dvema ognjema in se pridružili aerobiki ter jogi.

V upanju, da se kmalu srečamo tri generacije, smo se veseli in zadovoljni odpravili domov.

Katja Bertonecelj in Katarina Paska, 6.a

Pozdrav jeseni: Urša Polše,
Nejc Verbek, 3. b

UČENCI SO Z MENTORICO MARIJO PETKO IZDELOVALI MUCE.

RAZSTAVA GOB

V petek smo si ogledali razstavo gob v Kulturnem domu v Miklavžu. Spoznali smo strupene, uporabne, neužibne in zaščitene gobe. Gospod, ki se spozna na gobe, nam je pokazal strupene in uporabne gobe, ki so jih člani društva nabrali prejšnji dan. Zaščitene gobe smo videli na fotografijah. Povedal nam je tudi, da če bi utrgali kakšno zaščiteno gobo, bi plačali dvesto evrov kazni. Izvedeli smo, da moramo pri nabiranju gob vedno imeti košaro, saj troši letijo iz košare, gobe pa se na tak način razmnožujejo.

Razstava mi je bila všeč. Še nikoli nisem videla toliko gob v enem dnevu.

Žana Cobl, 5. B

KAKO SO SLASTNE KOKOSOVE KROGLICE ...

OPB DOBROVCE

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU ...

Vsak dan sem izbiral, ali bom srečen ali nesrečen. Vedno sem izbral srečo.

(O.Rajneesh)

ŠPORTNI DAN

KOLESARJENJE IN POHOD DO LETALIŠČA V SKOKAH

V torek me je zbudilo lepo vreme. Bila sem vesela, saj sem vedela, da imamo športni dan.

Dan se je torej začel krasno, nadaljeval pa ne tako lepo, saj učenci iz Skok nismo mogli dočakati avtobusa, ki bi nas naj odpeljal v Miklavž.

S tremi sošolkami smo se podale na pot peš, saj smo se hotele udeležiti tega športnega dne. Bile smo precej živčne, ker nismo vedele, ali bomo prišle pravočasno do šole in ali nas bodo sošolci in učitelji čakali. Po glavi so nam rojile različne misli. Nato se je sošolka spomnila in poklicala drugo sošolko ter ji opisala našo usodo. O tem je, na srečo, izvedela tudi naša razredničarka, ki je rekla, naj jih počakamo na določenem mestu.

Končno smo pričakale svoje sošolce in z njimi peš nadaljevale pot proti letališču. Med hojo smo se pogovarjale in opazovale naravo ter dogajanje okoli nas.

Kmalu smo prišli na cilj, pridružili pa so se nam tudi kolesarji. Opisovali so poti, po katerih so vozili, in povedali, da je bilo zelo lepo in da so uživali v vožnji s kolesi.

Na letališču v Skokah smo si lahko ogledali letala in sodelovali pri različnih športnih igrah.

Čas je hitro minil in znova smo se po makadamski cesti podali proti šoli. Seveda smo morali ves čas paziti tudi na varnost, saj smo hodili po cesti, po kateri so vozili tudi avtomobilisti.

Športni dan mi je bil všeč.

Urška Ertl, 9.b, avtor risbe: Andraž Tergušek, 7.b

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

DRSANJE

Drsalci smo se zjutraj zbrali pred šolo, nato pa se z dvema avtobusoma odpeljali v Ledno dvorano. Tam smo na parkirišču zagledali še več avtobusov in seveda tudi veliko učencev, ki so že čakali v vrsti, da si izposodijo drsalke. Ker smo prišli zadnji, smo se postavili na konec vrste. S sošolko sva stali druga ob drugi, opazovali, kako se krajša vrsta in si želeli, da bi čim prej prišli do drsalk. Želja se nama je kmalu uresničila. Z drsalkami v rokah sva stopili v topel predprostor, se preobuli, nato pa v garderobi odložili svoje čevlje.

Kmalu sva stopili na led. Prijeli sva se za roke in drsali. Ob glasbi so naju drsalke kar same vodile. Srečevali sva se z drugimi sošolci in

tudi z učenci iz drugih šol. Vzdušje je bilo prijetno, nihče nas ni izzival, vsi smo se držali predpisanih pravil in tudi zato je bilo drsati pravi užitek.

Je pa bilo nekaj padcev, a na srečo ne hujših. Ves čas smo se zabavali, se smejali in dokazovali svoje spretnosti ter znanje. Bilo je lepo. S sošolko sva si med drsanjem tudi nekoliko odpočili in se nato znova spuščali po ledeni gladini. Želeli sva čim boljje izkoristiti čas, ki smo ga imeli na voljo. Toda kmalu je glasba utihnila, morali smo odložiti drsalke in se odpraviti iz dvorane. Na avtobusu smo podoživljali dopoldne, ki smo ga preživeli v Ledni dvorani Tabor.

Tjaša Sentič, 7.b

SANKANJE

Ob 8.00 smo se vsi sankarji in smučarji zbrali pred šolo. Na avtobus smo zložili sanke in smučke ter se posedli na sedeže. Zabavali smo se, nato pa smo prispeli na lep in zasnežen Areh.

Sneg je hitro, a nežno padal. Bilo je kot v pravljici. Hitro smo stekli ven in se začeli kepati. Nato smo sankarji vzeli svoje sani in odšli na vrh strmine. Enkrat smo se spustili, nato pa smo izvedeli, da je to strmina za smučanje. Ko so nam pokazali našo progo, smo bili osupli. Strmine sploh ni bilo, bil je samo manjši hrib, ostalo pa ravnina. Zaradi hitro zapadlega snega smo se lahko spustili le nekaj metrov in še to zelo počasi. Toda to nas ni preveč motilo.

Ura je hitro minila in šli smo v hotel, kjer smo pojedli sirovo štručko in spili čokoladno mleko. S sošolko Meliso sva se veliko pogovarjali, se smejali in nato počakali še Anjo, Larisso in Saro, ki so se smučale.

Med jedjo smo se pogovarjale o dogodivščinah na snegu, o počutju na Pohorju, nato pa smo se razšle. Z Meliso sva se pridružili sankarjem.

Ko smo se vsi sankarji vrnili na belo zasneženo pot, smo poskrbeli za zabavo. Tekmovali smo, kdo bo prej prišel na vrh

hriba. Med hojo smo si želeli oddahniti, počivati, a nam to ni uspelo, saj je bila želja po kepanju močnejša. Tako so snežne kepe letele po zraku, nato pa pristale na naših telesih. Marsikdo od nas je pristal tudi v snegu. Smeh in vriskanje se je razlegalo daleč naokrog.

Čez nekaj časa nam je učitelj rekel, da bomo šli v hotel, kjer se bomo posušili, saj smo bili tako premočeni, da je kar teklo z nas.

Naročili smo si vroč čaj in počakali na smučarje.

Ko so se naša oblačila posušila, in ko smo napolnili želodce, smo se žalostni in hkrati zadovoljni vračali na avtobus. Lepo smo zložili sanke in smuč, potem pa se udobno namestili na sedeže. Pogovarjali smo se o vseh dogodivščinah, ki smo jih preživeli v tem dnevu.

Bili smo srečni, da se nam ni nič zgodilo in da smo se zdravi ter nepoškodovani vračali proti domu.

Ko smo prispeli do šole, smo vzeli svoje stvari. Eni so se odpravili proti domu, drugi pa so šli v šolo na kosilo.

Lepo sem preživela ta dan in upam, da bo tako tudi v naslednjem šolskem letu, ko nas, vsaj upam, čaka podoben zimski športni dan.

Nina Petek, 7.b

Kiparjenje na snegu: Severni medved;
Beno, Matic, Bobo, 3.b

Kiparjenje na snegu: Zajec;
Maja, Urša, Špela, 3. b

SMUČANJE

Smučarji smo prispeli na Areh. Učitelji so nam razdelili karte, mi smo si naredili smuč in se pognali po hribu. Bilo je lepo. S sošolkami sem uživala na snežni odeji, vendar pazila na pot pred seboj. Nekajkrat smo se peljale po bolj položni progi, kjer so krogci, nato pa smo se odpravile še tja, kjer je bolj strmo in so sidra. Ker že nekaj časa nismo smučale, smo bile na začetku zelo previdne, toda

ko smo spoznale, da zlahka premagujemo pohorske strmine, smo se odpravile tudi na kakšno skakalnico in skočile. Super.

Seveda so učitelji poskrbeli tudi za naše lačne želodce in nam postregli z malico. Ob dobri hrani sem srečala sošolke, ki so se tega dne odločile za sankanje. Pripovedovale smo si zgodbe in opisovale dogajanje na snegu.

Pojedle smo malico in se vrnile na svoje proge ter pri tem neznansko uživale. Pri vožnji nas ni motil niti sneg, ki je močno naletaval. Nekateri so poskrbeli za to in si nadeli smučarska očala, drugi pa so uživali tudi brez njih. Vsekakor smo se naužili snežnih lepot in smučanja. Žal je čas hitel z neusmiljeno naglico in morali smo odložiti smučke ter se odpraviti proti avtobusu, s katerim smo se varno pripeljali pred šolo. Doma smo pripovedovali o svojih doživetjih.

Anja Cimerman, 7.b

Kiparjenje na snegu : Tjulen;
Primož, Sandra, Katja , 3.b

Kiparjenje na snegu : Jež;
Marko, Tilen, Klemen, 3.b

Zjutraj sem se zbudila vsa nestrpna in neučakana. Debelo sem se oblekla in si pripravila pancerce, smuči in se z bratom Markom odpeljala v šolo. Učenci so se že zbrali v avli šole in čakali na učitelje ter avtobus.

Vozili smo se po zasneženih, vijugastih cestah in opazovali zasnežene hribe. Vsi smo že nestrpno čakali, kdaj se bomo lahko dotaknili snega na Arehu.

Prispeli smo. Na smučišču smo opazili veliko učencev iz drugih šol. Naši fantje so hoteli pokazati svojo razigranost in moč, zato so nas takoj začeli kepati. Vsi smo postali razigrani in kepe so švigale po zraku, dokler ni bil že čas za smučanje.

Obuli smo si pancerce, si na glave nadeli čelade in očala ter odšli do učitelja, ki je delil karte.

Letos še nisem smučala, zato sem čutila negotovost in strah.

S prijateljicami sem nato odšla na lažjo progo. Nekaj časa smo smučale tam in bilo je lepo. Kmalu smo spoznale, da smo spretni, zato smo odšle na bolj strmo progo. Zaradi varnosti sem vozila počasi, zato sem bila vedno zadnja. Zelo sem uživala, bilo mi je zares lepo.

Čas je hitro mineval. Sledila je malica. Nato smo še nekajkrat preizkušali svoje smučarske spretnosti na beli pohorski odeji in premagovali snežne strmine. Žal smo se morali posloviti od lepot Pohorja in se odpraviti proti Miklavžu.

Čeprav smo bili premraženi, bi z veseljem še ostali na smučanju. Zelo bi bila vesela, če bi se podoben športni dan kmalu ponovil.

Sara Rukelj, 7.b

FITNES

Vedno sem si želel iti v fitnes, zato odločitev, katero dejavnost izbrati na športnem dnevu, ni bila težka. V šoli smo najprej pojedli malico, nato smo šli do garderob, se oblekli, obuli in se z avtobusom odpeljali do fitnes studia Forma na Pobrežju. Vstopili smo v lepo urejen prostor. Razdelili so nas v dve skupini. Ena je imela aerobiko, druga pa fitnes.

Najprej nam je učitelj razložil potek dela in nas seznanil z načini vadbi ter z vsemi varnostnimi ukrepi in pravili, ki jih moramo upoštevati.

Sam sem najprej odšel na fitnes. V sobi je bilo veliko orodij, zato se najprej nisem mogel odločiti, katero bi izbral. Ker je bilo v prostoru veliko tekalnih stez, sem se odločil zanj. Pravi užitek je bilo tekati na njej, saj sem hitrost prilagodil svojim močem in sposobnostim. Seveda sem preizkusil še druga orodja in spoznal, da je bilo prav zabavno.

Nato smo se skupine menjale in odšel sem na aerobiko. Tudi tu smo se najprej seznanili s pravili obnašanja in varnosti. Nato pa se je začelo zabavno-resno delo, tako kot pač pri aerobiki je. Ob prijetni glasbi smo dvajset minut razgibavali svoja telesa, nato pa se poslovili ter se odpravili proti šoli. Ob odhodu sem začutil bolečine v nogah in spoznal, da bo treba več telovaditi.

Spoznal sem, da je sta fitnes in aerobika dve zabavni, zdravi in zanimivi aktivnosti, ki sta zelo koristni za telo.

Matic Majcenovič, 7.b

ZABAVA NA SMUČANJU

Dopoldne smo prispeli na Areh. Voznik je zložil naše stvari na sneg in mi smo si jih poiskali. Obuli smo si pancarje in nadeli smuči, nato smo dobili karte.

ZABAVA SE JE PRIČELA! Za preizkus, kako znamo smučati, smo se podali na slalom. Razdelili smo se na skupine in dobili učitelja Aljaža. Začeli smo se voziti po smučarski stezi. Tu in tam je kdo padel, a nič zato. To se je ponavljalo iz dneva v dan.

Po strmi smučarski progi smo se v kači peljali za učiteljem Aljažem. Delali smo različne vaje, se kepali in se metali po progi. Učitelj se je večkrat razjezil, ker ga nismo ubogali.

Najtežja vaja je bila takrat, ko smo se vozili po eni smučki. To je bilo zelo smešno. S sidrom smo se vozili na hrib. Velikokrat smo padli s sidra in se temu smejali. Tekmovali smo v veleslalomu. Šteli so minute in sekunde.

Ves teden smo se zelo zabavali. Smučanje nam bo za vedno ostalo v spominu.

Maša Brumen in Blanka Koren, 5. B

4. OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

V četrtek, 7.5.2009, je bil zelo lep sončen dan in v sožitju z vremenom smo se počutili tudi mi, 10- članska skupina učencev iz 4. razreda in njihova mentorica, ko smo se odpravljali na 4.OTROŠKO VARNOSTNO OLIMPIJADO. Organizirala jo je Policijska postaja Maribor II. Vse skupaj je potekalo na igrišču OŠ Ludvika Pliberška v Mariboru. Sodelovalo je 16 osnovnih šol iz Maribora, okolice Maribora in Lenarta. Zasedli smo lepo 6.mesto in dobili priznanje. Zmagali so učenci iz Lenarta.

Tekmovanje je obsegalo štiri zanimive igre, v katerih smo morali pokazati znanje iz poznavanja pomembnih telefonskih števil ter znanje o varnosti in zaščiti v prometu in pri naravnih nesrečah. Pokazati smo morali tudi spretnost v vožnji s kolesom, teku, gašenju in sestavljanju kock v določeni simbol. Nekoliko sreče smo pa tudi morali imeti pri metanju kocke v igri človek, ne jezi se.

Medtem ko smo čakali, da bomo na vrsti, smo si lahko ogledali razstavo CIVILNE ZAŠČITE, POLICIJE, VOJSKE, GASILCEV in REŠEVALCEV. Družbo so nam delali tudi policijski pes in dva konja. Po končanem tekmovanju je nastopal še Ronald (klovn iz McDonalda). Vsi sodelujoči smo dobili tudi majice in kape.

Olimpijade smo se letos udeležili drugič. Tja smo šli, da bi sodelovali, se imeli lepo, izvedeli in videli kaj novega ter navezali nova prijateljstva.

Vsa pohvala organizatorjem za zanimivo zamisel, kako otrokom na igriv način približati znanje, ki je pomembno za njihova življenja, zahvalila pa bi se tudi učencem za njihov trud.

Mentorica: Darja Nerat

BRANJE JE NAJLEPŠE UČENJE.

(A. Puškin)

Dobra misel, ki je ne delimo z drugimi, počasi zbledi. Kadar pa jo delimo, živi večno, ker prehaja od človeka do človeka in ob tem raste.

(neznani avtor)

JAZ V SVETU, KI SE SPREMINJA

(Razmišljanje o knjigi Distorzija, avtorja Dušana Dima)

Glasba. Glasba je nekaj, s čimer se izražamo, sproščamo, ji zaupamo, se ji popolnoma predamo. Zakaj? Zato ker je prav glasba tista, ki nam obriše solze in opogumi srce, kadar ne pomaga nič drugega.

Vemo, da nam bo vedno stala ob strani, nam dajala upanje in nas ne bo nikoli zapustila. Pomaga nam zaiti v sanje, ki jim največkrat ni usojeno, da bi se uresničile, se brezskrbno izključiti iz realnega sveta in preživeti tistih nekaj popolnoma svobodnih trenutkov. In tistih nekaj trenutkov je nekaj najlepšega!

Odjadramo v svet svobode, v svet zavetja, v svet ljubezni, v svet brez mej. Le tistih nekaj trenutkov šteje, da se počutimo pomembni, da ima naše življenje smisel, da pokusimo življenje s tiste lepše plati, ki je brez grenkobe. Vzrokov za to grenkobo je nešteto. Lahko so starši, prijatelji, ljubezen, služba, šola. Pesti nas lahko veliko različnih stvari. Podobno kot Piksija, glavnega junaka v knjigi Distorzija, ki mu je glasba pomenila vse. Najbrž vas zanima, kdo je Piksi, kajne?

Piksi je petnajstletni fant iz mračne in sive Ljubljane, ki je rad zahajal v svet glasbe. Rad je bil svoboden in drugačen. A kako drugačen?! Saj smo vsi drugačni. Toda on je bil prav poseben ... Bil je eden tistih redkih, ki bi dali vse, samo da bi lahko živeli nekaj trenutkov v najpopolnejših čarih glasbe in svobode. Tako kot jaz. Piksija popolnoma razumem. Oba živiva v tem svetu sanj, glasbe, svobode. Iz lastnih izkušenj lahko povem, da je biti v tem svetu prav lepo! Nekaj najčarobnejšega, kar se lahko komur koli zgodi v življenju. Ko ne vidiš izhoda in nimaš nikogar, ki bi ti podal roko, ko padaš. Preprosto padaš, glasba ti poda roko in te dvigne v popolnost. Ne razumete? Hm ... Se ne čudim. Tega ne razume prav vsak. Če ne živiš za glasbo, pač tega nimaš v sebi. Pri tem ne moreš nič. Tako je in tako tudi vedno bo. Jaz velikokrat padam, ko sem razočarana zaradi svojega življenja, ljubezni ...

Nekega dne Piksi oziroma Dejan v kleti najde bratovo pismo in kasete. Posnetke rocka, skladbo Born to lose Johnnya Thundersa posluša tri dni. Zdelo se mu je, da je Johnny zapel z glasom, iz katerega je dihalo veliko srce, iz katerega je vrela strast, z glasom, ki je skrbi popeljal daleč proč in so lahko izginila vsa vprašanja.

Po poslušanju se njegovo življenje spremeni in odloči se, da bo ustanovil svoj punk rock bend. Pri uresničevanju svojih sanj pa Piksi naleti na različne težave, saj ostane brez bobnov, pestijo ga finančne težave, spoprijeti se mora s svojo samopodobo, ljubezenskim razočaranjem, s posmehovanjem vrstnikov, z nerazumevanjem profesorjev, staršev, vendar mu uspe uresničiti cilj in organizira svoj prvi koncert.

V njegovo življenje stopi tudi Alma. Dekle, ki je popolno. Vsaj zanj. Ob njej je lahko to, kar je! Brez pretvarjanj. Sprejema ga takšnega, kakršen je, ne da bi se slepila.

In ob njej spozna, da obstaja tudi na tem svetu nekdo, ki mu lahko nudi toplino. Vse bolj in bolj mu postaja jasno, da mu Alma pomeni zelo veliko v življenju. Vse, kar si želi, je, da bi trenutki z Almo trajali večno. In ponovno ugotavljam, da sva si s Piksijem/ Dejanom vse bolj podobna.

Zgodba o glasbi, hrepenenju, uporništvu, ljubezni, o iskanju življenjskih vrednot, o prvih poljubih in o prijateljstvu, me je zelo navdušila.

Ni generacije, kjer si ne bi vsaj nekdo želel zaiti v ta že tolikokrat omenjen svet. Nekaterim uspe zdaj, drugim čez vrsto let, tretjim pa nikdar ... Piksiju je uspelo, ko je odigral svoj prvi koncert. To je bil njegov cilj. Upam, da bom tudi jaz dočakala vsaj enkrat tisti trenutek, ki bo namenjen samo meni. Trenutek, ko se bodo uresničile vse moje sanje ... Resnično upam!

Andreja Tišić, 9.a

LOJZA JE PRISTALA NA NAŠEM DVORIŠČU IN RAZKAZALA SEM JI NAŠO ŠOLO

(Poustvarjanje na zgodbo Lojza iz veselja, avtorice Majde Koren)

Bilo je dolgočasno popoldne in najbolj zanimiva stvar, ki si jo lahko počel, je bilo gledanje v zrak. Videla sem, da po zraku leti neka čudna rjava stvar.

Odhitela sem na dvorišče in videla, da je to bil leteči krompir. Pristal je na našem dvorišču in jaz sem se hitro skrila v prvo grmovje. Iz njega je pokukala majhna deklica z modrimi lasmi in zeleno kožo. Začela je ustavljati mimoidoče in jih spraševati, če je na Rimski cesti izbrala pravi izvoz in prišla na Zemljo. Edini odgovor, ki ga je dobila, pa je bil: »O, ne, POŠAST!!!«

Končno sem se opogumila in prilezla izza grmovja. Še mene je vprašala, če je na Zemlji. Povedala sem ji, da je na Zemlji, natančneje v Evropi, še bolj natančno v Sloveniji. »Moje ime je Lola. Kako pa je ime tebi?« sem jo vprašala. Odgovorila mi je: »Sem Lojza iz vesolja. Prihajam s planeta Krompirji Mars. Tukaj sem zato, ker imam domačo nalogo, da moram obiskati en planet in o njem nekaj napisati. Mi lahko prosim razkažeš vaš planet?« me je prosila. Odgovor je bil zelo preprost: »Lahko ti razkažem našo šolo, ki jo obiskujem, ampak cel planet? To pa ne bo šlo.« Lojza se je z mojim predlogom strinjala. Iz žepa je vzela krompir, ga razprla in pojavil se je majhen računalnik. Zapisala je: Uspešno sem pristala na planetu Zemlja. Sem v Evropi ali natančneje v Sloveniji. Tudi tukaj govorijo slovensko. Spoznala sem Zemljanko Lolo, ki je zelo prijazna in mi bo razkazala

šolo, ki jo obiskuje. Odpravili sva se do šole, kjer sem ji razložila, kako otroci prihajajo v šolo. Nekateri pridemo peš, nekateri gredo z avtobusom, nekateri gredo s kolesi in nekatere pripeljejo starši z avtomobilom. Ko me je vprašala, kaj so kolesa, kaj avtobusi in kaj so avtomobili, sem za razlago porabila skoraj eno uro. Videla je, kako veliko parkirišče je pred šolo in me je vsa začudena vprašala, če so to učilnice. Odgovor je spet bil zelo preprost: »NE!!! Kje pa!« Razložila sem ji, da je to parkirišče in da so učilnice v tisti veliki zgradbi zraven naju. Spet je vzela svoj mini računalnik in napisala: Lola mi je razložila, kako Min zemljani (tako je poimenovala otroke) prihajajo v šolo.

Nekateri gredo peš, nekateri se pripeljejo s kolesi, nekatere peljejo Maks zemljani (njen izraz za odrasle), nekateri pa gredo z avtobusom. Tukaj na Zemlji imajo učilnice v zgradbah in zunaj imajo parkirišča.

Lojzin slovarček: KOLO – dva okrogla krompirja, ki ju povezuje steblo, za sedež je listje in na steblih so utripajoče korenine, da kolo v temi vidimo. AVTOBUS – velik krompir, na katerem je veliko Mini- in Maksizemljanov. AVTO – miniavtobus.

Lojza se je ozrla okoli sebe in zagledala veliko površino, ki jo je obdajala ograja. Vsa navdušena me je vprašala: »Kaj je to?« Še en preprost odgovor zame: »To je igrišče.« Tukaj

lahko igraš vsak šport, ki si ga zaželiš.« »Kakšne športe?« je bilo naslednje vprašanje. »Ja, saj veš, košarka, nogomet, odbojka, hokej, atletika ...« sem ji poskušala približati, vendar zaman. Lojza je bila vsa navdušena, ampak žal se je začelo večeriti in morala sem oditi. Lojza je še zadnjič odprla svoj miniračunalnik in napisala: Lola mi je pokazala še zadnjo super kul stvar, ki se imenuje igrišče. To je velika raznobarna površina, na kateri lahko igramo športe. Ampak žal je ura toliko, da imam doma že večerjo in bo mama zelo jezna, če bom zelo pozna. Tako da odhajam domov.

Lojza je s svojim fotoaparatom poslikala vse, kar je danes videla in skupaj sva se odpravili na dvorišče. Ko sva prišli do krompirja, sem slišala, da v krompirju nekaj laja. Bila je Lojzina domača žival Ocvrti krompirček. Lojzo sem prosila, naj me počaka zunaj. Jaz pa sem odhitela v hišo in prišla nazaj na dvorišče ter ji podarila svoj globus, da se bo vedno lahko spominjala svojega izleta na Zemlji. Ona pa je meni podarila svojo najljubšo plišasto igračo, ki ji je bilo ime Pire krompir.

Vrata letečega krompirja so se zaprla in Lojza je zapustila Zemljo in spet je bilo dolgočasno. Še vedno čakam, da bi na našem dvorišču spet pristal krompir in čakala bom, kolikor bo potrebno.

Tina Šušteršič, 6. a,
avtorja risb: Melisa Tomičič, 7.b,
Tilen Bedök, 7.a

(Nagrajen spis na literarnem natečaju Dnevi slovenske knjige)

9. MLADA VIŠENICA

V letošnjem šolskem letu so nekateri nadebudni šestošolci sodelovali na literarnem natečaju za mednarodno otroško literarno nagrado 9. Mlada Višenica.

Učenka Tamara Kraljič se je udeležila prireditve, 23. 5., v Amfiteatru Kosovelovega doma Dežana.

Opogumila se je in pred občinstvom prebrala svoje prispevke, svoje pesmi, ter z veseljem prebirala zbornik

Mlada Višenica, ki ga je izdalo kulturno društvo Višenica, saj so v njem objavljene tudi pesmi naših šestošolcev. Zbornik je hranjen v šolski knjižnici. Posezite po njem, ne bo vam žal!

Mentorica Petra Trstenjak, prof.

SOLZICE

(Razmišljanje o zgodbi Solzice, pisatelja Lovra Kuharja – Prežihovega Voranca)

Nekega sobotnega večera, ko sta mama in oče sedela pred hišo, je mama rekla, da bi rada v cerkev nesla solzice. Ata ji je rekel, da so solzice le v Peklu.

V nedeljo zjutraj, ko sta še mama in oče spala, se je fant Voranc odločil, da gre po solzice. Bilo ga je zelo strah, na dnu globače je zaprl oči in jih nabral. Odhitel je domov. »Mati,

mati! Prinesel sem solzice!« je zakričal. Jokal je in mati ga je pobožala po laseh.

Voranc je bil srečen, ker je razveselil mamo. Materi se je uresničila želja in solzice je nesla v cerkev.

Damijana Bohl in Blanca Koren, 5.b

EKOKOTIČEK

Šele ko bo posekano poslednje drevo, šele ko bo zastrupljena poslednja reka, šele ko bo ujeta poslednja riba, šele potem bo človek spoznal, da denarja ni mogoče jesti.

(indijanski pregovor)

Pravijo, da v življenju štejejo le prave odločitve !

In MI – SMO ODLOČENI! S svojim delovanjem ne odgovarjamo le sebi, temveč tudi družbi in okolju.

Vprašajmo se: »EKO ŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA!?!«

Je to naslov projekta ali naj postane smisel življenja?«

- Naredi si gredico in skrbi zanjo,
- postavi ptičjo hišico in opazuj ptice,
- ugašaj luč, tudi v temi je prijetno,
- varčuj z vsako kapljico vode.

RAZMIŠLJAJ EKO in BODI FRAJER !

Ali veste, da imajo v naravi organizmi svoja ozemlja zaradi zaščite dobrin pred pripadniki iste vrste, ne pred drugimi vrstami. Ptice, npr., svoje območje branijo s petjem. Vsaka vrsta pri tem uporablja svoj napev, ki drugi vrsti ne pomeni nič, saj ga ne razume. Ob nevarnosti pa se ptice oglašajo s preprostimi klici, ki jih razumejo vse vrste. Medtem ko je petje za obrambo ozemlja namenjeno le sovrstnikom, je opozorilo na nevarnost splošno.

Zanimivo in enostavno, mar ne !

In MI? Če bi zares imeli MOČ, bi zadeve glede okolja že zdavnaj popravili! In čeprav je nimamo, imamo projekt. Imamo voljo in željo in opozarjanje na nepravilnosti se mi zdi v tem trenutku edina prava pot. Saj vem, da se sliši oguljeno, ampak tisti, ki imajo moč, ki lahko kaj storijo, bi lahko naše dobre želje izrabili v svojo korist. Vendar se za zdaj življenja še vedno veselimo. Kljub erodiranim pobočjem, neporaščenim travnikom, s težkimi kovinami onesnaženim peskovnikom, poteptanim zelenicam in na kolesarskih stezah parkiranim avtomobilom, razbitimi steklenicami v okolici šole, zlomljenimi vejami dreves, še vedno upamo na najboljše. In prav zaradi našega optimizma je – potrebno grajati in učiti ! In ko se nam tudi to ne bo več ljubilo, pojdimo v gozd.

Mi verjamete, da pod smreko v gozdu ne najdemo nobene mlade smreke. Pa veste, zakaj ne? Najbližja uspeva šele kakšen meter v stran. Do tja namreč sega ozemlje smreke! Preprosto, mar ne? Narava že ve!

Toda, ali vemo tudi MI ?

Morda bi Prešeren v svoji Zdravljici moral zapisati: »LE PRIJATELJ NAJ BO MEJAK!«

Zato – naj ne bodo ideje le črke na papirju – naredimo prvi korak! Naj bo to – NAŠ BOJ! Vprašajte se, kaj si želite in poiščite pot do tega!

»Mnogo nas je in naša sloga nam daje moč, da delamo dobro. Naloga vsakogar pa je, da prispeva svoj del!«

ZAČNIMO ŽE DANES! ZAČNIMO SEDAJ!

Ravnateljica:
Dušanka Mihalič Mali

NAŠ »MODRI« PLANET

Na našem svetu
obstaja človeška velesila,
za njo ne veljajo nobena pravila;
tako da lahko smeti naš planet
že kar lepo vrsto let.
Pa vseeno.
Tudi vi lahko kaj naredite
in rešite ta »modri« planet,
da bo živel še nekaj let.
Tako ljudje, ne ga srat',
raje pojdite zgodaj spat.
Saj okoli vas živali spiyo,
rešite jih obupa in neprestanega hrupa;
avto, bager in pa vlak,
z njimi vozi se le še bedak.
Saj vsi delajo emisije
in druge ekološke bedarije,
kot so cunami, potres in požar.
Ne delajte si utvar,
da Antarktika se ne topi
in da vsak pingvin lepo živi.

Tomaž Senčar, 6.a

NAŠ SVET

Prosim, pustite nam naš svet,
svet otroških sanj,
svet pričakovanj,
svet brez odlik, lepih slik.
Prosim, vzemite svojega
in pustite našega,
ta svet je samo naš,
za vedno naš.
Otroški svet je poln domišljije,
prečudovite fantazije.
Vse to je za nas stvarnost,
ni privid,
noben odrasel tega ne vid'.
Ne prizadenite otroških src,
ne uničite otroške domišljije,
prosim, pojdite iz naše fantazije,
nasploh z naše galaksije.
Za navadnimi vrati je več kot le soba,
lahko je vesolje,
lahko je tudi morje,
lahko je Aljaska,
lahko je safari,
tudi akvarij.
Otroški možgani so kralji domišljije,
vladajo deželi fantazije!

Ana Marija Zupanič, 6.b

POMLADNO PREBUJENJE

Pomlad se je zbudila,
mene vso zaspano prebudila.
Sonček je posijal,
gozdove obsijal.
Drevesa, travniki ozeleneli so,
pa tudi cvetlice svojo lepo barvo pokazale so.
Zgodaj zjutraj petje ptičkov
ženitve njihove oznanja čas.

Tjaša Podlesnik, 6.a,

ŠE ENKRAT POMLAD

Zvonček je pokukal,
se predramil iz zelene trave,
še dvakrat se zasukal,
zrasel je v višave.
Z njim pa še trobentice
in druge lepe rožice
zrasle so visoko,
ker držale so se za roko.
Še danes jih nabiramo,
a zelo poredko,
damo jih v vazo,
ne pa v kletko.

Katarina Paska, 6.a,
avtor risbe: Primož Vouk

SEDEM KORAKOV EKOŠOLE

PRVI EKODAN

Tudi učenci v Miklavžu na Dravskem polju spadamo med tiste šole, ki se zavzemajo za ekologijo, za zdrav način življenja in za odgovoren odnos do narave. Zato skupaj z zaposlenimi v šoli skrbimo za urejenost šole in šolske okolice, ločeno zbiramo odpadke, kot so: papir, kartuše, tonerji, baterije, mobilni telefoni, plastenke, steklo in ostali odpadki.

Ekošolo smo učenci sprejeli kot način življenja, zato sem se zelo razveselila, ko sem v šoli izvedela, da bomo imeli ekodan. Vedela sem, da se bom imela lepo med svojimi najboljšimi prijateljicami, s katerimi se bomo potrudile, da bomo izdelale čim boljše izdelke. Ko je napočil ta dan, smo v naši učilnici uredili klopi in stole tako, da smo lahko ustvarjali v skupinah. Že pred tem smo se z razredničarko veliko pogovarjali o ekošoli kot o načinu življenja, tokrat pa smo dobili priložnost, da lahko naše ideje, mnenja in predloge ter vedenje o ekošoli tudi uresničimo.

Posedli smo se torej na svoja mesta. Vsakdo v skupini je vedel, kaj mora početi.

Naša skupina se je najprej lotila prehrambene piramide. Najprej smo vzeli v roke revije in škarje ter začeli izrezovati fotografije hrane, primerne za zdravo življenje. Na klopih se je znašlo veliko sadja, zelenjave, torej vse, kar bogati naše življenje.

Nato smo to piramido pobarvali. Nanjo smo nalepile že omenjene fotografije. Piramida je kmalu stala pred nami. Bile smo zelo ponosne, saj so jo kasneje razstavili v avli šole.

Vsaka od nas je izdelala tudi jedilnik za zdravo in za nezdravo prehrano. Učiteljica je moj jedilnik nalepila na oglasno desko v ekokotičku. Tudi moje sošolke so napisale dobre in ustrezne jedilnike, a vseh, žal, nismo mogli predstaviti v kotičku.

Ekokotičku smo nato pridali še nekaj zanimivih in pomembnih podatkov in ga lepo uredili.

Pred nami so se pojavili tudi lep papirožer, v katerega smo že takoj vrgli papir, posoda za baterije, ekoznak in ekohimna.

V učilnici smo obesili plakat, na katerem je napisanih sedem korakov ekošole. O teh korakih smo se tudi pogovorili.

Ko smo vsi opravili svoje delo, smo z razredničarko pripravili še ekokviz. Vsi smo se zelo trudili, da bi pokazali čim več znanja o ekologiji, zdravi prehrani, čisti vodi, zato je vladalo v učilnici pravo tekmovalno vzdušje.

Ta dan smo lepo preživeli in dopolnili svoje ekološko znanje.

Natalija Šipek, 7.b

ZDRAVO ŽIVLJENJE IN VODA

DRUGI EKODAN

20. marca 2009 smo v naši šoli v okviru projekta Ekošola kot način življenja izvedli ekodan na temo Zdravo življenje in voda.

Učenci prve in druge triade so si ogledali predstavi Povodni mož in Rešimo Zemljo ter po obisku Umetnostne galerije poustvarjali v delavnicah.

V program ustvarjanja so zajeli tudi temo z naslovom Voda pogasi žejo in umije zobe.

Učenci petih razredov so po ogledu predstave kuhali zeliščne čaje in sadili zelišča.

Tudi učenci tretje triade so ustvarjali po interesnih skupinah. Nekateri so si na Glavnem trgu v Mariboru ogledali kmečko ekološko tržnico s pisano ponudbo kmetijskih pridelkov, v trgovinah z zdravo prehrano Sonček in Ajda pa so drugi razmišljali o neločljivi povezanosti zdravja, človeka in narave.

Tretja skupina se je peš odpravila proti čistilni napravi v Dogoše, kjer so si ogledali postopek čiščenja odpadnih voda.

Vsi ljubitelji vode so se s skrivnostmi podvodnega sveta srečali ob Miklavški mlaki, svoje znanje pa razširili še z ogledom zanimivih diapozitivov.

Marsikdo je ob predavanju o motnjah prehranjevanja spoznal posledice anoreksije in bulimije ter drugih nevarnosti, ki nastanejo zaradi nezdravega načina življenja.

Film Žetev deževnice je najbrž vsakogar, ki si ga je ogledal, spodbudil, da je razmišljal o

pomenu vode, zgodba Super size me je morda koga prepričala, da hitro pripravljena hrana ni zdrava, film Ala Gora Inconvenient truth pa je gledalce, učence, opozoril na nevarnosti, ki pretijo našemu planetu, če zanj ne bomo pravočasno poskrbeli.

Delo učencev se je nato nadaljevalo v ustvarjalnih delavnicah, kjer so svoje misli, ideje in razmišljanja prenesli na plakate.

Mnogi pa so v delavnicah ustvarjali že od samega začetka. Tako so v lončarski usvajali različne tehnike lončarskega dela in izdelovali lepe lončarske izdelke.

Kogar je zanimalo pletenje iz naravnih materialov, si je znanje lahko izpopolnjeval in bogatil v ročnodelski delavnici, likovniki so ustvarjali na temo Človek, razgibaj se, tehniki pa so izdelovali prijemalke za smeti.

Po šoli je kmalu zadišalo tudi po pecivu in zeliščnih namazih in učenci, ki so sodelovali v tej skupini, so spoznali, da je tudi nizkokalorična hrana dobra in zelo okusna. Tudi v literarni skupini niso počivali. Ustvarjali so na temo Oda vodi, spremljali dogajanje v šoli in vneto zapisovali svoje prve vtise.

Vsi učenci so bili v tem dopoldanskem času zelo aktivni in vsakdo od njih je prispeval svoj delček v mozaik programa ekošole. Mnoge zamisli so zapisali na plakatih, ki so jih nalepili v avli šole kot dokaz, spoznanje, da moramo poskrbeti zase in da nam ni vseeno, kaj se dogaja z našim planetom, naravo in življenjem.

Dopoldansko delo smo zaključili s sajenjem češnje pred šolo. Osmošolka Anja je napisala in recitirala pesem:

*»Luknja v zemlji je skopana,
sreča ljudem je dana.
Zasadimo to drevo modrosti,
poslovimo se od nezdravega življenja
in ostalih norosti,
ker mi ekošola smo
in zdravo živimo.
Srečo, zdravje
naj predstavlja to drevo
in od nezdravih plati življenja
je to zdaj slovo.
Ekošola predstavlja lepo življenje,
veselimo se ga vsi,
to je moje mnenje.«*

Ponosno smo stali ob drevesu. Ni nas motil mraz, tudi veter ne, kajti ob njegovem močnem pihanju smo čutili, da je objel vse dobre in modre misli o ekologiji ter jih ponesel v vsak kotiček naših domov.

V popoldanskem času so se šolska vrata znova odprla in v našo avlo smo povabili vse, ki so po kulturnem programu in predstavitvi projekta Ekošola kot način življenja želeli prisostvovati podpisu ekolistine, izjave o ekološkem poslanstvu šole do okolja.

Veseli smo, da so bili z nami podpisniki ekolistine - nacionalni koordinator gospod Katalinič, župan Občine Miklavž, ravnateljica šole, predstavniki sveta staršev, koordinatorja ekošole in predstavница skupnosti učencev naše šole.

Po končani prireditvi smo se razšli z obljubo, da bomo še naprej sledili smernicam projekta Ekošola kot način življenja in čim bolj izpolnjevali zadane naloge z namenom, da nam bo na naši Zemlji čim lepše.

Novinarski krožek OŠ Miklavž na Dravskem polju

Čeprav smo še majhni, se že zavedamo, da za življenje vsa živa bitja potrebujemo čist planet.

RADA IMAM SVOJE OKOLJE. HOČEM, DA JE NARAVA ČISTA.

Ljudje, ne mečite odpadkov. Čuvati moramo vodo. Čuvati moramo gozdove. Čuvati moramo svoje okolje. Rada hodim na čistilne akcije.

TJAŠA SELJAK, 2.a

Rada bi, da bi bilo okolje čisto. Za naravo hodim na čistilne akcije. Do narave moramo biti prijazni. Ne smemo onesnaževati okolja. OKOLJE MORAMO ČUVATI.

MAŠA POGORELEC, 2.a

Rada bi, da ne bi bilo čez petdeset let čisto umazano okolje. Da bi bilo zelo čisto okolje, da bi bile čez petdeset let še vedno rastline in živali in da bi varčevali z vodo.

NUŠA TUŠEK, 2.a

Rad imam svoje okolje.
NE mečimo smeti skozi okna.
NE onesnažujmo z odpadki gozdov in rek.
Dreves je manj in reke so umazane.
Čisto okolje je čist zrak. V naravi pa je toliko izpušnih plinov od avtomobilov, avtobusov, tovornjakov.
Svoj kraj imam rad, ker je zelo čist.

RENE BREZNIK, 2.a

Rad živim v čistem okolju. Rad bi, da bi ljudje ne onesnažujejo okolja.
Ker potrebujemo vodo za življenje in hočemo čisti zrak in čisto vodo, čuvajmo naš planet.

DAVID FRANCI, 2.a

Mi otroci se zelo trudimo, da bi zaščitili okolje. Zato prosimo vse ljudi, da bi se začeli zavedati, kaj povzročamo. Zato recikliramo in ločujemo odpadke. Poglejte, kakšne poplave in potresi nastajajo. Zato vas še enkrat prosimo, ločujte odpadke. Voda mora biti čista za vse ljudi. Iz tovarn, avtomobilov, tovornjakov gre polno plinov. Trudimo se vsi skupaj. Upam, da se boste od zdaj naprej vsaj malo bolj trudili. Rad imam kraj Dobrovce, to je moj kraj.

ROK PAHIČ, 2.a

Hočem, da bi bil čist zrak, da ne bi metali odpadkov, da ne bi bil gozd umazan, da ne bi bilo umazanega plina, da ne bi ljudje onesnaževali zrak. Zato hodim na čistilne akcije.

MIHA GEREČNIK, 2.a

Hočem imeti čist zrak. Jaz bi rada, da ne bi uničevali mojega sveta. Udeležujem se akcij.

LUCIJA ČANDER, 2.a

Rad imam svoje okolje. Rad imam tudi svež zrak. Čistimo svoje okolje, zato hodimo na čistilne akcije. Skrbimo za svoje okolje. Ne mečemo smeti v naravo. Smeti ločujemo in jih recikliramo.

ALEKS BRUMEC, 2.a

Rad živim v čistem okolju. Hočem, da bo lepo okolje in da bo tudi voda lepa. Hočem, da bodo živali živele, da bodo drevesa rastle, da bo zemlja čista. Hočem, da bodo imele živali prostor za življenje, da bodo rožice rastle in da bodo rastline rastle. In da bomo imeli mir.

KLEMEN VEKUŠ, 2.a

Rada bi, da ne onesnažujemo okolja. Hodim na čistilno akcijo. Prosim, da ne onesnažujete okolja. Hočem malo tovarn. Okolje moram čuvati.

LUCIJA TKALEC, 2.a

Rada bi, da bi ljudje metali smeti v koš, ne pa da bi onesnaževali okolje. Zadovoljna bi bila tudi, če bi ljudje varčevali z vodo. Onesnaževanje gozdov in narave ni vladno.

PATRICIJA BRAČKO, 2.a

PESMI IN ZGODBICE

Nobeno dobro dejanje, naj je še tako majhno, ni nesmiselno.

(Ezop)

PESEM

Na mizo položim kar najbližji papir,
pred očmi se mi zasveti najdražje – pisalo.
Pišem, napišem, dopišem nemir,
kar mi srce moje bo narekovalo.
Zasliši iz daljave se pesem,
da se nehote kar stresem.
Ko pa zagrizem v kos kruha,
zmoti me ena muha.
Pišem nemilo pesem za prijatelje,
ne zame, ne zate, ne zase.
Pišem neko staro melodijo,
zame, zate, zase.
Rahlo jo spustim iz rok,
veter ponese jo okrog.
Stokam, jočem in se cmerim,
trud je bil zaman,
neizpeta melodija je odšla – kdo ve kam.
Če pa pogledaš visoko v nebo,
med oblake in še nad oblake,
jo vidiš,
jo slišiš,
jo čutiš
in veš,
da se ta pesem vrnila ne bo.

Katarina Paska, 6.a

KUŽA LUŽA

Kuža Luža pade v lužo.
Skače, zato ima strgane hlače.
Kuža Luža skoči, ker žoga počí.
Kuža Luža laja, muca mu nagaja.
Kuža Luža mucam vse poje,
zato igrati se z njimi se ne sme.
Ves dan mucice lovi,
zvečer z njimi spi.
Nerodni kuža v luži leži,
muca se mu smeji.
Kuža Luža - dober kuža.

Ajda Plohl, 5.b

KO ZJUTRAJ SE ZBUDIM

Ko zjutraj se zbudim,
pomislim, da bi bilo najbolje,
če ponovno zaspim.
Ko spomnim se, kaj vse čaka me,
pred očmi se mi stemni.
Najprej ogaben zajtrk,
dolge šolske ure
se vlečejo vse tja do Mure.
Potem pa muka taka,
saj trening tenisa me čaka.
Ko pridem vsa utrujena domov,
bi kuža tekat z mano šel.
Jaz tega res ne zmorem,
ker kuža je preveč naporen.
Zato bi najboljšje bilo,
da obrnem se okrog, pokrijem se
čez glavo in zaspim še malo.

Natalija Šipek, 7.b

PESEM PESMIC

Pesem je igriva,
pesem je lahko huda,
pesem je lahko lepa,
pesem je lahko čudna,
pa tudi prečudna.
Pesem je čudovita,
če sem to jaz ali si ti ali midva.
Včasih odštekana,
zna biti kul,
pogosto igriva,
pa tudi težko razumljiva.
Pesem je samo pesem,
lahko je vse ali pa nič.

Ana Poštrak, 6.a

MOJA PESEM

Kuža – Luža
gre po cesti in zagleda
mačko – Tačko.
Pridrvi še
raca –Taca,
vsi po cesti so drveli
in v prepad zgrmeli.

Orijana Reš, 5.b

Avtorica risbe: Tjaša Korbar

TONČEK IN NJEGOV LONČEK

Živel je Tonček Ponček,
ki si je hotel kupiti lonček.

Tonček Ponček šel je v trgovino,
da si kupi lonček.

Z njim takoj je šel domov.
Minila je že ura, že je tu noč.

Tonček Ponček je šel nalivat
colo v svoj lonček.

Začela se je oddaja,
ki predstavlja njegovega
Lončka Tončka.

Avdyl Haliti, 5.b

ZVEZDE IN LUNA

Noč je lepa,
noč je grda,
za vsakega je lepa,
saj zvezde na nebu
so male lunice.

Rok Pahič, 2.a

VDARJENI

Danes vdarjeni,
jutri nadarjeni,
v resnici pa vsi malo pokvarjeni.

V sobe so nas nametali,
da bi se bolje spoznali,
a mi smo vse razmetali.

O gozdu se učili,
po Pohorju hodili
in učitelje jezili.

Špelo na elektriko priklopili,
saj frizerja nismo dobili
in smo ji tako novo frizuro naredili.

S poskusi smo se igrali,
da bi nekaj dokazali
in po možnosti nič zažgali.

Kostanje v temi smo pekli,
kakšno besedo med seboj izrekli,
nato pa nazaj v dom stekli.

Zvečer so nekateri zaspali,
drugi dolgo v noč klepetali
in zjutraj težko vstali.

Pesem smo spesnile
Špela, Ines, Nuša, Maša
in to vam povemo čisto brez špasa.

Špela Šket, Ines Čuček,

Nuša Ražman, Maša Cotič, 9.a

MOJA PESEM

Štiri mačke, štirje psi,
vsi so se potepat šli.
V policaja se zaleteli,
hitro k ptiču odleteli,
ptič pa jim ni mogel nič
in jih je poslal na grič.
Brž so skočili še po zajca,
vsi so se za grm skrili
in tam hitro pivo pili.
Zajec ta pa brz domov,
dokler kuža hov, hov, hov,
hitro, hitro, da te ne dobi
in s tabo v luknjo odhiti.

Mavricij Želimorski, 5. b

MOJA MUCA

Mala muca rada kukca,
skozi luknjo ali dve,
živi v razkošju,
to je lepo, saj ji je tako ime.

Žana Cobl, 5. b

NA TRATI

Nekje na trati
stala je hiška,
v njej družinica.
Poleg hiške
veliko drevo,
kjer ptički čivkajo.
Iz dimnika se dim vali,
v kaminu ogenj že gori.

Avtor pesmi in risbe: Mitja Štifter, OPB

NATEČAJ

Joj, kar glava me boli,
ko učiteljica reče mi,
da tu nov je natečaj,
naj pesem napišem zdaj.
Pa sem vse dni sedela,
vse noči sem prebedela.
Rime sem iskala,
da bi pesmica nastala.
Sem razmišljala,
možgančke si morila.
A rim pravih nisem dobila,
pa če sem se še tako trudila.
Pa mi pesem je uspelo
narediti,
rim nekaj v pesem posaditi
in tako pesem je nastala,
ta, ki dolgo sem jo iskala.
Sem se kar zgrozila,

ko učiteljica mojo pesem je
dobila.

A ji je verjetno bila všeč,
vsaj po nasmehu sodeč.

In res jo je poslala,
še na spletno stran jo dala,
da bi vedeli prav vsi,
da moja pesem na natečaj
hiti.

Potem je tu še komisija,
ki mojo pesem bo dobila.

Ko jo bo prebrala,
mi najbrž nagrade ne bo
dala.

Minili so tedni, dnevi in
noči,
a rezultatov na spregled še
ni.

Čez nekaj časa so pa le
prišli,

med uro, kar pri
slovenščini.

Učiteljica je pošto odprla,
nekaj minut v liste zrla.

Nato se je nasmehnila
in razglasila:

»Dragi otroci, to niso štoski,
naša Lara nagrado je dobila,
se bo z nami veselila.»

In mi vsi veseli smo zapeli,
plesali in noreli,

ker jaz nagrado prvo sem
dobila,

sem se najbolj veselila.
Veste, natečaj sploh ni slab,
če se potrudim, lahko zmaga
vsak!

Tudi vi bi se potrudili
pa nagrado kakšno si
prislužili.

Lara Voh, 6.b

NEZGODA

Nekoč je živel fantek z imenom Rok. Zelo rad se je igral s svojimi prijatelji, še posebej pa je rad treniral nogomet. Dvakrat na teden je hodil na treninge, kjer je pod vodstvom trenerja tekal, se igral petelinčka in med dvema ognjema, brcal žogo na gol in nabiral kondicijo. Pripravljali so se namreč na pomembno tekmo z otroki iz sosednje vasi. In napočil je pomemben dan, ki so ga vsi majhni nogometaši nestrpno pričakovali.

Z avtobusom so se odpeljali v sosednjo vas. Imeli so nove nogometne drese in na to so bili vsi zelo ponosni. Pred začetkom tekme jim je trener dal vse potrebne napotke. Preden je sodnik zapiskal začetek tekme, se je na tribunah zbralo precej gledalcev, ki so bučno navijali za svojo ekipo. Tekma je bila zelo napeta, rezultat po desetih minutah igre pa že 1:1. V napadu so bili naši in Rok je kot blisk stekel mimo obrambnih igralcev. Pred njim je bil le še vratar, ki se mu je vrgel pod noge.

Pred tem pa je Roku že uspelo, da je močno brcnil žogo, ki je letela mimo vratarja naravnost v gol. Vsi so se pričeli veseliti, skoraj nihče pa ni opazil, da je Rok obležal na travi, saj mu je vratar pri tem, ko se mu je vrgel pod noge, poškodoval koleno. Rokova ekipa je tako zaslužno zmagala, zdravnik, ki je pregledal Rokovo koleno, pa je povedal, da poškodba ni huda in da bo naslednji teden že lahko treniral.

Rok Kušar, 1.a, avtor risbe: Alen Pintarič, 7.a

ŠPELA V ŠOLI

Nekega dne je Špela šla v šolo, pred šolskimi vrati je zagledala pismo. Na njem je pisalo, da je za Špelo od Lare. Takoj ga je odprla. V njem je pisalo: »Špela, prosim, pridi k meni.« Brez pomisleka je stekla k Larini hiši in pozvonila. Odprla so se vrata in zagledala je Larino mamo. Vprašala jo je, če je Lara doma. Odgovorila je, da je Lara bolna in jo povabila v hišo. Lara se je zelo razveselila njenega obiska. Špela ji je povedala, da je pismo opazila takoj, ko je prišla v šolo. Špela se je ponudila, da Lari prebere pravljico. Ob branju se je Lara počutila bolje. Kmalu sta se že igrali z Larinimi igračkami. Mama jima je pripravila čaj, ki sta ga z veseljem popili. Špela je pozabila na šolo in na čas, zato je pohitela domov. Špelino mamo je zelo skrbelo, ker je ni bilo domov. Na pobudo Larine mame sta se deklici poslovili in se

dogovorili za obisk naslednji dan. Ko je prišla Špela domov, je bila mama zelo vesela, hkrati pa ji je povedala, da se to več ne sme nikoli zgoditi. Špela je mami povedala celo zgodbo današnjega dne in mama ji je oprostila. Drugi dan je bila Lara že zdrava in namesto pisma jo je na pragu pričakala sama.

Rebeka Beranič, 1.a,
avtorica risbe: Sara Kranjc, 7.b

ZAKAJ MORAMO BITI MED VOŽNJO PRIPETI?

- Da se ne poškodujemo. (Aljaž)
- Če se nam zgodi kakšna nesreča, ne pademo v sprednjo šipo in se ne poškodujemo. (Domen)
- Da te ne vrže skozi sprednjo šipo. (Filip)
- Če se zgodi nesreča, se ne poškodujemo in v bolnici ne umremo. (Katarina)
- Da ne umremo. (Lara)
- Ker nas drugače lahko vrže naprej. (Matevž)
- Da ne udarimo v sprednji sedež in se ne poškodujemo. (Jan)
- Če šofer »zabremza«, nas ne vrže v šipo. (Tomaž)
- Da se ne zgodi nesreča. (Blaž)
- Da nas ne vrže s stolčkom vred skozi okno. (Nastja)
- Lahko nas vrže nazaj. (Karmen)
- Da nas ne »rukne«, ko nekdo »zabremza«. (Zala)
- Da nas ne vrže v sedež. (Ana)
- Da ne padeš s sedeža in te ne vrže naprej. (Tjaša)

Avtorica risbe: Amadea Peršuh, 2.b

POLICIST

Policist mora imeti opravljeno prometno šolo in diplomo.

Mora imeti različne pripomočke. To so: orožje, lisice, solzivec, tablico, s katero ustavlja avtomobile in voki-toki.

Policist mora obvezno nositi značko s potrdilom, da je policist. Mora imeti izpit za avtomobil in motor ter dovoljenje za orožje.

Za poklic policista se lahko odločijo tudi ženske.

Policist mora iti v službo, ker mora skrbeti za promet na cesti.

Policisti ustavljajo avtomobiliste, ki prehitro vozijo na cestah.

Policist mora imeti uniformo za policista.

Avdyl Haliti, 5.b,

avtorica risbe: Ines Sekač, 2.b

POLICIST

Sem policist, usmerjam promet, merim hitrost in tudi kaznujem ljudi, ki kršijo pravila. Lovim kradljivce in lopove. Vadim streljanje v tarčo človeka. Vsako soboto in četrtek imam vaje. Oblečen sem v modro uniformo. Delam od 9.00 do 13.15 in včasih tudi ponoči.

Matej Španinger, 3. a

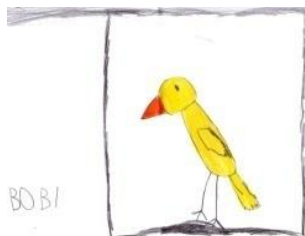
VZGOJITELJICA

Sem vzgojiteljica. Vzgamam otroke in zanje skrbim, ko so njihovi starši v službah. Velikokrat se igram z njimi in jih odpeljem na igrišče. Berem jim pravljice, jih učim risati in peti.

Zala Mohorko, 3. a, avtorica risbe: Manuela Ema, OPB

NOVINARKA

Sem voditeljica. Vodim razne oddaje in gostim različne goste. To so glasbeniki, vadiitelji, plesalci in glasbene skupine. V roki držim kartončke, na katerih imam napisano, kaj moram kdaj povedati. Pred oddajo se moram pripraviti. Svoj poklic imam rada.

Anja Marovt, 3. a, avtor risbe: Gašper Bobi, OPB

UČITELJICA

Sem učiteljica. Učim otroke, ki hodijo v šolo. V šoli sem do 13. ure. Popoldan sem doma in razmišljam, kaj bom učila naslednji dan. Včasih imam s starši govorilne ure. V šoli otroke preverjam v znanju in jim dajem domače naloge.

Špela Kušar, 3. a, avtor risbe: Klemen Vekuš, 2.a

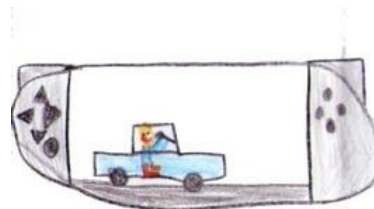
KMET

Sem kmet in skrbim za živali. Živali krmim, na polju orjem, branam, sejem in na travniku kosim travo. Imam kokoši, race, purane. Delam od jutra do večera. Imam traktor, kombi in velikokrat sem na terenu.

Kristian Vrabec, 3. a, avtorica risbe: Lucija Čander, OPB

FIZIOTERAPEVT

Sem fizioterapevt in masiram igralce NK Maribor. Pri delu uporabljam različna mazila za noge, roke, ramena ... Imam mišice. Če se kateri igralec poškoduje, pokličem rešilca, da ga odpeljejo na zdravljenje v bolnišnico. Je zelo zahteven poklic. Nosim posebno vijolično obleko.

Tilen Ploj, 3. a, avtor risbe: David Franci, OPB

GLASBENIK

Sem muzikant. Igram kitaro in pojem. V gostilni me poslušajo ljudje. Ljudje plešejo in se zabavajo. Na koncu mi ploskajo. Rad opravljam svoje delo.

Julian Velišček, 3. a

O ČUDEŽNEM DEČKU JAKI

Živela je mati, ki je imela sina Jaka. Bil je srečen in čudežen deček. Ni hodil v šolo, ker je bil pameten. Čudež je bil tudi ta, da si ni želel igrati.

Zgodilo pa se je nekaj nenavadnega. Hudobneži so napadli ljudi z Gorenjske in preden so ubili mamo, je rekla Jaki: » Pojdi po svetu in si poišči delo.« Mama je umrla in Jaka je potoval po Aziji in se ustavil v državi Kazahstan. Tam si je našel delo. Ljudje so se zelo grdo obnašali. Odločil se je, da gre na

Japonsko. Tam mu je bilo lepo. Delo si je našel v Tokio. Bil je fizioterapevt in postal je slaven. Vsi v Tokiu so ga imeli radi. Na teden je zaslužil sto evrov in je bil srečen.

Bum! Kitajci so ga ustrelili, a krogla se je odbila od njegovega trebuha. Prišli so policisti in Kitajce zaprli. Jaka se je poročil z dekletom po imenu Cherry. Živela sta srečno do konca dni.

Tilen Ploj, 3. a

LJUBEZEN

Ljubezen so majhni kamenčki, ki jih nosimo s seboj, zato da bi jih podarili nekomu, ki jih potrebuje v mozaiku življenja.

(neznani avtor)

LJUBEZNI NI NIKOLI DOVOLJ

Zakaj, ko odraščáš, se v tebi prebudi nova reč?
Ne znaš tega opisati, čudno je, po prvih občutkih, sodeč.

Vedno nekaj novega, razburljivega doživljaš,
starši pa mislijo, da samo puberteto preživljaš.

Upajo, da hitro bo minilo,
hitro nekam se skril.

Toda zate so to najlepši trenutki, ki ne razume jih nihče,
niti starši niti najboljši prijatelj, nihče.

Ko zaideš v težave, ko je konec zabave,
kaj narediti, ne veš, saj takrat še nisi vedel, kaj lahko in česa ne smeš.

Toda, zakaj?

Zakaj se mora ta svet vedno okoli odraslih vrteti,
ne razumejo, da otrok tega ne more verjeti.

Da moraš se učiti, da v življenju dobro ti bo šlo, vedno govorijo,
če dobiš slabo oceno, ponorijo.

Ko odraščáš, ljubezni nikoli ni dovolj,
starši morajo otroka imeti radi vedno bolj.

Morajo razumeti, da en sam problem
reši objem, ne kričanje,
le takšno majhno dejanje.

Ko odraščáš, otrok potrebuje tak svet, kjer ves sistem deluje,
da vsak si lahko privošč, da svoje sanje zasleduje.

Najtemnejša plat odraščanja so droge in alkohol,
saj če takšno stvar odkloniš, si za svoje vrstnike nor.

Toda pameten je tisti, ki ve,
da tega ne sme

in drogo odkloni,
tako staršem zaupanje pokloni.
Čas odraščanja se nikoli ne izteče,
nikoli ne poteče.

Ko odraščaš, je res, da v tebi prebudi nova se reč,
ampak to ni nič čudnega, po zadnjih občutkih, sodeč.

Anja Kac, 8.a

PESEM O LJUBEZNI

TI SI KRIV

Ostal si mi le solza v očeh,
ostal si mi le misel v nočeh,
ostal si mi le grenak nasmeh.

Ne sprašuj, zakaj imam solzne oči,
ne sprašuj, zakaj moje srce trpi
in čaka nate vse dni.

Ti si kriv, da imam solzne oči,
ti so kriv, da moje srce trpi,
ti si kriv, da nimam več moči ...

Laura Rampre, 9.a

Ljubezen je včasih zelo boleča,
ranljiva,
a drugič lepa
in nepozabna.

Brez ljubezni ni življenja.
Zaradi ljubezni
se počutimo lepše,
srečnejše.

Verjamem v ljubezen na prvi pogled.
Verjamem, da je ljubezen večna.

Tudi takrat,
ko čutimo praznino v srcu.
Nekateri bi za nekoga naredili vse,
a, žal, ta nekdo
za to ne ve.
Žal.

Laura Rampre in Maša Cotič, 9.a

LJUBEZEN

Ljubezen je lepa,
čeprav boli.
Ljubezen je kruta,
a vseeno diši.
Fant, ni prima, kaj?
Dekle hočeš nazaj?
Dekle tudi tebe si želi,
vendar zelo trpi.
Fant in dekle!
Sanje?
Ne.

Fant se spomnil je na dekle svojih sanj.
Dekle se čez čas prikazalo je,
prijela sta se za roke
in odkorakala v njegove sanje,
kjer je vse lepo, prelepo.

Nadja Žunkovič, 8.b

ZATE

Kujem rime, pa ne gre,
srce bije, pa ne sme.
Tudi če nočem, mislim nate,
ker močno sem zaljubljena vate.
Ne vem, kaj naj rečem,
kaj zate naj storim,
ker jaz te ljubim,
le zate živim.
Zate bi šla na konec sveta,
celo na lotu bi zadela ...
Zate vse bi naredila,
da ljubezen tvojo bi dobila.
A resnica je drugačna,
da midva skupaj sva napačna.
Zato vedi le to,
da ljubim te močno!

Lara Voh, 6.b

TEBI

Tebi bi pela pesmice za lahko noč,
tebi bi pripovedovala pravljice,
tebe bi tolažila, ko v stiski bil bi,
tebe bi poljubljala na vsakem koraku.

Se spomniš, ko še skupaj sva bila,
kako si mi dajal poljub za poljubom,
kako gledal si me v oči
in kako zaljubljen si bil.

Ti si moj spomin, ki se ga ne da izbrisati,
ti si bolečina, ki je vedno z menoj,
ti si plamen, ki nikoli ne ugasne
in ti si tisti, ki ga bom večno ljubila.

Sanjam, da me ljubiš,
sanjam, da me še vedno rad imaš,
sanjam, da me objemaš,
sanjam, da mi vedno poljube daš.

Ko me pogledaš, slišim bitje tvojega srca,
takrat pogledam v stran,
da opazil ne bi mojega trpljenja,
kajti ljubim te z dihom, nasmehi, s solzami.

Pogrešam tvoje oči, a jih sanjam,
pogrešam tvoj dotik, a ga čutim,
pogrešam tvoj glas, a ga slišim,
pogrešam vse, kar sva si nekoč delila.

Sprašujem se, kako naj živim brez tebe,
brez tvojega poljuba, poljuba.

Nate mislim, ko se zbudim,
zaradi tebe ponoči ne spim,
nate mislim noč in dan,
vem, nočeš priznati, da to čutiš tudi sam.

Ko te pogledam, ves svet obstoji,
ti si isti, ki zame vedno popoln si,
za teboj se obračajo mnoge oči,
vendar te nobena ne dobi.

Brez tebe mi je za vse vseeno,
pa tudi če se nikoli več ne zbudim,
ljubim te in vedno te bom,
čeprav moj več nikoli ne boš.

Laura Rampre, 9. a

KRAJ LJUBEZNI

Ljubezen je pravi raj,
le redki vidijo ta kraj.
Ne morejo ga opisati,
kaj šele narisati.
Če enkrat prideš tja,
v sedmih nebesih si doma.
Če se vrneš nazaj,
se lahko zgodi marsikaj.
Lahko prideš s strtim srcem nazaj
ali pa se obrneš in počakaš na maj.

Tilen Bedök, 7.a

LJUBEZEN JE SLADKA

Ljubezen je
sladka, srečna in
ta prava stvar,
saj se lahko zaljubiš
v vsakogar.

Žiga Bajrić, 4.a

LJUBEZEN

Ko ljubezen začutiš,
lahko poletiš.

Nikoli te ne zapusti in ne zavrne.
Ne moreš je kupiti,
lahko pa jo podariš.

Ljubezen te varuje pred zlim in te osreči.

Tjaša Korpar, 4.a, Podružnica Dobrovce

LJUBEZEN

Ljubezen je
sladka, srečna in
ta prava stvar,
saj se lahko zaljubiš
v vsakogar.

Žiga Bajrić, 4.a, Podružnica Dobrovce

LJUBEZEN TE VARUJE

Ko ljubezen začutiš,
lahko poletiš.
Nikoli te ne zapusti in ne zavrne.
Ne moreš je kupiti,
lahko pa jo podariš.
Ljubezen te varuje pred zlim in te osreči.

Tjaša Korbar, 4.a

LJUBEZEN SI TI

Ljubezen je lepa.
Ljubezen si ti,
kakor sonce si,
ne izgubi se ti.

Ljubezen otroke podari,
smehljajo se ti,
da te ljubezen ne zapusti,
le odpri oči.

Ljubezen te dohiti,
ko zasanjan si,
da se kar blešči,
saj to pomaga ti.

Gašper Šerbinek, 3. c

LJUBEZEN

Jaz od ljubezni živim,
mami poljub podarim.
Očku prav tako,
a ne za sedmo goro.

Nekoč bom punco imel,
se bom v njeni družbi grel.
Če pa jo zapustim,
pa novo dobim.

Bomo radi se imeli,
in kdaj veselo zapeli.
Imela bova polno otrok,
ki bodo pili jabolčni sok.

Aljoša Flajšman, 3. c

LJUBEZEN NI GREH

Ljubezen je sladka
kakor čokolada.

Ljubezen ni greh,
je lepa in prijetna.

Ljubezni se kar prepustiš
kot pero z neba.

Ko misliš na tisto osebo,
se ti zdi, da letiš.

Če zaljubljen nisi,
ne poznaš sreče.

Goca Rečnik, 4.a

LJUBEZEN

Narava se prebuja,
metulj zdaj leti
in ljubezen nad oblaki
že na plan leti.

Ljubezen se najprej razprostri,
ko srce počí na dele tri.

Ljubezen naj živi
in naj se ne razpusti.

Mitja Štifter, 3.a

LJUBEZEN

Ljubezen je sladka
kakor čokolada.

Ljubezen ni greh,
je lepa in prijetna.

Ljubezni se kar prepustiš,
kot pero z neba.

Ko misliš na tisto osebo,
se ti zdi, da letiš.

Če zaljubljen nisi,
ne poznaš sreče.

Goca Rečnik, 4.a, Podružnica Dobrovce

LJUBEZEN

Ljubezen je lepa,
Ljubezen si ti,
kakor sonce si,
ne izgubi se ti.

Ljubezen otroke podari,
smehlja se ti,
da te ljubezen ne zapusti,
le odpri oči.

Ljubezen te dohiti,
ko zasanjan si,
da se kar blešči,
saj to pomaga ti.

Gašper Šerbinek, 3. c

LJUBEZEN

Ljubezen je najlepša
stvar na svetu.
Hitro se vname
in lahko hitro splahni.

Ko sonce posije,
se v srcu ljubezen prebudi.
Temen oblak
ljubezen poteši.

Pride dan ,
ko ljubezen osreči te
in takrat zaželim si,
da traja dolgo še in še.

Denis Serdinšak, 3. c

LJUBEZEN

Ljubezen si delimo v družini z mamico,
atijem, dedkom, babico in vsemi prijatelji.
Ljubezen sprejemamo in jo dajemo. Lepo je
živeti v ljubezni.

Timotej Tajhman, 3. c

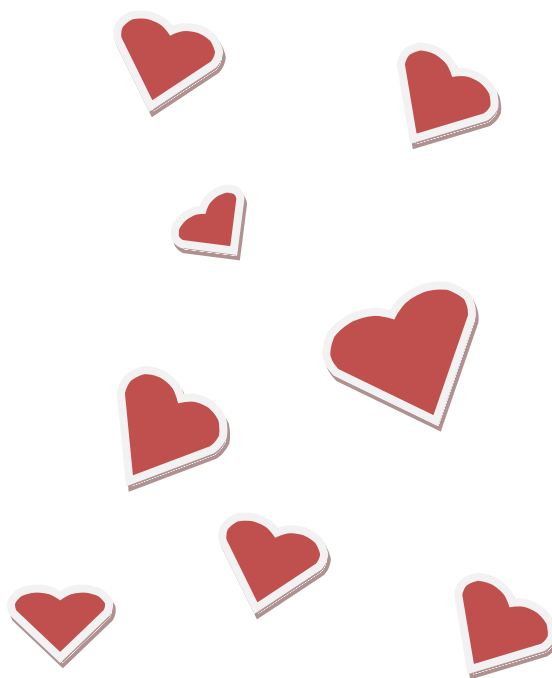
LJUBEZEN

Ljubezen je lepa,
ljubezen je mlada.
Tega, ki vidi,
temu zavlada.

Ko se ljubezen hoče zbuditi,
mora dva soseda zaljubiti.

Ljubezen ne išče soseda,
ljubezen čaka,
da soseda sama mimo prikoraka.

Tadeja Pečenik, 3. c

LJUBEZEN DO MAME

Svojo mamo imam zelo rad. V prostem času
se pogovarjava, igrava razne igre in gledava
televizijo. Pomeni mi največ na svetu in je
moj sonček.

Matej Španinger, 3. a

PRAVLJICA O LJUBEZNI

Nekoč je živela punca Klara, ki je bila zaljubljena v fanta Gorana. Nekega dne je odšla k njemu na obisk. Povedala mu je, da je zaljubljena v njega in on ji je povedal, da je tudi on zaljubljen v njo. Ko je nekega dne v šoli Klara slišala Gorana, da je njenim prijateljicam govoril, kaj mu je povedala, ko je bila pri njem, je bila žalostna, zato ker Goran ni mislil resno, da je zaljubljen v njo. In od takrat več ni bila zaljubljena v Gorana, ampak v Tomija, zato ker je bil bolj prijazen. In on je bil tudi zaljubljen v njo. In tako sta odraščala skupaj do konca svojih dni.

KONEC

Zoja Rokavec, 3. c

LJUBEZEN DO DELA

Rad delam. Delo je moja najljubša stvar. Ati mi da delo in takoj ga opravi. Mami rad pomagam pri kuhanju. Ko pomagam atiju, mi vedno da bonbon. Ko pomagam babici, ki je stara triinsedemdeset let, je vedno vesela. V delo sem zaljubljen. Delam vse. Vsi mi dajejo delo in jaz delam.

Kristjan Vrabec, 3.a

LJUBEZEN DO KNJIG

Zelo rada berem knjige. Najlepsi se mi zdi srečen konec. Berem debele in tanke knjige, v katerih so zapisane tudi zgodbe in pravljice. Lepo je, ker spoznavam junake. Knjige si izposojam v potujoči knjižnici, ker imajo takšne knjige, ki jih želim prebrati.

Anja Marovt, 3.a

LJUBEZEN DO KRAJA

Nekega dne sem se sprehajala po gozdu in našla krasen kraj. Ptiki so žvrgoleli, rožice so

cvetele, metulji so letali in potoček je žuborel. Zelo lep kraj.

Tega kraja si nisem mogla prepoditi iz glave. Nепrestano sem mislila nanj. Obiskala sem ga vsak dan, vsak mesec, vsako leto.

Nekega dne sem tam zagledala metulje, ki so leteli stran, suho rečno strugo, ovenele rože in posekana drevesa, na katerih so bila ptičja gnezda. Bila sem zelo žalostna.

Odšla sem, da bi našla nov kraj, vsi so bili lepi, toda najlepši je bil prvi.

Zala Mohorko, 3.a

LJUBEZEN NA PRVI POGLED

Živel je reven mož, ki ni imel niti za kruh. Imel je petelina in kokoši, ki so nesla jajca. Jajca je prodajal na trgu. Ko je imel dovolj denarja, si je kupil žago, sekiro in nož. Vzel je kokoši in petelina. Šli so po svetu. Ko je začelo deževati, so se zatekli v votlino. In kaj je bilo tam! Prelepa deklica! Zaljubila sta se. Ko je nehalo deževati, je vzel žago, sekiro in nož.

Začel je žagati, sekati in rezati. Nastala je lepa koča. V njej sta živela srečno do konca svojih dni.

Beno Gangl, 3. b

LJUBEZEN DO PRIJATELJICE

Moji prijateljici je ime Zala. V prostem času igra game boy, posvetiva pa se tudi zajčkom. Skupaj radi hodiva v kino, radi pa tudi skačeva na mojem trampolinu, se igra, gledava risanke in se pogovarjava. Zala rada prihaja k meni. Zunaj se loviva in igra igro med dvema ognjema.

Ela Viher, 3.a

LJUBEZEN DO RAČUNALNIKA

Vsak dan na računalniku igram športne igre, zabavne, arkadne, akcijske in miselne igre. Na računalniku gledam tudi video posnetke. Računalnik imam rad zato, ker me spravlja v smeh. Gledam tudi kakšne igrače, kot so diablo, yu-gi-oh ...

Tilen Ploj, 3.a

NAŠI NAJDRAŽJI

Vsak trenutek, ki ga preživiš s svojimi najdražjimi, sprejmi kot darilo ... in če je mogoče, kot praznik.

(P. Bosmans)

MOJA MAMA

Moja mama zjutraj je zaspana.
Mene kliče,
naj pripravim ji kosmiče.
»Mama,«ji odvrnem,
»to se mene nič ne tiče,
sama si pripravi te kosmiče.«
Moja mama zjutraj težko gleda,
pa mi pravi,
naj ji dam še malo meda.
Jaz ji odgovorim,
da medu pač ni
in naj sama kupi si.
Mama mama zjutraj je res prava,
vedno stoka,
da ji manjka kava.
In brez kave ji živeti ni,
jaz pa mislim,
da se meša ji.

Natalija Šipek, 7.b

MOJA ZLATA MAMI

Ko me mami zjutraj zbudi,
objame me tesno
in počutim se sladko.
Še očka zraven pride
in vsi se imamo lepo.
Moja zlata mami si,
rada te imam,
nikomur te ne dam.
Le ti moja mami si,
brez tebe življenja
ne predstavljam si.

V družini lepo je živeti,
si pesmice zapeti, se smehljati, igrati
in se lepo imeti.
Moja zlata mami si,
rada te imam
in nikomur te ne dam.

Sara Kranjc, 7.b

MOJ OČE

Mojemu očetu je ime Oto. Star je šestintrideset let. Je visok, ima temno rjave lase in sivo zelene oči. Je zabaven, rad se šali in me jezi. Rad spi in počiva. Največkrat mi kupi, kar si želim. Rad se potapljam z njim in raziskujem morsko dno. Pripravlja mi sveže sokove, da bi bil zdrav. Rad ga imam.

Beno Gangl, 3.b

MOJA MAMA

Moji mami je ime Marta, piše se Poš. Rad jo imam. V prostem času se pogovarjava, igrava razne igre in gledava televizijo. Mama mi pomeni največ na svetu, ker me ima najbolj rada. Mama je moj sonček bonbonček. Rad imam celo družino. Mamo imam tako rad, da bi počil. Mamo imam raje kot celo družino.

Matej Španinger, 3.a

MOJI STARŠI

Zelo rada imam svoja starša, to pa zato, ker imata onadva rada mene. Zame bi naredila vse in res sta zlata. Skupaj se igramo. Sta kot roža, ki cveti, potoček žuboreč in sonček nasmejan.

Špela Kušar, 3.a

MOJ OČKA

Mojemu atiju je ime Mitja, star je šestintrideset let. Je zelo visok in ima veliko kilogramov. Rad igra košarko. Na treninge hodi dvakrat na teden. V poletnem času rad kolesari. Je prijazen in pogumen. Prisluhne mi in mi pomaga pri šolskih nalogah. Zaposlen je v trgovskem podjetju, kjer prodaja rože. To delo rad opravlja. Veliko ga kličejo po telefonu, morda preveč. Ponosen sem na svojega očeta, ki mi je velik vzornik.

IMAM GA ZELO RAD!

Avtor zgodbe in risbe:
Nino Lepej, 4.b

MOJ OČE

Moj ati je Robert, tako kot jaz. Ima rjave oči in lase, visok je sto štiriinsedemdeset centimetrov in težak sedeminsedemdeset

kilogramov. Vedno je dobre volje in nasmejan, če pa mu nagajam, se tudi razjezi. Rad ima avtomobile in dobro glasbo. Je najboljši ati na svetu.

Robert- Bobo Wochl, 3.b

MOJA OMA

Moja oma ima svetle lase, modre oči, svetlo kožo in nosi očala. Ko se smeji, se ji okrog oči pojavijo smejalne gube. Je močnejše postave in doma ponavadi nosi trenirko. Ko pridem na obisk, se z mano igra in je prijazna.

Urša Polše, 3.b

MOJA BABICA

Moja babica je stara sedeminšestdeset let. Je srednje velike postave, ima svetle lase in modro sive oči. Zelo rada je modno oblečena. Babica je zelo prijazna oseba. Z mano in mojima bratcema se veliko igra, nam bere pravljice in pomaga pri šolskih nalogah. Je tudi zelo ljubezniva. Veliko svojega časa žrtvuje za svojo družino. Babica je redoljubna, a včasih kar preveč stroga. To še posebej občutimo takrat, ko nimamo pospravljenih sob in igrač. Babico imam neizmerno rad in je ne bi zamenjal za nič na svetu.

Matic Brunec, 3.b

RUNKO DOBI BRATCA

Nekoč je stala hiška na robu travnika in v njej je živela majhna družina. Zgodaj zjutraj se je Runko zbudil in mamico spraševal, kdaj dobi bratca. Mamica mu je rekla: »Kmalu.« Runko je vprašal: »Kdaj kmalu?« Odgovorila mu je: »Še en teden.« Runko se je odšel igrat s prijatelji. Nato ga je mamica poklicala, ker je pripravila kosilo. Kmalu je šel spat. Naslednji dan je stekel iz svoje sobe in zagledal bratca. Skupaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Mitja Štifter, 3.a, in Manuela Ema Štifter, 1.a

JAZ IN MOJA RANA

Nekega dne, ko sem se igrala s prijateljico, sem padla in se ranila. Odšla sem k mami in jo prosila, da mi povije nogo. Mama je rekla: »Prinesi mi krompir, pa ti povijem nogo.« Ker je bilo v kleti zelo temno, sem prosila atija za pomoč. Ati je rekel: »Prinesem ti krompir, če mi prineseš časopis.« Poštar je rekel: »Poišči mi torbo, pa ti dam časopis.« Začela sem iskati torbo. Čez nekaj časa sem jo našla za grmom. Odnese la sem jo poštarju, poštar mi je dal časopis, časopis sem odnesla atiju, ati mi je dal krompir in krompir sem odnesla mami. Mami mi je povila nogo. Srečna, a utrujena sem zaspala.

Špela Kušar, 3. a

O LJUBEZNI

Na vasi je živel fantek z imenom Mihec. Zelo rad je imel živali. Doma je imel hrčka, dve muci, zajčka in dve želvi. Zelo si je želel psa. Mama in oče sta mu govorila, da je za psa potrebna velika skrb. Mihca to ni odgnalo od misli na psa. Sosedova psička Liza je skotila mladiče. Mihec si je enega mladička prisvojil. Vsak dan mu je nosil hrano, vodo ter ga stiskal k sebi. Nista postala samo prijatelja, ampak se je med njima rodila ljubezen. Tako močna ljubezen, da sta mu na koncu mama in oče dovolila imeti psa.

Kristijan Zajšek, 3. c

ZALJUBLJENI KUŽEK

Nekega dne sva z Aljažem kolesarila in se peljala v gozd. Z njim je bil tudi njegov kuža. Prišel je do sosednje hiše in tam srečal psičko Taro. Začel je cviliti, Tara pa je skakala sem ter tja kot ponorela. »Le kaj je s tema kužkoma,« sem razmišljal. Njegova mamica je rekla, da sploh ne razume, zakaj tako norita. Takrat mi je Aljaž povedal, da je njegov kužek zaljubljen v Taro in da se zato tako čudno obnaša. Zares nisem prav razumel, kaj se dogaja. Isti dan pa sem opazil, da se tako vedejo tudi druge živali. Očitno je ljubezen res hecna in drugačna.

Tilen Plošinjak, 3.b,
avtorica risbe: Urška Pintarič, 6.b

FANT IN DEKLE

Nekoč je živela prijazna deklica. Živela je na vasi. Najraje je imela živali. Ko je odrasla, se je zaljubila v čednega fanta in se z njim preselila v mesto. Toda v mestu je bila zelo nesrečna, ker je pogrešala svoje živali. Kmalu sta se s fantom preselila nazaj na vas, kjer sta oba živela srečno do konca svojih dni.

Katja Klep, 3. b

V SVETU ŽIVALI

O KITU

Kit je velik. Ima velika usta. Plava v globokem morju. Kit ima ogromen rep.

O KAČI

Kače so zelo nevarne, nekatere pa ne. Imajo dolg jezik in ne vidijo.

Andraž Valentinčič, 2. c

MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL

Moja najljubša žival je pes. Z njim se najraje igram. Ime mu je Arni. Kuža je rjave barve. Rad se igra.

Tina Ulaga, 2. c

NAGAJIVI JEŽEK

Nekega dne se je družina Ježek odločila, da se bo selila v prijetnejše kraje. Ko so prispeli, so se takoj začeli pripravljati na zelo mrzlo zimo. Hudo zimo so preživljali v zapuščeni zajčji

luknji. Naslednje leto so se ježki spet pripravljali na mrzle čase. Med pripravami je nagajivi ježek zašel na polje. Med hojo ga je zasledovala sova, pripravljena na napad. Ježek je opazil, da ga sova lovi, zato se je skril pod klobuk. Sova je odletela in se ni nikoli vrnila. Družina Ježek pa je dočkala najlepšo pomlad. Tako so živeli do konca svojih dni.

Aljaž Zelenik in Mitja Štifter, OPB, avtor risbe: Mitja Štifter, 3.a, OPB

DOMIŠLIJSKI SVET

Domišljija je začetek ustvarjanja. Domišljaš si, kar si želiš, želiš si, kar si domišljaš in nazadnje ustvariš, kar hočeš.

(G.B. SHAW)

MOJA ČUDEŽNA HIŠKA

V kraju Gričevsko, v ulici Levo krilo, stoji velika vila. V njej živijo trije palčki. Prvi je bil Pip, drugi Krb in tretji Jak. Vsi so visoki približno sto centimetrov in radi imajo zeleno barvo, razen Pipa. On ima rad le rdečo.

Ko vstopiš v vilo, je tam prostor, v katerem so tri garderobne omarice, dve zeleni in ena rdeča. Pri garderobnih omaricah pa stopnice, ki vodijo na hodnik, v katerem so različna vrata, skozi katera pridejo palčki v različne prostore. Na začetku hodnika je kuhinja, poleg pa jedilnica.

V kuhinji je dolg, nizek in širok pult, ob njem pa omara, v kateri je mikrovalovna pečica, pod njo pa pomivalni stroj, kajti palčki prav sovražijo ročno pomivanje posode.

Ob pultu stoji tudi indukcijski štedilnik, pod pultom je predal s priborom, pod predalom za pribor pa je predal z noži in s pripomočki za

kuho in peko. Nasproti pulta stoji hladilnik zeleno rdeče barve, v katerem nikoli ne zmanjka hrane.

Zraven hladilnika stoji zamrzovalna omara, v kateri je samo sladoled, saj ga palčki nadvse obožujejo, zraven nje pa je manjša delovna miza, ki je namenjena pripravi hrane.

Na koncu mize so vrata, ki vodijo v jedilnico. Na sredini jedilnice stoji miza, ki jo obdajajo trije majhni stolčki; vsak palček ima svoj stol. Teh nikoli ne zamenjajo. Dva sta zelene, eden pa rdeče barve. Vse obroke palčki opravljajo skupno. In če, na primer, enega palčka ni doma, kar se pa zgodi zelo redko, druga dva vedno počakata nanj z obrokom.

Čisto na koncu hodnika je kopalnica, zraven nje pa je jakuzzi soba, nasproti te imajo palčki svoje stranišče.

V kopalnici je dolga zelena kopalna kad in majhna zelena masažna tuš kabina ter dve zeleni in ena rdeča omarica, na katerih so nalepke z njihovimi imeni, v katere shranjujejo brisače.

Nasproti omaric pa je na steni ogledalo, pod njim pa polička, na kateri stoji gel za lase in barve za lase v vseh barvah. In tako imajo palčki vedno urejene frizure. Tla so obložena s ploščicami v zeleni in rdeči barvi, okna so veliki trikotniki.

V jakuzzi sobi je velik nizek zelen jakuzzi in masažna kad, kjer vsi palčki vsak dan uživajo. V stranišču je zelena straniščna školjka z rdečim pokrovom, nasproti te školjke pa je majhen zelen umivalnik. Tudi tukaj so tla obložena z zeleno rdečimi ploščicami, okna pa so šestkotne oblike.

Ob kopalnici je soba, ki ju imata skupaj Krb in Jak. V svoji sobi imata veliko plazmo, ki je tako nameščena, da jo lahko gledata s postelj. Oba prav uživata ob gledanju televizije leže v postelji in tako tudi vsak večer zaspita. Vsak od njiju ima na pisalni mizi svoj prenosnik, ki ga uporabljata predvsem za igranje igrice, okna pa so tudi v njuni sobi trikotne oblike. Krb in Jak naravnost obožujeta trikotnike.

Pip je pa že tako velik, da ima svojo sobo, in ima na svoji pisalni mizi prenosnik – prav tako za igranje igrice, na steni pa plazmo. Posteljo ima rdečo, stene sobe so prav tako rdeče barve, le omara je v zeleni. Pip ima rad kvadratne oblike, zato so okna v njegovi sobi kvadratna.

Dnevna soba je zraven Pipove sobe in v dnevni sobi je velik zelen kavč, s katerega dobro vidijo televizijo. Palčki zelo radi gledajo televizijo. Najraje imajo risanko Sneguljčica in sedem palčkov. Pod televizijo je DVD predvajalnik, ob televiziji pa majhno sobno kolo, ki služi za rekreacijo vsem trem, zraven kolesa imajo namizni računalnik z barvnim laserskim tiskalnikom, da si palčki kar sami natisnejo svoje fotografije, ki jih kasneje obesijo na stene hodnika in dnevne sobe, saj pravijo, da fotografije dodatno poživijo njihovo hiško.

In tako vsi trije palčki živijo in uživajo v miru v svoji veliki vili.

Erik Voh, 5.a

(Nagrajeni spis na literarnem natečaju Z domišljijo na potep)

IGRIVO VESOLJE

Jars in Mars se skrivata,
sonce prekrivata
in se med oblaki umivata.
Soncu sploh ne paše,
da na njegovih žarkih Jars jaše.
Mars pa se veselo smeji
in sonce s tem razjezi.
Sonce od jeze poka, poka, poka,
od sile že joka.
Jars in Mars zbežita
in po vodo odhitita.
Sonce z vodo poškropita,
njegovo jezo ohladita.
Zdaj so prijatelji trije
in počnejo razne vragolije.

Tamara Kraljič, 6.a

POTOVANJE Z DOMIŠLJIJO

ŠEL BI V DEŽELO MOTOKROSA. ZRAVEN
MENE BI ŠLI MOJA MAMI IN ATI, VSI
PRIJATELJI IN NAJBOLJŠI MOTOKROSISTI.
TAM BI SE VOZILI Z NAJBOLJŠIMI KTMI IN
SKAKALI BI DO NEBES. JEDEL BI ZEMLJO Z
OKUSOM BRESKVE IN SPAL NA POSTELJI
IZ ZEMLJE. TAM NE BI HODIL V ŠOLO,
SAMO VOZIL BI SE S KROSARJI. NAUČILI BI
ME DELATI NAJBOLJŠE MOTORJE NA
SVETU. DO KONCA SVOJIH DNI BI TAM
OSTAL Z ATIJEM, MAMICO IN Z VSEMI
PRIJATELJI.

TIM GOJČIČ, 5.B

RACA PRVIČ V VODI

Nekega dne je raca padla z neba. Padla je natanko na obalo. Šla je v trgovino in si kupila rokavčke. Nato se je približala vodi. Bilo jo je strah, zato se je raje obrnila in šla drugam. Šla je na letališče. Tam jo je skoraj povozilo letalo. Ko je letalo pristalo, je stopila vanj. Čez nekaj časa je letalo poletelo, a raca je padla iz njega in spet poletela proti zemlji. Padla je na streho hotela. Skočila je s strehe in padla na avto. Avto jo je pripeljal spet do obale, zavrl in raca je ČOF padla v vodo. Voda je bila mrzla, vendar je račka ugotovila, da zna plavati. Ni je bilo več strah, bila je zelo vesela in potem je plavala in plavala. Naenkrat pa se je prikazalo letalo in je raco odpihnilo iz vode. Raca se je samo zasmejala in šla nazaj v vodo ter plavala, plavala in plavala.

Rene Plajnšek, 4.a, Podružnica Dobrovce

ZAJČEK JE POBIRAL SMETI

Zajček je stikal po smeteh in je vse razmetal. V smeteh je našel umazane stvari. Vsi na ulici so ga gledali in zajček se jim je zasmilil. Zajček se je razjokal in odšel domov k mami Janji. Povedal ji je, kaj se je zgodilo. Zvečer

je šel pospraviti, kar je razmetal, in se opravičil ljudem. Nato je bil zajček srečen. Danes je imel rojstni dan, vsi so bili povabljeni in zato so mu pripravili torto. Zajček je po praznovanju šel na morje.

Severina Kotnik, 4.a

SEM DEŽNA KAPLJA

Potujem okoli sveta. Sem lepa dežna kaplja. Ko potujem, včasih padem v dimnik.

Luka Verbič, 2. c

NOJ Z GLAVO OBTIČAL V PESKU

Nekega jutra se je Tinček prebudil. Njegov najboljši človeški prijatelj Jaka mu je prinesel hrano. Jaka ga je vprašal, če je dobro spal. Odgovoril mu je, da je. Jaka je odšel, noj pa je šel jest. Slišal je konje. Noj je od strahu potisnil glavo v pesek. Toda nato mu glava ni več šla ven. Kričal je: »NA POMOČ!!!« Prišel je Jaka in ga vprašal, zakaj je glavo potisnil v pesek. Tinček mu je odgovoril, da se je skrtil pred konji. Jaka je šel po mrzlo vodo in ga polil. Tako je dobil glavo ven. Noj se mu je zahvalil. Vse se je srečno končalo in Tinček je lahko nadaljeval z zajtrkom.

Nejc Hojski, 4.a, Podružnica Dobrovce

MAVRIČNIKI IN ZMAJ

Nekoč se je na planetu Janija zgodila nesreča. Napadel jih je smrad, ki je prihajal z velike gore. Rjavko je vprašal: »Od kod prihaja ta smrad?« Miha mu je odgovoril: »Ne vem!« in za njim vsi drugi. Nato se je oglasila piplarka iz šole in dejala: »Morda je bil zmaj z velike gore, ki ima težave z zdravjem.« Vsi so se strinjali. Mavričniki so se odpravili na goro. Ko so prispeli na vrh, so zagledali bolnega zmaja. Miha je rekel: »Lava, umrli bomo.« Rjavko mu je odvrnil, da to ni lava. Nato je zmaju dal tablete in ta se je kmalu bolje počutil. Mavričniki in zmaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Tjaša Korbar, 4.a, avtor risbe: Mitja Korez, 7.b

RJAVINA

Nekega dne je Miha letel z vrtavko domov. Razmišljal je, da potrebuje moker oblak in sonce, da bi nastala mavrica. Naenkrat je zagledal oboje. Potisnil je moker oblak in iz njega je začelo deževati. Sonce je posijalo v oblak. Zraven oblaka se je prikazala mavrica, ki pa ni bila navadna, ampak v obliki ceste. Miha je šel na mavrico in se nato spustil po njej. Potem je pristal na planetu Rjavina, v kadi, v kateri je bila nenavadna voda. Miha je slišal hrup in prikazal se je Rjavko, ki je imel kolo. Miha ga je vprašal, kje je prava Zemlja. Rjavko mu je povedal, kje je ta planet. Miha se je želel vrniti domov. Rjavko mu je rekel: »Preden greš, me pelji še s kolesom.« Miha je odvrnil: »O.K.« Rjavko se je razveselil in zakričal: »Bum! Bum!« Potem je prišla Rjavkova mama. Rekla je: »Takoj pridi, Rjavko!« Rjavko je odgovoril: »Že grem.«

Jan Nikačevič, 4.a

RJAVINA

Nekega dne je šel Miha v vesolje. Zraven je bila še Maja. Skupaj sta šla tudi na mavrico. V vesolju se je pojavila leteča vrtavka. Maja se je poslovila. Miha in vrtavka sta ostala sama. Miha je povedal, da se je izgubil. Zlezel je na vrtalko in odrvela sta na Zemljo. Ker nista mogla priti na planet, sta šla do deževnega oblaka in sta ga potisnila do sonca. Miha je mislil, da se bo pokazala mavrica, a se ni. Približno petdeset metrov vstran pa se je mavrica le prikazala. A je bila precej drugačna, podobna je bila avtocesti. Miho je skrbelo, če bo pristal v Tihem oceanu ali v Afriki. Spustila sta se po mavrici. Pristal je v majhni luži, ki je bila v odtenkih rdeče, rjave in oranžne barve. Miha je bil moker od vode, dvignil se je in zagledal umazano in zarjavelo kad. Zaslišal je glas. Razmišljal je, ali sliši človeka ali robota. Bila je vrtavka. Rekla je: »Jaz lahko počakam na kopel.« Skupaj sta se nato odpravila po poti.

Daša Sprinčnik, 4.a

Ob pravljici Sneguljčica smo se spremenili v palčke tudi mi, učenci 2.a.

SEM PALČEK ROK

Že od malega sem z očetom hodil v rudnik. Tam smo z drugimi palčki kopali zlato. To me je zelo veselilo. Oče je počasi, počasi začel ostajati doma. Zato sem sklenil, da bom to delo jaz opravljal še naprej. S šestimi prijatelji smo začeli graditi hišo. To delo je trajalo pet let. Spali smo v spalnih vrečah, največkrat pod drevesom, rudniku ali v nedokončani hiši. Delo je bilo naporno in zmeraj smo bili utrujeni. Ko smo se le vselili v hišico, je bilo zelo lepo. V hišici smo bili sami. In nihče nam ni likal, kuhal, pral in pometal. Vse smo morali delati sami. Vedeli smo, da za devetimi gorami in dolinami stoji grad. Tam je stanovala lepa kraljična Sneguljčica.

Nekega dne smo prišli domov. Takoj smo videli, da ni vse, kot bi moralo biti. Prvi v vrsti je rekel: »Kdo je sedel na mojem stolčku?« in to vprašanje so postavili vsi palčki. Nismo vedeli, kaj se je zgodilo. Ko smo prišli do posteljic, smo videli Sneguljčico. Pustili smo jo spati. Naslednji dan smo morali spet na delo, vendar smo počakali, da se je Sneguljčica zbudila. Povedala nam je, da ji je umrla mama in kako hudobna je njena mačeha. Povedala je še, da jo je lovec skoraj ubil. Prosila nas je, če lahko stanuje pri nas. Dovolili smo ji, če nam bo kuhala, prala, likala, pometala in skrbela za hišo. Pristala je, da bo, nas pa zanima, če se bo držala dogovora.

Rok Pahič, 2.a

PALČEK

Sem palček, ki živi v gozdu. Z drugimi šestimi palčki smo včeraj opazili, da je bil nekdo v hišici. Bila je Sneguljčica. Povedala nam je, da jo je napodila čarovnica in jo dala lovcu, da jo ustrelj. Za dokaz pa naj ji prinese njeno srce. Palčki smo rekli Sneguljčici, naj ostane pri nas, če nam bo kuhala, prala, likala pospravljala in ne bo nobenemu odpirala vrat. Skrili smo se in počakali, kaj bo naredila. Nikomur ni odprla. Jutri bomo šli v rudnik, pa bomo videli, kaj se bo zgodilo.

Rene Breznik, 2.a

SEM PALČEK

Ko se zbudim, si pomanem oči, skočim iz postelje, se umijem in preoblečem. Grem v kuhinjo in tam zagledam Sneguljčico, ki pripravlja zajtrk. Pozdravim jo: »Dobro jutro.« Z nasmehom mi odzdravi in me povabi k mizi, polni dobrot. Hitro prisedem in zajtrkujem. Nato pomagam Sneguljčici pospraviti mizo. Ker je nedelja, se s Sneguljčico odpraviva na dolg sprehod skozi gozd.

Maša Pogorelec, 2.a

PIKEC IN RDEČA KAPICA

Za devetimi morji je živel rak Pikec. Za rojstni dan mu je oče podaril sliko deklice. Na sliki je bilo zapisano ime Rdeča kapica. Vsak dan je občudoval sliko in se z njo igral. Želel je spoznati to deklico, čeprav je stara modrost govorila, da deklica živi na oddaljenem otoku.

Nekega dne se je mali Pikec nič hudega sluteč sprehajal po obali in razmišljal o deklici s slike. Naenkrat je priletel galeb in ga zgrabil. Rakcu ni bilo prijetno, saj je pristal v kljunu grdega ptiča, kjer je bilo zelo temno. Na vso moč je ruval in ščipal, vendar mu ni uspelo odpreti hudobnega kljuna. Ptič je bil že kilometre daleč, ko se je rakcu končno uspelo izmuzniti.

Padel je na otok, kjer so ga obkrožili nenavadni ljudje. Rak je bil tako majhen, da ga niti videli niso. Rakec se je takoj spomnil, da bi na tem otoku morda našel Rdečo kapico, ki se mu je zdela zelo lepa. Iskal jo je po širnem otoku in jo po devetih dneh končno našel.

Rdeča kapica mu je povedala svojo zgodbo o zlobnem volku. Pikec se je razburil in rekel, da se mu bo maščeval. Skupaj sta ga poiskala v njegovem brlogu.

Pikec je naročil Rdeči kapici, naj ga počaka v grmičku, sicer se lahko izgubi. Toda deklici se je zdel sosednji grm udobnejši, zato se je svojeglavo premaknila tja. Takrat se je uresničil čarobni urok in poneslo jo je kilometre daleč.

Znašla se je v džungli med groznimi, vendar prijaznimi živalmi. Levu, kači in opici je povedala vse, kar se ji je pripetilo. Želela si je nazaj k rakcu Pikcu. Živali so sklenile, da ji bodo pomagale s podobnim urokom, kakršen jo je popeljal sem. Naročile so ji, da naj vso noč čepi v grmičku. V trenutku, ko njen grmiček doseže prvi sončni žarek, pa naj skoči v sosednji grmiček.

Rakec je med tem že opravil z volkom, vrnil se je po Rdečo kapico, vendar je ni bilo nikjer. Iskal jo je vso noč. Skoraj je že obupal. Nenadoma, v trenutku jutranje zarje, pa je skočila vsa vesela in nasmejana iz bližnjega grmička.

Srečna sta se objela. Skupaj sta se vrnila na Pikčevo obalo. Tam sta živela do konca svojih dni in še danes živita, če že nista umrla.

Matija Pečnik, 5.b

POTOVANJE Z DOMIŠLJIJO

Nekega dne sem odpotovala v Mexiko za štiriindvajset dni. Hrana je bila najboljša, kar sem jo kdaj jedla. Presenetilo me je, da tako dobro kuhajo. Spala sem na lepi usnjeni postelji z masažo. Spoznala sem najboljši prijateljici Mašo in Ines.

Odpravile smo se v najlepši park. Peljale smo se z vlakcem smrti, ki je vozil po celem parku. Zadnji dan smo se peljale z osebnim zlatim letalom. Stregla nam je stewardesa. Vsaka od nas si je naročila tri big meke.

Blanca Koren, 5.b,
avtorica risbe: Nika Imenšek, 2.b

LIL IN ELILIJA NA MAVRIČNEM TRAVNIKU

Bila je pomlad, iz zemlje so vzklike rože ter trava, ptički so veselo čivkali in prebudil se je papagaj Lil.

Bil je zelo lačen. Odločil se je, da si gre poiskati hrano. Najraje je imel črve in črvičke. Iskal jih je po travnikih, poljih, gozdovih, a zaman. Vprašal je tudi kačo, staro gospo Fračo. Stara kača ga je skoraj pičila. Lil se je ves

utrujen izgubil v gozdu.

Naslednje jutro se je prebudil v gnezdu. Na robu gnezda je zagledal šoja, ki je zajtrkovala. Od lakote so se mu kar sline cedile, Lil jo je takoj vprašal, kje najde hrano. Šoja je poznala mavrični travnik, poln hrane, in mu povedala, kje ga najde. »Bodi previden,« je rekla, »saj je pot zelo dolga in strašna.«

Na poti je naletel na veliko luknjo, v kateri je bila voda. Lil jo je preletel, a mu je cula padla

v vodo. Žalosten je sedel ob robu luknje in jokal. Jokanje je zmotilo ribico Aljo. Ta mu je culo vrgla na rob. Ker je čarobna ribica, ga je ponesla čez tri reke.

Tam so živeli pisani papagaji. Zagledal se je v prelepo papigo Elilijo, ki se je urejala za zabavo. Ni mogel odvrniti oči od nje, saj je od lepote kar žarela. Tudi Lila so povabili na zabavo, z veseljem je sprejel povabilo. Vsi zbrani so plesali, peli in igrali igre. Lilo je zakrulilo po želodcu, spomnil se je, da je lačen in da mora naprej do mavričnega travnika. Poklicali so čarobnega konja Bliska. Popeljal ga je za sedem vasi in preko sedmih mavric v deželo mavričnih medvedkov. Zagledal je mizo, polno sokov. Kar skočil je nanjo in popil velikanske količine soka, dokler ni bil že tako okrogel, da ga je kar odpihnilo na mavrični travnik. Tam je našel ogromno črvov in črvičkov. Vse je pojedel. Po večerji pa jo je pihnil domov. Zdaj si je želel le še družbe prekrasne Elilije.

Zjutraj se je zbudil z Elilijo. Kmalu sta se poročila in imela majhne papagajčke. Na poroki so bili šoja, papagaji, Blisk, medvedki in ribica Alja. Srce sta jim polnila sreča in veselje. Elilija in Lil pa še vedno rada poletita do mavričnega travnika na slastno večerjo.

Orijana Reš, Doroteja Stojkovski, 5. b, avtor
risbe: Luka Polše, 2.c

PRAVLJICA O NEŽNEM VELIKANU

Nekoč je živel velikan, ki je bil zelo osamljen. Rad je poslušal glasbo in plesal. Živel je za velikimi gorami in gozdovi. Imel je mehko srce, bil je dobrosrčen. Zelo rad je imel rože, petje ptic in naravo. Vedno, ko je jokal, je bližnje vasi poplavlila reka. Kar koli je prijel v roke, je zlomil, zmečkal ali mu je padlo iz rok. Poklicali so velikanko iz drugega kraja. Velikan ji povedal: »Če si tudi ti sama, pridi v mojo votlino.« Nekoč se je zgodilo, da je velikanka prišla. Nista ostala sama, ampak sta imela družino malih velikančkov.

Damijana Bohl in Blanca Koren, 5. b

O ZAJČKU, KI JE IZGUBIL SVOJ ZOB

Nekoč je živel zajček, ki mu je bilo ime Miki. Rad je jedel korenje in oreške, imel je tudi svoje obroke: zajtrk, malico in večerjo.

Toda nekega dne, ko je zajček zajtrkoval, se je zgodila strašna nezgoda. Izpadel mu je zob. Zajček se je zelo ustrašil in tudi zacvilil: »AU!« Takoj je poklical prijateljico Metko. Ta mu je svetovala, naj gre k zdravniku. Naslednje jutro sta se Miki in Metka odpravila k zdravniku. Na srečo mu je zdravnik naredil lep nov zob. Od tistega dne je bil Miki zelo srečen.

Fatmir Berisha, 5. b

LJUBEZEN MED DEKLICO IN PSIČKOM BOBIJEM LOBIJEM

Nekoč, pred davnimi časi, je živela deklica Eva Lea, ki je v gozdu našla psička, podobnega volku. Deklica je mislila, da je to v resnici volk. Takoj se je zaljubila vanj. Deklica je psičku po dveh mesecih dala ime

Bobi Lobi. Zdelo se ji je, da zna govoriti, zato ga je preizkusila v znanju. Čez en teden se je

hvalil celi družini in vsem Evinim sorodnikom. Čez tri tedne je Evina mati zbolela in šla v bolnišnico. Eva Lea je vedela, da je Bobi Lobi čaroben in da lahko pozdravi njeno mater. Zato je deklica psička poslala v bolnico, da jo polize in s tem pozdravi.

Bobi Lobi je seveda to storil. Mama je ozdravela in vsi so bili srečni. Počil je lonec in pravlјice je konec.

Lea Ema Jakopin, 3.b,
avtorica risbe: Ana Marija Zupanič, 6.b

ANJA IN POPEK

Nekoč je živela deklica Anja, ki je imela medvedka po imenu Popek. Anja je bila zelo prijazna do Popka, saj ga je imela zelo rada. Vsak dan ga je kopala, hranila in ga dajala spat. Nato je postalo Popku zelo dolgočasno. Odločil se je, da gre po svetu. Nekega jutra je vzel oblačila in odšel. Hodil je po Italiji, Nemčiji ... Bilo mu je zelo vroče, bil je umazan, včasih pa ga je zeblo. Spomnil se je, kako je fino doma pri Anji. Odločil se je, da se bo vrnil domov. Nazaj se je peljal z ladjo,

avtom in letalom. Čez pet dni je prišel domov. Pred vrati ga je čakala objokana Anja. Stekla je k njemu in ga objela. Tudi Popek jo je objel. Obljubil ji je, da nikoli več ne bo hodil sam po svetu, saj jo ima zelo rad.

Naslednje leto sta odšla skupaj po svetu. Imela sta se zelo lepo.

Klemen Kuri, 3.b,
avtor risbe: Žan Lasbaher, 2.c

PRIPOVED O MEDVEDKI BERTI

Nekoč je živela medvedka po imenu Berta. Živela je v temnem gozdu z bratcem Mihcem, mamico in očetom. Živeli so skromno in mirno življenje. Vse bi bilo v redu, če Berta ne bi bila tako nagajiva in svojeglava. Dan za dnem se je vnel prepir zaradi pisanja domačih nalog.

Nekega dne se je, prav zaradi domače naloge, odločila zbežati od doma. Prepričana je bila, da bo našla boljšo družino, takšno, ki jo bo imela rada, tudi če ne bo delala domačih nalog.

In tako se je znašla sredi temnega gozda. Najprej je srečala volčjo družino. Dan je preživela z njimi. Res je nihče ni vprašal, ali ima domačo nalogo, pa tudi ne, če je lačna. Mislila si je: »Ta družina ni zame.« In iskala je naprej. Srečala je lisičjo družino. Vse je bilo podobno, le da je niso niti vprašali, kako ji je ime. Ni jim bilo kaj dosti mar zanjo. V tej družini ni bilo ljubezni. Odšla je naprej.

Postajala je utrujena, lačna in pričela je pogrešati svojo družino. Začelo se je temniti in postajalo je hladno. Sredi teme je zagledala velike oči. Bila je sova. Berta ji je povedala svojo zgodbo in modra sova ji je svetovala: » Pojdi domov in poišči svojo družino, le tam najdeš ljubezen.«

Berta odgovori: » Če me pa zmeraj kregajo!« Sova pa pravi: » Samo dobro ti hočejo, tvoja družina je gotovo že v skrbih zate!« In sova odleti, Berta pa se zamisli: » Res je, domov moram!«

Odšla je proti domu in se veselila družine, ki jo ima res rada.

Robert - Bobo Wochl, 3.b

HRČEK

Nekoč je bil hrček. Bil je zelo lep, z modrimi očmi, rjavim kožuščkom in zakrivljenimi krempljčki. Nekega dne si je hrček našel punco. Bila je zelo ljubka. Imela je modre oči, bel kožušček in majhne krempljčke. Čez deset mesecev sta dobila prvega otroka. Njuna neizmerna ljubezen jima je prinesla kar štirinajst majhnih otročičkov – hrčkov. Sedem jih je bilo belih in sedem rjavih. Otročički so rasli in kmalu so postali veliki otroci. Bili so velika, ljubezni polna, družina. Očka in mamica sta za svoje otročičke nadvse ljubeče skrbela. Ljubila sta se do konca svojih dni in svojim otročičkom nudila topel, varen in smeha ter veselja poln dom.

Matic Brunec, 3.b

ZALJUBLJENI VELIKAN

V kraljestvu za sedmimi gorami je živel velikan Tristan. Zaljubil se je v princeso, ki pa ga ni marala. Zaradi tega je poslala k njemu najbolj hrabre viteze, da ga pokončajo. Toda Tristan jih je vse pregnal. Nekega dne je v grad prišel zmaj. Prišel je velikan in zmaja premagal. Za junaštvo mu je kralj dal princesino roko velikanu. Potem sta se velikan Tristan in princesa poročila. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Karolina Sovič, 3. b

ČAROVNIJA BOŽIČA

Nekoč, pred davnimi časi, je živel deklica Zala. Imela je dolge zlate lase in nebeško modre oči. Še posebej rada je pela, saj je imela čudovit glas. Vsi so jo radi poslušali. Bila je tudi zelo prijazna. V mestu pa je bilo tudi hudobno in sebično dekle Gertruda, ki pa je ljudje niso marali. Rekli so ji kar čarovnica.

Že tri leta zapored je Zala na božični večer na trgu prepevala božične pesmi. Prišli so jo poslušat prav vsi, dobri in hudobni, revni in bogati. Gertrudi pa to ni bilo všeč. Hotela je, da bi pela samo ona.

Letos je Gertruda skovala zlobni načrt. Komaj je čakala, da se bo lahko maščevala Zali. Na podstrešju zapuščenega gradu je našla čarobni prstan. Z njim je hotela začarati Zalo, da bo ostala brez glasu. Mislila je, da bo potem lahko na božični večer zapela le ona. Za uresničitev svoji želja pa je potrebovala tudi čarobno palico. Te pa ni imela. Slišala je, da leži nekje na gradu, za čarobnim obzidjem, na dnu ribnika.

Gertruda pa je bila tudi zelo jezikava in naivna in vse je prišlo na ušesa lepi Zali. Začel se je boj za iskanje čarobne palice. Obe sta se odpravili na pot, ne da bi vedeli druga za drugo. Vsaka je prišla s svoje strani obzidja. Prva ga je preskočila Gertruda in z vsemi štirimi zaplavala v umazan, leden ribnik. Zala je trepetala od strahu. Bila je tema in mraz je škripal. Zbrala je ves pogum in tiho prestopila obzidje. Obstala je kot vkopana. Ni vedela, ne kod ne kam. Takrat se je pred njo znašla dobra vila Hijacinta, ki se je odpravljala na trg poslušat Zalo. Ta ji je razložila, zakaj je tukaj in da jo njeni oboževalci gotovo že čakajo na trgu. Na njeno presenečenje ji je Hijacinta povedala, da ve za čarobno palico, s katero lahko začara Gertrudo, da bo lahko v miru zapela na božičnem večeru. Peljala jo je do mesta, kjer se je ob robu ribnika lesketala kristalna čarobna palica. Segla je v mrzel ribnik in že jo je imela v rokah. Zala se ji je hotela zahvaliti, a vile Hijacinte ni bilo več nikjer. Na drugi strani ribnika je zagledala premraženo in mokro Gertrudo, ki se je trudila zlesti iz ribnika. Zala ni izgubljala časa. Zamahnila je

s palico in dejala: »Čira, čara,« in Gertrudo začarala v žabo. »Tako,« je dejala, »sedaj se lahko brez skrbi odpravim na trg in zapojem.« Bila je že preko obzidja, ko je zaslišala neutolažljivo Gertrudino jokanje, ki je prosila odpuščanja in obljubljala, da se bo opravičila vsem, ki jih je kakorkoli užalila ali razočarala. Ker je bila Zala dobra in prijazna deklica, ni dolgo premišljevala. Pohitela je nazaj k ribniku, da reši Gertrudo. Čira, čara in spet se je prikazala Gertruda. »Pridi, pohitiva! Ljudje na trgu me gotovo že nestrpnostno pričakujejo, da jim zapojem.« »Prav, Zala, hvala ti, da si tako prijazna. Toda prva bom jaz stopila na oder, vendar ne bom pela. Opravičila se bom.« »Prav,« je dejala Zala, »pohitiva.«

Gertruda se je res vsem opravičila, ljudje pa so ji odpuščanje izkazali z bučnim aplavzom. Gertruda se jim je poklonila in jim dejala, da na oder prihaja njihova priljubljena pevka Zala. Že je hotela oditi, ko jo je Zala prijela za roko in vsem prisotnim dejala, da bosta letos skupaj prepevali. Zvoke božičnih pesmi je bilo slišati v deveto vas.

Zala in Gertruda sta postali prijateljici in vsako leto na božični večer razveseljevali ljudi s svojimi pesmicami in prelepim žametnim glasom.

Maja Pernek, 3.b,
avtorica risbe: Sara Rukelj, 7.b

TRIJE MEDVEDKI, KI SO ŽELELI POSTATI SUPER JUNAKI

Nekoč, pred davnimi časi, za devetimi gorami in devetimi vodami, so živeli trije medvedki, ki so želeli postati super junaki. Najmanjši bi rad bil ogenj, srednji tekočina in največji led. Sklenili so, da obiščejo kraljico čarobnega gozda, ki je živela v najtemnejšem delu gozda. Ko so prispeli do nje, je bila hiša zastražena z ognjenimi Levi. Mislili so, da ne bodo prišli mimo njih, a ko so že skoraj obupali, se jim je pokazal ščit, ki je vodil do vrat gradu. Ko so prispeli do vrat in jih odprli, niso mogli verjeti svojim očem. Naenkrat so zagledali veliko pravljičnih bitij, o katerih so prej lahko le sanjali. Tam so bile vile, čarovnice, palčki, super junaki in drugi.

K njim je pristopil palček, ki jih je pospremil do kraljice, ki je imela krila.

Ponudila jim je čaj in piškote. Medvedki so povedali, kaj si želijo, in kraljica je začela premišljevati. Po dolgem premisleku je kraljica povedala, da če hočejo postati super junaki, si morajo priskrbeti super junaške obleke, ki so odporne proti mrazu, ognju in tekočini. Medvedki so v gradu poiskali Hildo, ki je predla na kolovratu. Ko so jo našli, jim je z veseljem ustregla, vendar pod pogojem, da ji prinesejo najboljši med, ki ga imajo na njihovem koncu gozda. Medvedki so se strinjali in starka je začela presti. Dolgo so čakali, preden jim je starka prinesla tri

obleke. Ko so dobili oblačila, so jih medvedki oblekli in šli do kraljice po čarobni napitek. Kraljica jim je dala tri različne napitke: modrega, ki ga dobi medved Jaka, rdečega za Benija, prozornega je dobila medvedka Anja. Ko so spili napitke, so se hitro odpravili po med za starko Hildo. Prinesli so ji med, se ji zahvalili za pomoč in se poslovili. Od tistega trenutka so veselo uporabljali svoje moči in srečno živeli do konca svojih dni.

Primož Drevenšek, 3.b,
avtorica risbe: Barbi Jagarinec, 7.a

KRALJ

Za sedmimi gorami in sedmimi vodami je živel kralj, ki je imel veliko denarja. Neko noč so mu tatovi ukradli krono. Tako se je kralj brez krone nekega dne zaljubil v princeso, a princesa ga ni marala, saj mu ni verjela, da je pravi kralj. Kralj je s svojo vojsko preiskal vse gozdove in končno našel svojo krono. Zdaj mu je tudi princesa verjela in se vanj zaljubila.

Čez nekaj mesecev so na gradu priredili veliko slavlje. Kralj in princesa sta se poročila in živela sta srečno do konca svojih dni.

Urša Polše, 3.b

MALA MUCA TACA

Na deželi je živela mala muca. Ime ji je bilo Taca. Bila je čisto bela, samo tačke so bile črne. Imela je veliko bratov in sester. Ko so mucki odrasli, so jih prišli iskat otroci, da bi jih odnesli domov. Tudi po mucu Taco je prišla deklica iz mesta. Bilo ji je ime Lili. Muca Taca in Lili sta si bili takoj všeč. Deklica je muci doma že pripravila posteljo in skodelico z mlekom. Deklica Lili in muca sta se skupaj igrali in se imeli radi. Toda muca je pogrešala travo in drevesa. Nekega dne je pobegnila v park in se izgubila, saj je bila prvič tam. Bilo jo je zelo strah, zato se je skrila v grm. Deklica Lili je bila zelo zaskrbljena in žalostna. Z očkom sta jo šla iskat. Klicala sta jo, a zaman. V parku sta od utrujenosti sedla na klop. Muca Taca, ki je bila v sosednjem grmu, je slišala, kako je deklica Lili jokala. Pogledala je izpod grma in videla deklico. Hitro je zamijavkala in stekla k njej. Deklica je bila zelo vesela. Vsi trije so odšli domov. Muca Taca je bila vesela toplega mleka in postelje. Sklenila je, da nikoli več ne gre od doma.

Anja Topolovec, 1.a,
avtorica risbe: Tjaša Podlesnik, 6.a

GUSARSKA LADJA

Dva brata sta se z očkom igrala z gusarsko ladjo. Oskar je bil kapitan Kljuka, Egon Enooki gusar, očka pa je bil gusar na vrhu ladje. Ko so pluli po morju, jih je ujel tornado. Ladja se je obrnila in vsi trije so padli v vodo. Takrat je mimo priplaval delfin in jih rešil. Odpeljal jih je na otok. Očka, Oskar in Egon so si zgradili novo ladjo in odpluli domov.

Nino Franci, 1.a

LILI IN ROBERT

Nekoč je neka deklica z imenom Lili izgubila medvedka Roberta. Bila je zelo žalostna, saj je bil Robert njen najljubši prijatelj. Deklica ni imela staršev, živela je namreč pri neprijazni in trdosrčni teti Otiliji, ki deklice ni marala. Lili ji je služila kot služkinja in Otiliji se sploh sanjalo ni, kako ima Lili rada svojega Roberta.

Nekega dne, ko je teta Otilija še spala, se je Lili splazila iz sobe in pobegnila v gozd. Tekla je in tekla, dokler ni prišla do hišice z zeleno streho in oranžnimi vrati. Potrkala je, pa ji ni nihče odprl vrat. Še enkrat je potrkala in potem ... »Joj,« je vzkliknila Lili. Pred njo je stal rdeč zmaj. Lili je vprašala: »Kdo si ti?« Zmaj je odgovoril: »Zmaj sem. Kaj pa ti iščeš tukaj?« »Iščem medvedka Roberta.« »Jaz sem zmaj in imam izgubljene predmete, med njimi tudi tvojega medvedka, toda če ga hočeš dobiti, moraš izpolniti tri naloge. Jaz sem namreč uročni kraljevič, ki ga je pred sedmimi leti začarala hudobna čarovnica. Prva naloga - najprej pojdi k reki, kjer je gromozanska žaba. Premagati jo moraš z eno drobno perutjo.« Lili je vzela pero in se napotila k žabi. »Ta žaba pa je res ogromna,« se je prestrašila Lili. Najprej se je nekam

opotekala, potem pa se butnila v čelo in začela s peresom tako dolgo žgečkati žabo, da je slednja počila.

Vrnila se je k zmagu. Zmaj pa je rekel: »Druga naloga - s tem kapnikom odkleni votlino Mraka. V njej boš našla sestavljanke, ki jo je nemogoče sestaviti.« Lili je odšla, odklenila skalo in začela sestavljati. Delo je opravila že čez pol ure in sestavljenko je odnesla zmagu. Ta se je začudil, potem pa rekel: »Tretja naloga - na drogu je gnezdo, v njem čepi vrana, pod vrano pa je zlato jajce. To jajce moraš ukrasti vrani, kajti v jajcu se skriva ključ. S tem ključem odpri grad strahov. V gradu je zlati meč, izvleči ga moraš iz skale.« Lili je šla. Jajca ni bilo težko ukrasti. Lili je strla jajce in šla v grad. V njem je kar mrgolelo strahov, toda Lili je le prišla do skale in izvlekla meč. Hitro je stekla do zmaja, vendar ga ni nikjer videla. Na mestu, kjer je bil prej zmaj, je sedaj stal lep princ. Na prvi pogled sta se z Lili zaljubila. Poroka je bila kar naslednji dan, Lili pa je kar pozabila na medvedka Roberta. Kdo ve, kje je ostal. Morda je še zdaj kje, mogoče na kakšni polici v otroški sobici in vsak dan čaka, da bo srečal Lili.

Sandra Zidanšek, 3. b

PASTIR

Predavnimi časi je živel pastir, ki je imel čredo ovac. Nekega dne, ko je pasel ovce, je zagledal pred seboj velik grad. Seveda je vstopil in ko je videl kraljično, se je v trenutku zaljubil vanjo. Ko ga je kraljična zagledala, ga je povabila na večerjo.

»Koliko si star?«

»Trideset let.«

»Koliko pa ti?«

»Devetindvajset.«

»Bi me vzela za moža?«

»Seveda te bi.«

»Kaj pa ti mene za ženo?«

»Seveda.«

»Torej se lahko poročiva,« je rekel pastir.

»Naj bo, jutri se poročiva. Povabila bova vse ljudi, kar jih poznavamo.«

Ko je prišel naslednji dan, sta se pastir in kraljična poročila in pastir ni bil več pastir, temveč kralj. Kmalu se je začela pojedina. Vsi so se najedli do sitega. Tako sta kralj in kraljica srečno živela do konca svojih dni na svojem veličastnem gradu. In če nista umrla, živita tam še danes.

Marko Gutman, 3. b, avtorica risbe: Tina Ulaga, 2.c

NENAVADNI OBISK

Nekega lepega dne zgodaj zvečer se je pred vrati vnel prepir. Šla sem pogledat, kaj se dogaja. Pred vrati sem našla psa, ki je lajal. Spustila sem ga v hišo, sledila pa mu je cela čreda neznanih ljudi. Spraševali so, kako in kaj, a tudi jaz sem spraševala, zakaj. Za njimi je prišla še ena čreda ljudi, a ti so se mi zdeli znani. Seveda, to je bila cela vlada, vsi poslanci parlamenta. Nisem vedela, kaj naj jim dam, pa tudi soka več nismo imeli, zato sem jim v loncu prinesla vodo iz ribnika. Kmalu so ugotovili, da nekaj ni v redu in jo brž popihali proti parlamentu.

Mia Sinovec, 4.c

PLASTIKOŽER

Živel je plastikožer, ki je rad jedel plastiko. Imel je ogromno plastike, a v enem dnevu je pojedel vso. Odločil se je, da gre po glavnih in stranskih ulicah. Prišel je do hotela in vstopil. Videl je veliko plastičnih stvari. Nekaj jih je pojedel v hotelu, nekaj pa si jih je odnesel domov. Basal si je plastiko, dokler ga ni začel boleti trebuh. Zatulil je: »Aaaaaaaaaaaaaaaaaa!« in legel v posteljo. Spal je zelo zelo dolgo, dokler ga niso prebudili otroci, ki so na igrišču igrali nogomet in tenis. Potem pa se je plastikožer odločil, da gre iskat plastiko po vsem svetu.

Rene Plajnshek, 4.a

LEPI ZMAJ

Lepi zmaj je sovražil smeti. Želel je čisto in lepo deželo. Nekega dne se je odločil, da jo bo sam očistil. Najprej mu je bilo težko, saj je bilo veliko smeti, vendar se je zelo potrudil in uspelo mu je polepsšati svojo deželo. Vsi ljudje so bili tega veseli. Lepemu zmaju so v zahvalo dali priznanje za najboljšega zmaja na svetu.

Matevž Šavara, 1.a

KONJ PRI KOVAČU

Nekega dne je konj izgubil kopito. Odšel je h kovaču po pomoč.

Kovač je rekel:

»Prinesi mi drva, pa ti bom pomagal.«

Konj je šel k drevesu in rekel:

»Daj mi les.«

Drevo je reklo:

»Najprej me zalij, potem pa ti dam les.«

Konj je odšel k vodnjaku in zagledal žabo.

Žaba je rekla:

»Če hočeš mimo, mi moraš prinesiti muhe.«

Odšel je dalje in zagledal muhe.

Rekel je:

»Pridite za menoj!«

Muhe so rekle:

»Prinesi nam kos torte.«

Konj je šel dalje in na okenski polici je zagledal kos torte ter jo vzel.

Torto je odnesel k muham. Muhe so šle za konjem do žabe. Žaba jih je pojedla in odšla. Konj je zajel vedro vode in odšel zalit drevo. Drevo je konju dalo drva. Z drvmi je odšel h kovaču. Kovač je konju naredil kopito in konj je živel srečno do konca svojih dni.

Patrick Pivec, 3. a,
avtorica risbe: Katja Drevenšek, 7.a

PALČEK ZVEDAVKO

Na robu gozda v majhni hišici je živel palček. Vsak dan je šel v gozd nabirat gozdne sadeže. Vedno je srečal koga poznanega. Prvi dan je srečal lisico in jo vprašal: »Zakaj imaš tako košat rep?« Lisica je odgovorila: »Lisice imamo košate repe.« Drugi dan je srečal volka. Vprašal ga je: »Zakaj imaš tako velike zobe?« Volk je odgovoril: »Zato ker volkovi jemo meso in zato potrebujemo močne in velike zobe.« Tretji dan je srečal krta. Vprašal ga je: »Zakaj si tako črn?« Krt je odgovoril: »Vsi krti smo črni. A si že kdaj videl belega krta?« Tako se je dogajalo dan za dnem. Ko so se na palčkov rojstni dan zbrale živali na jasi, so se pogovarjale o palčku, kako ga vedno kaj zanima. Ker ni imel imena, so mu dale ime palček Zvedavko.

Staš Kačičnik Hasanovič, 1.a,
avtor risbe: Miha Krajnc, 2.c

ZAJČEK PRI KMETICI

Zajček je bil lačen. Odšel je h kmetici, da bi mu dala korenček. Zalivalko je potrebovala, da jih prej zaliže. Zajček je odšel k lončarju in ga prosil, da mu naredi zalivalko. A lončar ni imel vode, zato je odšel zajček po njo k rečni strugi. Bila je suha. Odpravil se je k sosedu in

skupaj sta odšla po vodo v jezero. Zajček je odnesel vodo v strugo. Struga mu je odstopila vedro vode, ki jo je odnesel lončarju. Ta mu je naredil zalivalko. Odnesel jo je h kmetici. Kmetica je zalila korenčke in zajček je dobil svojo malico, ki je bila okusna in sočna.

Zala Mohorko, 3. a

MIŠKA PRI PEKU

Nekoč je živela miška, ki je bila lačna. Hodila je po vasici in iskala kaj za pod zob. Prevzel jo je vonj svežega kruha. Skočila je v kruh in ga začela jesti. Ni trajalo ravno dolgo, ko je prišel pek in rekel:

»Kaj se dogaja?«

Pek je povlekel miško iz kruha in jo vprašal:

»Kdo si ti?«

Miška je odgovorila:

»Jaz sem, uboga miška. Lačna sem.«

Pek je rekel:

»Dam ti kruh, če mi pomiješ kozarce.«

Kozarci so rekli: »Prinesi nam krpo.«

Miška je šla h krpi. Krpa je rekla:

»Prinesi mi vodo!«

Miška je odšla k vodi. Voda je rekla:

»Prinesi mi mačjo brčico!«

Miška je odšla k jajcu. Vzela je jajce in ga spekla. Prišla je mačka

in začela jesti. Tedaj je prišla miška in ji izpulila brčico. To je dala vodi in voda ji je dala del sebe.

Voda je dala krpi in krpa ji je obrisala kozarce. Pek je miški v zameno za pomite kozarce dal kruh.

Od takrat naprej miška ni bila več lačna. Še dandanes živi v majhni luknjici.

Aljaž Zelenik, 3. a,
avtorica risbe: Nastja Sinovec, 7.a

DEŽELA IGRAČ

Dežela, v kateri živijo igrače, se imenuje Dežela igrač. V tej deželi živijo pridni otroci, ki se lahko samo igrajo. Tam ni šole in tečnih staršev. Otroci se lahko igrajo z najboljšimi in najboljšimi igračkami, kolikor hočejo. Ure sploh ne poznajo in nikoli se jim ne mudi. Tudi jaz bi obiskala to deželo, pa čeprav samo v sanjah.

Danaja Romih, 3. a

DEŽELA SONCA

V deželi Sonca je bilo vedno sončno. V tej deželi ni bilo sodnikov in policistov. Bila je samo šola. V njej so se učili o soncu, kdaj vzhaja in kdaj zahaja. Če kdo ni maral sonca, so ga izgnali iz dežele. Izgnanci so se naselili v Afriko, Ameriko in v Avstralijo.

Kristian Vrabec, 3. a

DEŽELA SLADOLEDARIJA

V deželi Sladoledariji imajo sladoled. V njej velja pravilo, da je tisti, ki ne mara sladoleda, izgnan. V šoli se učijo:

- pripraviti sladoled,
- jesti sladoled,
- servirati sladoled,
- deliti sladoled ...

Nekateri imajo radi čokoladni sladoled, drugi vanilijev, tretji karamelnega, limoninega, lešnikovega ... Ne poznajo druge hrane, jedo le sladoled. Za kosilo jedo sladoledno juho, za večerjo pa sladoledne makarone. Glavnemu sladoledarju je ime Tom, njegovi pomočniki pa Lučka. Imata skrivnostnega šefa, ki ne izda recepta za sladoled. Ko bom velika, se bom zaposlila v njihovi sladolednici. Izvedela bom za skrivni recept in ga izdala otrokom. Od takrat dalje si ga bomo lahko otroci pripravljali sami.

Zala Mohorko, 3. a

DEŽELA ŠPORTA

V deželi Športa so živeli ljudje, ki so imeli radi šport. V tej deželi ni bilo ničesar drugega kot šole, hiše in športnega stadiona. V šoli je bil glavni predmet šport. Kdor ni maral športa, je bil izgnan iz dežele. Izgnanci so se naselili v Afriko, Indijo, Italijo.

Aljaž Zelenik, 3. a

DEŽELA PRIJATELJSTVA

V deželi Prijateljstva so vsi prebivalci med seboj prijatelji. V tej deželi se igrajo, pogovarjajo, zabavajo in delajo vse mogoče stvari. Tisti, ki niso hoteli imeti prijateljev, so postali izgnanci. Zdaj živijo v Afriki, Nemčiji in Aziji.

Mitja Štifter, 3. a

DEŽELA ZABAVE

V deželi Zabave živijo veseli ljudje. Ko prispe v deželo vabilo, so vsi zelo veseli. Že kar tisti dan se začnejo pripravljati na zabavo, na kateri plešejo, tekmujejo v plesu in jedo dobrote. Jedo sladoled, sadne kupe in krofe. Kdor ne mara zabav, ne more živeti v takšni deželi. Tisti, ki vam primanjkuje smejanja, zabave, petja in plesa, pridite v našo deželo Zabave.

Anja Marovt, 3. a,
avtor risbe: Luka Verbič, 2.c

Pravljčni trenutki v 3.c

DVANAJST ZAČARANIH KUŽKOV

Nekoč sta živela brat Jan in sestra Nina. Imela sta dvanajst kužkov. Za njih sta skrbela. Nekega dne pa sta Jan in Nina odšla v park s kužkom Pikijem. Neka stara ženica je vdrla v hišo in vse kužke posula s svetlečim se prahom. Ko sta Jan in Nina prišla domov, so vsi kužki renčali in lajali nanju. Celo na Pikija so lajali. Še isti dan sta se Jan in Nina naredila, da gresta v park. Skrila sta se za hišo in čakala. Spet je prišla stara ženica. Kužke je hotela spet začarati, ko jo je Jan ustavil. Nina je hitro stekla k telefonu in poklicala policijo. Ženico so odpeljali v zapor. Jan in Nina pa sta s svojimi kužki srečno živela do konca svojih dni.

Tadeja Pečenik, 3. c

ČUDEŽNA PISALA

Nekoč, predavnimi časi, za sedmimi vodami, je živel deček. Zelo rad je pisal in bral. Hotel je napisati zgodbo o tem, kako bo zrasel. Na sredini zgodbe je nekdo nekaj rekel. Deček je pogledal levo in desno. Zagledal je svinčnik. Ta svinčnik ni bil navaden. Imel je nos, usta, ušesa in oči. Svinčnik je rekel dečku, naj iz plastelina naredi še roke in noge. Deček je to storil. Svinčnik je napisal zgodbo. Deček je svinčniku dejal, da ga bo vedno imel v šoli. Deček je dobival same dobre ocene. In živel je srečno do konca svojih dni.

Aljoša Flajšman, 3. c

ČEVELJČKI

Nekoč je živel človek z imenom Bine. Bil je zelo reven. Zaposlen je bil v trgovini. Nekega lepega dne, ko je bil v službi in imel malico, je v trgovino stopil gospod. Hotel je čeveljčke, ki so usnjeni. Nato pa se je zgodilo nekaj zelo nenavadnega. Točno takšni

čeveljčki, ki jih je hotel imeti gospod, so prileteli kar sami. Ker pa je bil gospod tako bogat, je dal trgovcu veliko denarja. Vsi so prihajali samo v njegovo trgovino. In tako ni bil več reven, ampak bogat. Vsi so govorili o tem, kakšne lepe čevlje ima. Skoraj vsak dan so prišli v njegovo trgovino. Bine je bil zelo vesel. In tako je živel srečno do konca svojih dni. Počil je lonec in pravljice je konec.

Zoja Rokavec, 3. c

VELIKAN

Nekoč, predavnimi časi, je živel velikan. Toda to ni bil navaden velikan. Živel je za sedmimi gorami, tremi morji in za dvanajstimi vulkani. Živel je v dvanajstem vulkanu. Vsi so se ga izogibali. Včasih je prišel v mesto Muribium. Takrat so se vse poskrili v hiše. Velikan je podrl tri hiše in šel v drugo mesto Garbi. Tudi tu je bilo enako. Velikan se je usedel na velikanski stol in spuščal ognjene krogle. Mesta so požirali plameni. Čarovnik je poskušal rešiti meščane. A ni mu uspelo. Velikan je šel na dolgo pot okoli sveta, saj so mu bogovi vzeli moči. Prehodil je Antarktiko, Kongo, Madžarsko in vse druge države in celine. Niti en sam človek ni bil njegov prijatelj. A nekega dne je prišel v Avstralijo. Našel je prijatelja, ki je bil čarovnik. Vse sta delala skupaj. Enkrat pa je čarovnik izrekel urok in ta velikan je postal palček. In tako je palček tekkel, tekkel in tekkel. Ko je prišel nekam drugam, ga je Aljaž pohodil. Zdaj so bili ljudje srečni do konca svojih dni.

Gašper Šerbinek, 3. c

MUCA KIKI

Nekoč je živela muca Kiki. Zelo rada se je igrala s psom Dinom. Nekega dne pa je pes Dino začel govoriti. Kiki si je mislila, da jo zafrkava. Potem ji je pokazal, da ima diktafon. Prvič se je muca smejala, drugič pa je jezno odšla. Hotel se je igrati z njo, a ji ni mogel tega povedati. Peljali so ga k živinozdravniku. Potem sta se lahko spet igrala, karkoli sta se hotela. In živela sta srečno do konca svojih dni.

Teja Babič, 3. c

PES IN MUCA

Nekoč je živel pes, ki mu je bilo ime Piki. Zraven je bila muca Vikica. Imela sta se rada. Nikoli se nista tepla in kregala, ampak sta se igrala. Zraven Vikice je bil kmet Miha. In zraven Pikija kmet Jože. Jože in Miha se nista preveč marala. Med seboj sta se kregala in tepla. Vikici in Pikiju je bilo to čudno, saj sta se onadva imela zelo rada. Potem pa sta tudi kmeta postala prijatelja. In tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Denis Serdinšak, 3. c

MUCA IN ANICA

Anica si je kupila muco. Dala ji je ime Pikica. Imela jo je zelo rada. Želela si je, da bi imela muca mladičke. Ko je naredila domačo nalogo, se je igrala s Pikico. Rekla ji je, da si želi, da bi imela mladičke. In nenadoma je nekaj reklo. Ugotovila je, da je to Pikica. Prosila jo je, da bi imela mladičke. In jih je imela. Živita še danes, če že nista umrli.

Klemen Kokol, 3. c

ZA BISTROUMNEŽE

Moti se, kdor čaka svojo življenjsko priložnost. Priložnost je življenje zdaj.

(Rudi Kerševan)

UGANKE

Bela golobica, črn vran, krog zemlje se lovita noč in dan. Lea Ema Jakopin, 3.b	Srebrna, srebrna košarica, V njej zlata, prezlata zarjica. Na glavo zadela jo deklica, Poljančeva Marjetica. (marjetica) Lea Ema Jakopin, 3.b	Jaz pravim, da so mejičice, v mejicah črne ptičice. Čepijo, molčijo, nas peti učijo. (note) Lea Ema Jakopin, 3.b
--	---	---

Pri pravljičnem krožku so učenci sestavljali uganke o ježu.

MAŠA, 2.a

Kaj je to? Ima veliko bodic in nabada hruške.

DAVID, 2.a

Če se prestraši, se v kroglo zvije. Kaj je to?

ROK, 2.a

Je rjave barve, ima veliko bodic in živi v gozdu. Če ga primeš, pa zelo pika. To je

LUCIJA TKALEC, 2.a

Kaj je to? Se po stezi vali, hruške nabada in če te zbode, boli.

RENE, 2.a

Hruške nabada, ima bodice in ni igrača. Kaj je to?

LUCIJA ČANDER, 2.a

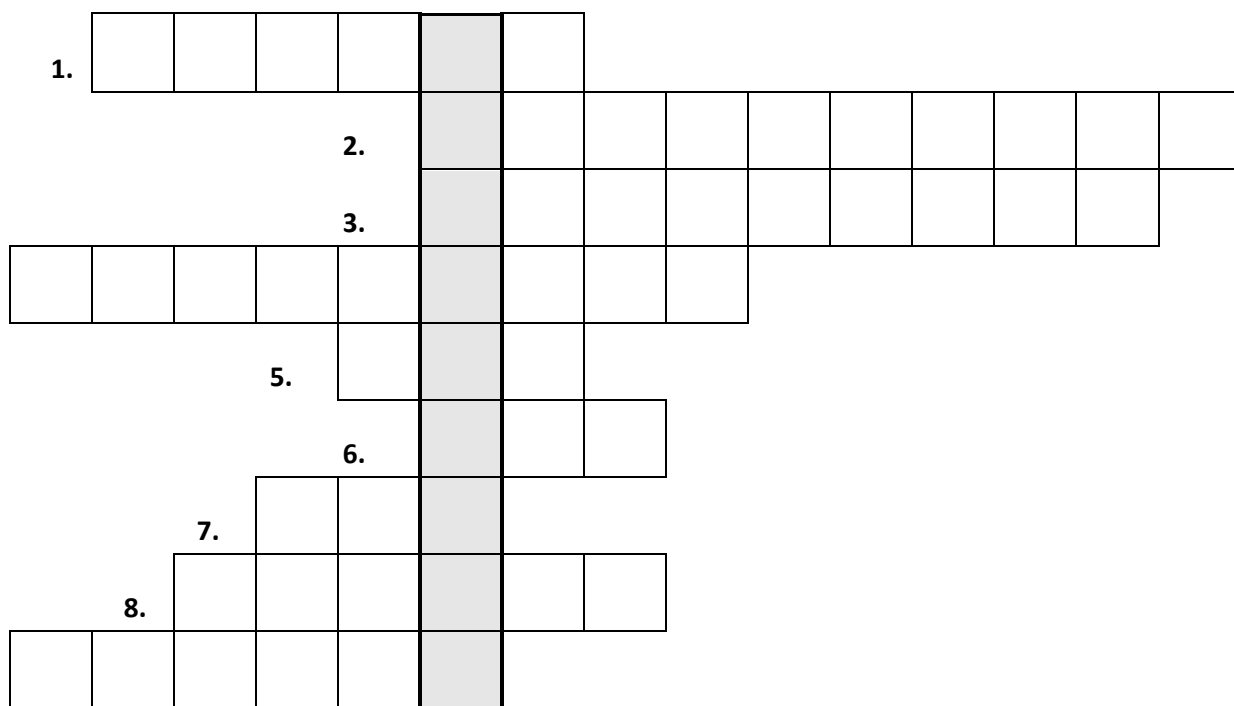
V gozdu živi, se vsega boji in ima bodice. Kaj je to?

Pomladni šopek:

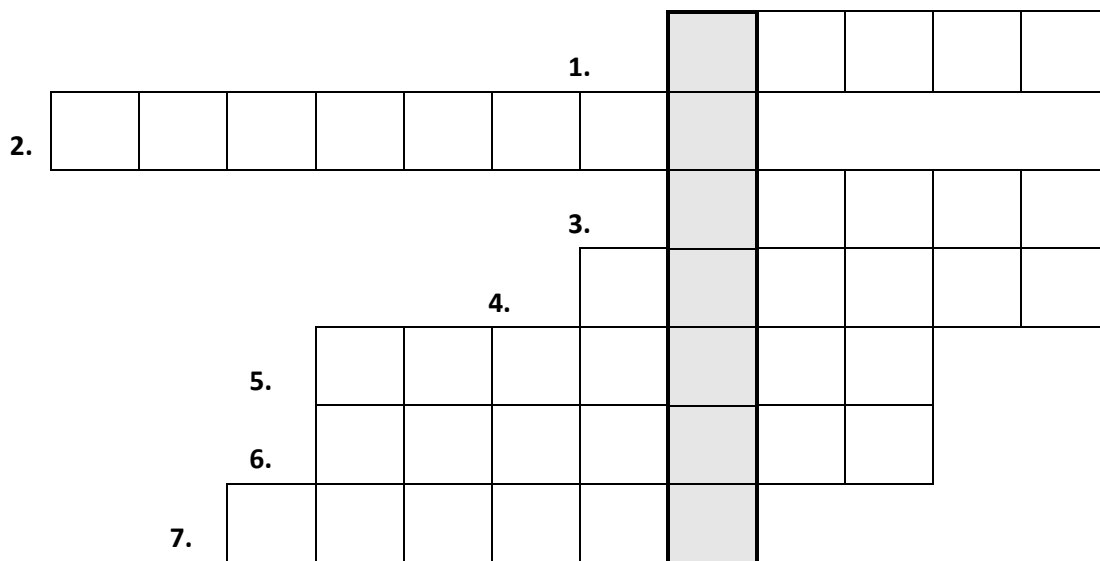
Maja Pernek in Sandra Zidanšek, 3.b

KRIŽANKI

1. Kateri je osmi mesec v letu?
2. Kakovostni ali ... pridevnik.
3. Kirurški poseg
4. Sončimo se z namenom, da ...
5. Naprava, s katero se ogrevamo.
6. Kateri je organ za vonj?
7. Koliko glagolskih časov poznamo?
8. Kako je ime štajerskemu slavčku, ki poje pesem Srečen, ker sem moški?
9. Kako s skupno besedo rečemo vonju, vidu, okusu, sluhu...?

* geslo: _____

1. Kako je ime slovenski pevki, ki poje pesem Marinero?
2. Katera država je zmagovalka Eurosonga 2009?
3. Naslov Rihannine pesmi Shut up and ...
4. Priimek igralka Marilyn
5. Kako je ime sestre zvezdnice Beyonce?
6. Kdo poje pesem If I were a boy?
7. Kako je ime zmagovalki Miss Universe Slovenije 2009?

* geslo: _____

Poišči poklice v smereh gor, dol, levo in desno!

K	E	P	Š	L	E	P	A
O	P	U	S	E	V	I	N
V	I	O	Č	V	S	R	T
A	C	I	N	J	A	T	R
Č	E	V	L	J	A	R	O
E	N	E	O	V	S	A	P
B	T	T	V	A	T	Z	O
E	E	E	E	R	R	I	L
L	R	R	C	D	O	M	O
A	S	I	S	Z	A	N	G
R	A	Č	U	N	A	L	O

Andreja Tišić, 9.a

REBUSI

123

234

23

123

2345

123

1234 GO = Č

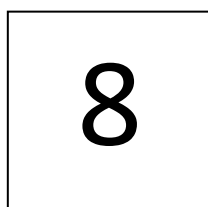
1234 C = Š

123 K = Č

123 T = Z

1234 S = Z

1234

Doroteja Klinc, 9.a

DOGODKI V ŠOLSKEM LETU 2008 / 2009

SEPTEMBER

- * Prvi šolski dan - prireditev za prvošolce
- * Športni dan - jesenski pohod, 4.r.
- * Športni dan - Rogla, pohod, 6.r. – 9.r.
- * Kulturni dan – ogled kulturnih spomenikov Dolenjske, 4.r. – 9.r.
- * Športni dan – Rogla, 6.r. – 9.r.
- * Športni dan – pohod, 1.r.
- * Tehniški dan - Reklame, 8.r.
- * Tekmovanje iz logike
- * Športni dan - pohod, 1.r.
- * Razstava v avli šole na temo Primož Trubar
- * Šolsko tekmovanje iz logike
- * Tehniški dan – obisk Pikinega festivala, 2.r.
- * Skupnost učencev naše šole
- * Športni dan – kros, 2.r.
- * Bralni maraton v Mariboru na Grajskem trgu, 5 učenk iz 9.r.
- * EKO – Festival stare trte, 8.r., 9.r.
- * Interdisciplinarni dan – obisk Pikinega festivala, 1.r., 3.r.
- * Začetek branja za Prežihovo bralno značko, vsi učenci
- * Ekskurzija učencev izbirnega predmeta nemščina v München / Legoland

OKTOBER

- * Športni dan - pohod, 5.r.
- * Športni dan - kolesarjenje, 6.r. – 9.r.
- * Naravoslovni dan – Policija za otroke, 2.r.
- * Športni dan - štafetne igre, 1.r.
- * Tehniški dan – ogled ekokmetije v Benediktu, 6.r.
- * Športni dan – pohod, 2.r.
- * Sprejem učencev 1. razredov v šolsko skupnost
- * Tehniški dan – Konzerviranje, 6.r.
- * Tehniški dan – Model igralne hišice, 4.r.
- * Naravoslovni dan – Varno v prometu, 1.r.
- * Zdravniški pregled, 6.r., 7.r., 8.r.
- * Tehniški dan - Hiša eksperimentov, 7.r.
- * Šola v naravi, tedenski program v COŠD v domu Bohinj, 8. r.
- * Športni dan – pohod do Dobrovc, 2.b in 2.c
- * Državno tekmovanje iz logike, 7.r., 8.r, 9.r.
- * Pikin festival v Velenju, učenci prve triade
- * Kulturni dan - Rastem s knjigo, obisk knjižnice v Mariboru, 7. r.
- * Tabor za nadarjene učence naše šole v Domu Miloša Zidanška na Pohorju
- * Starševski večer – Predavanje na temo Med popustljivostjo in strogostjo
- * Interdisciplinarni dan - Valvasorjeva delavnica, 1.r., 3.r.
- * Klepetalnica – Moja samopodoba, 8.r.
- * Kulturni dan - lutkovna predstava Čebelica Maja, 1.r., 2.r.
- * Tehniški dan – Načrtovanje prehrane, 9.r.
- * Kostanjev piknik za učence, starše in učitelje na Podružnici Dobrovce
- * Kulturni dan - Valvasorjeve delavnice, učenci I. triade in 4. razredov
- * Tehniški dan – dan odprtih vrat in ustvarjalne delavnice, 1.r.

- * Naravoslovni dan – Domača pokrajina (orientacija), 5.r.
- * Planinski izlet na goro Oljko, učenci športnega oddelka s starši in z učitelji
- * Mednarodna izmenjava učencev, srečanje v mestu Pečky na Češkem
- * Šolsko tekmovanje iz biologije
- * Naravoslovni dan - Jesenski plodovi, 3.r.
- * Športni dan - pohod, v naravo, 3.r.
- * Kulturni dan - ogled lutkovne predstave Ena, ena, tri, 3.r.
- * Začetek branja za EKO-bralno značko, vsi učenci
- * Obisk ekološke kmetije, učenci ekološkega krožka, 8.r., 9.r.
- * Radijska oddaja ob dnevu reformacije in 1. novembru
- * Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve
- * Adrenalinski park, Pohorje, učenci izbirnega predmeta šport za sprostitev

NOVEMBER

- * Biljard v biljardnici Martinela – Miklavž, učenci izbirnega predmeta šport za sprostitev
- * Naravoslovni dan – Kisanje in vrenje, (mleko, vinarstvo), 6.r.
- * Ogled filma Vse je šlo k vragu ..., 8., 9.r.
- * Srečanje s čebelarjema, 1.r.
- * Sestanek šolske skupnosti
- * Klepetalnica – Pripadnost, 7.r.
- * Šolsko tekmovanje iz nemškega jezika
- * Občinsko prvenstvo v košarki (st.pionirji)
- * Šola v naravi, tedenski program v CŠOD v domu Štrk na Ptuju, 4. r.
- * Območno tekmovanje v odbojki, Benedikt, deklice (letnik 1994)
- * Naravoslovni dan - ogled letališča Edvarda Rusjana Maribor, 3. r.
- * Tekmovanje obmariborskih šol v odbojki
- * Interdisciplinarni dan - ogled gledališke predstave v angleškem jeziku Charles Dickens: A. Christmas Carol, 8.r., 9.r.
- * Ogled monodrame Ljubezen in spolnost, 7.r., 8.r., 9.r.
- * Tehniški dan - izdelovanje okraskov za darilni bazar, vsi učenci
- * Šolsko tekmovanje iz angleškega jezika
- * Tehniški dan – dan odprtih vrat, 1.r.
- * Dan odprtih vrat (ustvarjalne delavnice) na I. in II. triadi
- * Ogled predstave v LGM – Kraljična na zrnu graha, 1.r.
- * Mladi talenti se predstavijo – nastop MPZ

DECEMBER

- * Šola v naravi, tedenski program v COŠD v domu Planinka, 3.r.
- * Državno tekmovanje iz biologije
- * Šolsko tekmovanje iz slovenščine
- * Šolsko tekmovanje iz zgodovine
- * Obmariborsko prvenstvo v malem nogometu, st.dečki, OŠ Rada Robiča, Limbuš
- * Ustvarjalne delavnice, vsi učenci
- * Ustvarjalne delavnice za učence in starše v OPB
- * Miklavževanje, prireditel in darilni bazar
- * Praznični december v 3.a razredu
- * Občinsko prvenstvo v košarki (st.pionirji)
- * Okrasili smo jelko, učenci I. triade
- * Obiskal nas je dedek Mraz
- * Bowling v Striku, učenci športa za sprostitev

- * Naravoslovni dan - Orientacija, 3.r.
- * Šola se predstavi v Planetu Tuš
- * Klepetalnica – Potovanja
- * Obisk srednje gradbene šole
- * Sestanek šolske skupnosti
- * Športni dan - plezanje, Pohorje, 3.r.
- * Kulturni dan – ogled gledališke predstave Travniki čarobne lepote, 1.r., 2.r.
- * Tehniški dan – Električna, poskusi, 4.r.
- * Tehniški dan - Geologija od dinosavra do potresa, 3.r.
- * Kulturni dan- ogled gledališke predstave na Ptuj, 3.r.
- * Kulturni dan – ogled filma Madagaskar, 5.r.
- * Tehniški dan - Električna, 4.r.
- * Kulturni dan - ogled filma, 4.r.
- * Prireditev za starše, 3.b, 3.c
- * Radijska oddaja ob dnevu samostojnosti
- * Kulturni dan, - pomen praznikov, novoletni ples in ogled filma, 6.r. – 9.r.

JANUAR

- * Smučarski tečaj športnih oddelkov, 3.r., 4.r., 5.r.
- * Zimske radosti, Podružnica Dobrovce
- * Tržnica poklicev (predstavitev različnih srednjih šol in njihovih izobraževalnih programov)
- * Športni dan – sankanje, 4.r.
- * Tehniški dan – Proizvodnja in potrošnja, 9.r.
- * Regijsko tekmovanje iz zgodovine
- * Šolsko tekmovanje iz kemije
- * Državno tekmovanje iz angleščine
- * Državno tekmovanje iz nemščine
- * Športni dan na Podružnici Dobrovce
- * Športni dan - sankanje, igre na snegu, 1.r.
- * Seznanitev učencev in staršev z glavnimi značilnostmi razpisa za srednje šole, 9.r.
- * Ekodan, vsi učenci
- * Interdisciplinarni dan - ogled gledališke predstave Čarovnice, 7.r -9.r.
- * Šolsko tekmovanje iz kemije
- * Mladinske delavnice – gledališka predstava Internat, 8.r., 9.r.
- * Drsanje, sankanje, učenci izbirnega predmeta šport za sprostitev
- * Državno tekmovanje iz nemškega jezika
- * Regijsko tekmovanje iz zgodovine
- * Naravoslovni dan - Astronomija, učenci 9.r.
- * Športni dan - smučanje, sankanje, drsanje, fitnes, pohod, 6.r – 9.r.
- * Tehniški dan - ekodan, 3.r.
- * Športni dan na Pohorju - sankanje, 3.r.

FEBRUAR

- * Skupnost učencev – otroški parlament
- * Športni dan - igre na snegu, 2.r.
- * Informativni dan, 9.r.
- * Regijsko tekmovanje iz slovenščine
- * Nastop učencev na krajevni proslavi
- * Nastop učencev ob otvoritvi likovne razstave
- * Športni dan – igre na snegu, 2.r.

- * Tekmovanje v znanju nemške bralne značke
- * Naravoslovni dan – Mikroskopiranje, 6.r.
- * Tehniški dan – Stanovanje je naše zrcalo, 9.r.
- * Dan odprtih vrat in ustvarjalne delavnice za starše in bodoče prvošolce v OŠ Miklavž in Podružnici Dobrovce
- * Dan odprtih vrat za bodoče prvošolce in njihove starše ter ustvarjalne delavnice ob vpisu
- * Fitness, aerobika, učenci izbirnega predmeta šport za sprostitev
- * Radijska oddaja ob slovenskem kulturnem prazniku
- * Šolsko tekmovanje iz fizike
- * Intenzivne pevske vaje pevskega zbora v domu Kurent na Ptuj
- * Pust na Podružnici Dobrovce
- * Starševski večer – Aco Prosnik: Razvojne posebnosti našega šolarja
- * Starševski večer in ustvarjalne delavnice za učence v okviru projekta Pasavček, 1.r.
- * Javna tribuna – Odraščanje

MAREC

- * Skupnost učencev – udeležba na medobčinskem parlamentu
- * Naravoslovni dan – Zobje, zdrava prehrana, 4.r.
- * Ogled radijske postaje NET FM, učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije – radio
- * Razredna prireditve ob prazniku žena in pomladi, 1.r.
- * Ogled predstave Princesa Krinolina v LGM, 1.r.
- * Podelitev priznanja OŠ Miklavž na Dravskem polju za dolgoletno razvijanje in izvajanje poletnih raziskovalnih taborov
- * Radijska oddaja ob dnevu žena
- * Interdisciplinarni dan – Darilo za mamo, 3. b, 3.c
- * Tekmovanje iz angleške bralne značke
- * Regijsko tekmovanje iz fizike
- * Angleška bralna značka EPI Reading Badge
- * Šolsko tekmovanje iz geografije
- * Občinsko prvenstvo v košarki (Maribor okolica)
- * Interdisciplinarni dan - ogled šolskega muzeja v Ljubljani, učenci 3.b in 3.c razreda
- * Pustolovski park, Betnava, učenci izbirnega predmeta šport za sprostitev
- * Tehniški dan – obisk Umetnostne galerije, 4.r.
- * Ekodan, Zdravo življenje in voda, vsi učenci
- * Prireditve za starše in Občane Miklavža ter podpis ekolistine
- * Državno tekmovanje iz slovenščine
- * Interdisciplinarni dan – Panonski svet (Prekmurje), 5.r.
- * Revija pevskih zborov OPZ in MPZ v Unionski dvorani v Mariboru
- * Prijateljska tekma v košarki, 5. in 6. razredi
- * Območno tekmovanje iz geografije
- * Plavalni tečaj, 3.r.
- * Matematični kenguru, vsi učenci
- * Predstavitev raziskovalnih nalog v OŠ Pesnica
- * Področno tekmovanje v košarki (mlajši pionirji)

APRIL

- * Regijsko tekmovanje iz matematike
- * Vrtec na obisku, srečanje otrok iz vrtcev in bodočih prvošolcev

- * Meritve za ŠVZ karton, vsi učenci
- * Šolsko tekmovanje v znanju materinščine za Cankarjevo priznanje od 2. do 7. razreda
- * Finalni turnir v mini odbojki za deklice 5. razredov in mlajše
- * Pustolovski park, Betnava, učenci izbirnega predmeta šport za sprostitev
- * Naravoslovni dan – Vetrnice, 2.r.
- * Naravoslovni dan - obisk bolnišnice Medimedo, 1.r.
- * Naravoslovni dan – Jaz in zdravje, 1.r.
- * Plavalni tečaj, 1. r.
- * Kolesarsko tekmovanje Kaj veš o prometu, 6.r.
- * Kolesarski izpit, 5.r.
- * Likovna delavnica na temo PROMET na podružnični šoli Dobrovce
- * Nastop MPZ ob občinskem prazniku v šolski telovadnici
- * Ustvarjalne delavnice za učence in starše v OPB
- * Prireditev za starše na podružnici Dobrovce
- * Prireditev za starše, 3.b, 3.c
- * Kulturni dan – zaključek bralne značke, 3.r.
- * Cici vesela šola, 3.b, 3.c
- * Naravoslovni dan – Oblačila, 8.r.
- * Potovanje v Francijo, učenci 7.r., 8.r., 9.r.
- * Obisk POP TV, KANALA A, RTV SLO, učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije - televizija
- * Ekскурzija v živalski vrt v Ljubljani, učenci izbirnega predmeta ONA
- * Ekскурzija na kmetijo, učenci izbirnega predmeta ONA
- * Obisk RADIA CENTER, učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije - radio
- * Prireditev ob zaključku projekta Pasavček
- * Sestanek šolske skupnosti
- * Športni dan, testiranje za ŠVZ karton, 3.r.
- * Nastop učencev v Kulturnem domu ob otvoritvi likovne razstave v času krajevnega praznika
- * Zaključek Prežihove bralne značke
- * Radijska oddaja ob dnevu upora proti okupatorju in prazniku dela

MAJ

- * Srečanje staršev bodočih prvošolcev in športne aktivnosti z bodočimi prvošolci v telovadnici, 1.r.
- * Nacionalno preverjanje znanja, 6.r., 9.r.
- * Prireditev »Dan druženja in gibanja treh generacij«
- * Interdisciplinarni dan – Na železniški in avtobusni postaji, 2.r.
- * Predstavitve projekta Evropska vas v Mariboru in nastop učencev na Evropski vasi
- * Sprejem prvošolcev med mlade člane RK, 1.r.
- * Športni dan, orientacijski pohod, 1.r.
- * Naravoslovni dan – Park – življenjski prostor, 1.r.
- * Tehniški dan – izdelovanje izdelkov iz različnih materialov, 1.r.
- * Zaključna ekskurzija učencev izbirnega predmeta nemščina in nemškega krožka
- * Obisk Radia Maribor, učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije - radio
- * Atletsko tekmovanje – veliki in mali atletski pokal, dečki, deklice (letnik 1996 in mlajši), dečki, deklice (letnik 1994 in 1995), Poljane, Maribor
- * Srečanje slovenskih in avstrijskih šol v Bad Radkensburgu, 4. r., 5.r.

- * Sodelovanje na prireditvi DAJ MI MIR v Mariboru (prireditev za otroke in odrasle s poudarkom na občutenju in soustvarjanju vzdušja, miru v sebi, z drugimi in z naravo)
- * Obmariborsko prvenstvo v malem nogometu, mlajši dečki, OŠ Rada Robiča, Limbuš
- * Šolsko tekmovanje v kvizu NGJ BISTROUM, 4.r., 5.r., 6.r.
- * Državno tekmovanje NGJ BISTROUM
- * Naravoslovni dan –Botanični vrt, Pohorski Dvor, 6.r.
- * Zaključna ekskurzija, 9.r.
- * Kulturni dan – znamenitosti Maribora, 6.r.
- * Sestanek šolske skupnosti
- * Zaključna slovesnost: valeta za učence 9.r.
- * Naš gozd miru
- * Razstava zdravilnih zelišč

JUNIJ

- * Naravoslovni dan – Družina in stanovanje, 9.r.
- * Šola v naravi, tedenski program v VIRC Poreč, 5.r.
- * Prireditev Šola se predstavi
- * Šola v naravi, tedenski program v CŠOD, v domu Forma viva, 7.r.
- * Interdisciplinarna ekskurzija na Gorenjsko, 8.r.
- * Nagradna ekskurzija za učence 7.r., 8.r., 9.r.
- * Zaključek projekta Sprejemanje drugačnosti
- * Zaključek projekta Dežela barv
- * Interdisciplinarni dan – Pohorje, 1.r.
- * Dvodnevni pohod, pohodništvo, učenci izbirnega predmeta šport za sprostitev
- * Zaključek branja za EKO- bralno značko
- * Zaključne ekskurzije
- * Kulturni dan – ogled kulturne ustanove, 1.r.
- * Zaključna slovesnost, slovo od devetošolcev
- * Radijska oddaja ob dnevu državnosti
- * Ogled predstave The drops of life, 7.r., 8.r., 9.r.
- * Zaključna ekskurzija učencev nemškega krožka - 1.a, Dobrovce
- * Zaključna ekskurzija učencev izbirnega predmeta nemščine in nemškega krožka

PROJEKTI	LITERARNI NATEČAJI
• Pomladni dan v Evropi 2009 • Naša šola - hiša vrednot • Pasavček • Policija za otroke • Policist Leon svetuje • Active Learning • Mavričniki • Sprejemanje drugačnosti • Dežela barv • EKOŠOLA • Dan druženja in gibanja treh generacij • Evropska vas • Zdrava šola • Rastem s knjigo	• 9. Mlada Vilenica • Z domišljijo na potep • Pezova predstavitev • Evropa v šoli • Gradim svet iz besed • Dnevi slovenske knjige • Pomladni dan v Evropi • Človekove pravice

REZULTATI TEKMOVANJ V ŠOLSKEM LETU 2008 / 2009

MATEMATIKA – VEGOVO PRIZNANJE

Šolsko tekmovanje

Število tekmovalcev: 202

Področno tekmovanje: 9 učencev

Dosežena priznanja na šolskem tekmovanju

Število tekmovalcev in bronasta priznanja po razredih

Razred	Število tekmovalcev	Število priznanj
1.	30	10
2.	25	9
3.	20	6
4.	19	6
5.	19	6
6.	22	7
7.	22	7
8.	23	8
9.	22	7

Na področno tekmovanje so se uvrstili naslednji učenci:

7. razred	8. razred	9. razred
Teodora Avgustini, 7.a Nastja Sinovec, 7.a Andraž Tergušek, 7.b	Anja Jakopin, 8.b, Špela Hadler, 8.a Katja Raušl, 8.b	Andreja Tišić, 9.a Alen Rajšp, 9.a Florijan Cajzek, 9.b

Srebrna priznanja: Nastja Sinovec, 7.a, Andraž Tergušek, 7.b, Alen Rajšp, 9.b

LOGIKA

Mentorica: Nevenka Gselman

Šolsko tekmovanje: 70 učencev (od 5. do 9. razreda)

RAZRED	Število tekmovalcev
5.	15
6.	13
7.	15
8.	14
9.	13
SKUPAJ	70

Dosežena priznanja:

Bronasta priznanja so dosegli naslednji učenci

5. razred	6. razred	7. razred
1.mesto: Erik Voh, 5.a 2.mesto: Žan Baranašič, 5.a 3.mesto: Aljaž Jager, 5.a 4.mesto: Luka Ekart, 5.a	1.mesto: Andraž Kralj, 6.b 2.mesto: Tamara Kraljič, 6.b 3.mesto: Živa Sagadin, 6.b	1.mesto: Larisa Ana Boso, 7.b 2.mesto: Domen Švikart, 7.b 3.mesto: David Gaube, 7.a 4.mesto: Miha Kampet, 7.a

8. razred	9. razred
1.mesto: Špela Ban, 8.a 2.mesto: Nina Horvat, 8.a 3.mesto: Špela Hadler, 8.a	1. mesto: Nina Gradišnik, 9.a 2. mesto: Florijan Cajzek, 9.a 3. mesto: Igor Legčević, 9.a

Na državno tekmovanje so se uvrstili: Larisa Ana Boso, Domen Švikart, Špela Ban, Nina Horvat, Nina Gradišnik in Florijan Cajzek.

FIZIKA - ŠTEFANOVO PRIZNANJE

Mentorja: Marjan Veček in Zvonko Trstenjak

Šolsko tekmovanje: 29 učencev (8.a, 8.b, 8.c) in 20 učencev (9.a in 9.b)

Dosežena priznanja:

8. razred	9. razred
<u>bronasta priznanja:</u>	<u>bronasta priznanja:</u>
Nina Ruhitel, 8.a Špela Ban, 8.a Larisa Horvat, 8.b Anja Jakopin, 8.b Luka Horvat, 8.a Nina Horvat, 8.a Tadej Jerič, 8.a Đorđe Kričak, 8.a Kaja Praviček, 8.a Marjetka Štruel Rojko, 8.b	Alen Rajšp, 9.b Maša Cotič, 9.a Tjaša Brumen, 9.a Aljoša Vouk, 9.b Timotej Galun, 9.a Anja Krušič, 9.b Florijan Cajzek, 9.b Ines Čuček, 9.a Tamara Kričak, 9.b

BIOLOGIJA - PROTEUSOVO PRIZNANJE

Mentorica: Marjetka Breznik

Šolsko tekmovanje: 31 učencev

Državno tekmovanje: 1 učenec

Dosežena priznanja:

bronasta	srebrno:
Alen Rajšp, 9. b Anja Krušič, 9. b Ines Čuček, 9. a Nina Gradišnik, 9. b Aljoša Vouk, 9. b Tamara Kričak, 9.b Nuša Ražman, 9.a Andreja Tišič, 9.a	Alen Rajšp, 9. b

KEMIJA – PREGLOVO PRIZNANJE

Mentor: Marjan Horvat

Šolsko tekmovanje: 19 učencev

Bronasto priznanje je dosegla Nuša Ražman, 9.a.

GEOGRAFIJA

Mentorica: Irena Rajbar

Šolsko tekmovanje: 23 učencev

Območno tekmovanje: 3 učenci

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja

Prva tri mesta in bronasta priznanja so osvojili:	bronasti priznanji:
Špela Hadler - 8.a Nina Horvat, 8.a Luka in Horvat, 8.a	Špela Ban, 8.a Maruša Križanič, 8.a

Območno tekmovanje

Doseženo mesto: 5.

Špela Hadler, 8. a, Nina Horvat, 8.a, Luka Horvat, 8.a

ZGODOVINA

Mentorica: Stanka Pešec

Šolsko tekmovanje: 30 učencev (iz 7. razredov 11 učencev, iz 8. razredov 11 in iz 9.r. 9 učencev)

Dosežena priznanja: 1.mesto: Alen Rajšp, 2.mesto: Aljoša Vouk

Regijsko tekmovanje: 2 učenca

Dosežena priznanja: bronasti: Aljoša Vouk, 9.b in Alen Rajšp, 9.b

SLOVENŠČINA – Cankarjevo priznanje od 2. do 7. razreda

Šolsko tekmovanje: 73 učencev

Dosežena priznanja: bronasta: 30

2. razred	3. razred	4. razred
Tilen Brodnik Rok Pahič Simon Ploj Maša Pogorelec Aleks Brumec Luka Polše Luka Stopinšek	Špela Kušar Anja Marovt Zala Mohorko Tadeja Pečenik Maja Pernek Gašper Šerbinek Aljaž Zelenik	Goca Rečnik Mia Sinovec Daša Sprinčnik David Vabšek Kevin Korošec Živa Sovič
Mentorici: Alenka Primec in Simona Žitnik	Mentorice: Jerneja Malec, Simona Kocbek, Simona Fuks	Mentorice: Darja Nerat, Darja Majhenič, Tatjana Lasbaher

5. razred	7. razred
Lara Droždek Urška Ploj Nika Perger Patricia Nerat Ines Lesjak	Nina Petek Nastja Sinovec Primož Vouk Sara Kranjc Katja Petrovič
Mentorici: Lidija Vinter, Blanka Širovnik	Mentorica: Marija Kolarič

SLOVENŠČINA – Cankarjevo priznanje, 8. in 9. razredi

Mentorica: Marija Kolarič

Šolsko tekmovanje: 21 tekmovalcev

Področno tekmovanje: 5 tekmovalcev

Državno tekmovanje: 3 tekmovalci

Dosežena priznanja:

bronasta priznanja	srebrna priznanja	zlata priznanja
Andreja Tišič, 9.a Alen Rajšp, 9.b Tina Vesiak, 9.a Špela Šket, 9.a Maša Cotič, 9.a Vanesa Vargek, 8.b Marjetka Štrucl Rojko, 8.b	Andreja Tišič, 9.a Alen Rajšp, 9.b Tina Vesiak, 9.a Vanesa Vargek, 8.b	Andreja Tišič, 9.a Alen Rajšp, 9.a Vanesa Vargek, 8.b

ANGLEŠKI JEZIK

Mentorica: Mateja Bevc

Šolsko tekmovanje: 13 učencev

Državno tekmovanje: 1 učenec

Dosežena priznanja: bronasta:

Alen Rajšp, 9.b

Sara Ferčal, 9.b

Nina Grabrovec, 9.b

Andreja Tišič, 9.a

Anja Krušič, 9.b

Nuša Ražman, 9.a

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

Dosežena priznanja:

5. razred	6. razred	7.razred
<u>zlata priznanja:</u>	<u>zlata priznanja:</u>	srebrni priznanji:
Žan Baranašič	Nina Krivec	Andraž Tergušek
Lara Rampre	Dejan Bogovič	Gregor Borovnik
Lara Droždek	Eva Skaza	
Aljaž Jager	Tamara Kraljič	
Erik Voh	Nuša Ladič	
Ines Lesjak	Klemen Bedok	
Luka Ekart	Tomaž Senčar	
Timotej Hrenič	Maša Patafta	
Maša Brumen	Tadej Meglič	
Patricija Nerats	Tara Gantar	
Mavricij Želimorski	Laura Beranič	
<u>srebrna:</u>	Katja Bertoncelj	
Timotej Kos	Katarina Paska	
Doroteja Stojkovski	Žan Gradišnik	
Tonja Biškup	Filip Šuen	
Tim Gojčič	Jana Kocbek	
Aljoša Munda	Andraž Kralj	
Ana Purg	Matjaž Kuri	
Blanca Koren	Nejc Klemenčič	
Jan Krivec	Ana Marija Zupanič	
Mitja Štefanec	<u>srebrna:</u>	
Klemen Radislav	Tjaša Podlesnik	
Matija Pečnik	Doroteja Zagoranski	
Urška Ploj	Ana Poštrak	
Nika Breznik	Lara Voh	
Orijana Reš		
Damijana Bohl		
Žana Colbl		
Nika Perger		
Fatmir Berisha		
Ana Kegljevič		

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE

Domen Škoflanc

Nuša Stojkovski

Tadej Bogovič

NEMŠČINA

Mentorica: Ines Pečnik

Šolsko tekmovanje:

Državno tekmovanje: 4 učenci

Dosežena priznanja:

bronasti priznanji	srebrni priznanji
Matias Bregant, 9.b Luka Boso, 9.a	Sara Ferčal, 9. b Kristjan Božnik, 9. B

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA – »EPI LESEPREIS«

Mentorica: Ines Pečnik

Tekmovali so učenci in učenke od 4. do 9. razreda.

Dosežena priznanja: zlata: 88, srebrna: 21

4. razred	5. razred	6.razred
<u>Zlata priznanja:</u> 1. Nina Pahič 2. Živa Sovič 3. Hana Hutter 4. Lina Jelen 5. Franko Frankič 6. Selina Klanfar 7. Mia Sinovec 8. Jan Gačnik 9. Alex Premzl 10. Žiga Stopinšek 11. Aljaž Verbek 12. Timi Kerhe 13. Zoya Tisaj 14. Sara Tomič 15. Blaž Potočnik 16. Sergej Podkrajšek 17. Denis Marinič 18. Barbara Lampreht 19. Bian Rajzer <u>srebrna:</u> 1. Melisa Aliti 2. Aljaž Červek 3. Patricija Klep	<u>zlata priznanja:</u> 1. Lara Rampre 2. Nuša Pečlin 3. Lara Droždek 4. Patricia Nerat 5. Žana Cobl 6. Oriana Reš 7. Ines Lesjak 8. Nika Breznik 9. Urška Ploj 10. Nika Perger 11. Žan Baranašič 12. Matija Pečnik 13. Tonja Biškup 14. Mitja Štefanec 15. Barbara Zupančič 16. Erik Voh <u>srebrna:</u> 1. Klemen Radislav 2. Domen Škoflanc	<u>zlata priznanja:</u> 1. Jure Nikačevič 2. Tomaž Senčar 3. Tara Gantar 4. Doroteja Zagoranski 5. Katja Bertoncelj 6. Tamara Kraljič 7. Tina Šušteršič 8. Matjaž Kuri 9. Katarina Paska 10. Jana Kocbek 11. Eva Skaza 12. Tadej Meglič 13. Žan Gradišnik

7.razred	8. razred	9. razred
<u>zlata priznanja:</u>	<u>zlata priznanja:</u>	<u>zlata priznanja:</u>
1. Tilen Bedök 2. Teodora Augustini 3. Nina Petek 4. Anja Cimmerman 5. Gregor Borovnik 6. Tjaša Sentič 7. Pia Tarkuš Trikič 8. Jan Miložič 9. Teja Dovečar 10. David Gaube 11. Primož Vouk 12. Nik Mršič 13. Larisa-Ana Boso	1. Maruša Križanič 2. Larisa Aliti 3. Kaja Praviček 4. Etienne Klanfar 5. Marcel Kramer 6. Valentina Slatinek 7. Nina Horvat 8. Anja Jakopin 9. Nina Ruhitel 10. Matjaž Potočnik 11. Larisa Horvat 12. David Najžer 13. Žan Mom 14. Luka Horvat	1. Kristjan Božnik 2. Luka Boso 3. Nina Gradišnik 4. Lucija Lah 5. Timotej Galun 6. Aljoša Vouk 7. Anja Vučkovečki 8. Urška Bezjak 9. Katarina Pregl 10. Tina Vesiak 11. Nuša Rožman 12. Sara Ferčal 13. Matias Bregant
<u>srebrna:</u>	<u>srebrna:</u>	<u>srebrni:</u>
1. Sara Rukelj 2. Katja Drevenšek 3. Gašper Ornik 4. Tilen Novak 5. Matic Milošič	1. Vanesa Vargek 2. Blaž Koren 3. Sandra Križovnik 4. Klemen Lukačič 5. Tadej Jerič 6. Katja Raušl 7. Katrin Kopše 8. Boris Poštrak 9. Marjetka Štruel Rojko	1. Klemen Pregl 2. David Kunstič

16. GRAFIČNI BIENALE OTROŠKE GRAFIKE TORUN 2008, POLJSKA

Mentor: Albin Lorber

Na natečaj 16. grafičnega bienala otroške grafike v mestu Torun v Poljski so prispele grafike iz 39 držav. Mednarodna strokovna komisija je od prispelih 11 351 grafik izbrala za razstavo 1141. Na razstavo so se uvrstile tudi grafike naših učencev. Priznanje za sodelovanje na razstavi sta prejela Primož Vouk in Rok Kozar; Andraž Tergušek in Melisa Tomičič pa še nagrado.

RAZISKOVALNE NALOGE

Mentorice: Leandra Mernik, Vesna Jelen Godunc, Mateja Bevc

Št.tekmovalcev: 4

Dosežena priznanja: bronasto: Žiga Grdadolnik, srebrno: Alen Rajšp

LITERARNI NATEČAJ Z DOMIŠLJIJO NA POTEPI

Nagrado je prejel Erik Voh, 5.a, za spis z naslovom *Moja čudežna hiška*, mentorica: Lidija Vinter.

LITERARNI NATEČAJ DNEVI SLOVENSKE KNJIGE

Nagrado je prejela Tina Šušteršič, 6.a, za spis z naslovom *Lojza je pristala na našem dvorišču in razkazala sem ji našo šolo*, mentorica: Petra Trstenjak.

REZULTATI ŠPORTNIH TEKMOVANJ V ŠOLSKEM LETU 2008 / 2009

KOŠARKA MLAJŠI PIONIRJI – PODROČNO PRVESTVO V KOŠARKI	
Sodelovale so: OŠ Franceta Prešerna, OŠ Bojana Iliča, OŠ Lovrenc na Pohorju, OŠ Miklavž na Dravskem polju.	
Rezultati tekem:	
OŠ MIKLAVŽ : OŠ BOJANA ILIČA	18:25
OŠ LOVREC : OŠ FRANCETA PREŠERNA	27:42
OŠ LOVREC : OŠ BOJANA ILIČA	45:20
OŠ MIKLAVŽ : OŠ FRANCETA PREŠERNA	21:37
Končni vrstni red: 1. OŠ Franceta Prešerna 2. OŠ Lovrenc 3. OŠ Bojana Iliča 4. OŠ Miklavž na Dravskem polju Dve prvo uvrščeni ekipi sta se uvrstili na državno prvenstvo.	

KOŠARKA - PRIJATELJSKA TEKMA OŠ MIKLAVŽ : KŠ Sani Maribor B	Sodelujoči: učenci 5. in 6. razredov (rojeni 1997. leta in mlajši)
Za ekipo naše šole so tekmovali: Timotej Polanc, Aljoša Pukšič, Oskar Simončič, Filip Šuen, Matej Nigerl, Avdyl Haliti, Timotej Hrenič, Tadej Bogovič, Dejan Bogovič, Nino Lepej, Nejc Klemenčič, Fatmir Berisha, Timi Kerhe.	
	
Rezultat: 41 : 33	Trenerja ekipe: Miro Kalezič in Rok Ozmec.

KOŠARKA - mlajši dečki (7. in 6. razredi) - Občinsko prvenstvo - MARIBOR OKOLICA	
Trener ekipe: Miro Kalezič	
Rezultati tekem:	
OŠ MIKLAVŽ : OŠ SLIVNICA	27: 6
OŠ LOVRENC : OŠ SLADKI VRH	25:15
Za tretje mesto: OŠ SLIVNICA : OŠ SLADKI VRH	11:10
Finale: OŠ MIKLAVŽ : OŠ LOVRENC	10:20
Končni vrstni red: 1. OŠ Lovrenc na Pohorju 2. OŠ Miklavž 3. OŠ Slivnica 4. OŠ Sladki Vrh	
Barve naše šole so zastopali: Primož Vouk, Gašper Ornik, Nejc Klemenčič, Nik Mršič, Nino Đuran, Žiga Grdadolnik, Jan Miložič (cap), Timotej Polanc, Aljoša Pukšič, Tilen Novak, Matej Nigerl, Timotej Hrenič, Jure Nikačević, Dejan Bogovič, Oskar Simončič.	
Ekipa je osvojila srebrne medalje in se uvrstila na področno prvenstvo.	

NAMIZNI TENIS - ŠOLSKO PRVENSTVO, RAZREDNI PRVAKI

ŠOLSKO PRVENSTVO:	RAZREDNA TEKMOVANJA
1. skupina:	9.A, B:
Mario Klobučar 3z 0p	1. Tilen HERŽIČ
Denis Lizzi 2z 1p	2. Žan KOLAR
Rene Derčaj 1z 2p	3. Luka BOSO
Dejan Bogovič 0z 3p	4. Denis LIZZI
2. skupina:	5. Rene DERČAJ
Luka Boso 3z 0p	6. Florijan CAJZEK
Matej Petek 2z 1p	8.A,C:
FlorijanCajzek 1z 2p	1. Matjaž POTOČNIK
Matej Nigerl 0z 3p	2. Žan MOM
	3. David VERLAK

3. skupina: Blaž Balazič 2z 0p Tilen Heržič 1z 1p Oskar Simončič 0z 2p	8.B: 1. Mario KLOBUČAR 2. Blaž BALAZIČ 3. Matej PETEK 7.A: 1. Jan MILOŽIČ 2. Gašper ORNIK 3. Tilen NOVAK 7.B: 1. Žiga GRDADOLNIK 2. Domen ŠVIKART 3. Primož VOUK 6.A: 1. Žan HRENIČ 2. Žan GRADIŠNIK 3. Matej NIGERL 6.B: 1. Žan VISENJAK 2. Dejan BOGOVIČ 3. Oskar SIMONČIČ
FINALNA SKUPINA: 1. Mario KLOBUČAR 2z 0p 2. Blaž BALAZIČ 1z 1p 3. Luka BOSO 0z 2p OD 4. – 7. MESTA 4. Denis LIZZI 3z 0p 5. Tilen HERŽIČ 2z 1p 6. Matej PETEK 1z 2p 7. Rene DERČAJ 0z 3p OD 8. – 11. MESTA: 8. Matej NIGERL 3z 0p 9. Florijan CAJZEK 2z 1p 10. Dejan BOGOVIČ 1z 2p 11. Oskar SIMONČIČ 0z 3p	

KOŠARKA - OBČINSKO PRVENSTVO- (st. pionirji - 9.r. in mlajši)	
Mentor ekipe: Miro Kalezić	
Rezultati tekem:	
OŠ MIKLAVŽ : OŠ Hoče	17 : 25
OŠ Slivnica : OŠ Šentilj	61 : 47
OŠ MIKLAVŽ : OŠ Šentilj	42 : 15
OŠ Slivnica : OŠ Hoče	43 : 29
Vrstni red:	
1. OŠ Slivnica	4 točke
2. OŠ Hoče	3 točke
3. OŠ MIKLAVŽ	3 točke
4. OŠ Šentilj	2 točki
Ekipo so zastopali: M. Potočnik , R. Derčaj (cap.), M. Klobučar, Ž. Kolar, F. Cajzek, D. Lizzi, I. Legčević, U. Kričak, J. Miložič, D. Beriša, Đ. Kričak, L. Boso,Ž. Mom	

KOŠARKA – OBČINSKO PRVENSTVO - (st. pionirji – 9.r. in mlajši)	
Mentor ekipe: Miro Kalezić	
OŠ MIKLAVŽ : OŠ Šentilj	31: 33
OŠ Šentilj : OŠ Selnica	49: 36
OŠ MIKLAVŽ : OŠ Selnica	48:31
Vrstni red ekip:	
1. OŠ Šentilj	4 točke
2. OŠ Miklavž	3 točke
3. OŠ Selnica	2 točki
Ekipa: R. Derčaj (cap), Ž.,Kolar, M., Potočnik, M.Klobučar, U. Kričak, J. Miložič, D. Beriša, Đ.Kričak, Ž. Mom. M.Paska	

ODBOJKA	
Športna zveza Maribor in Odbojkarska zveza Maribor sta organizirala tekmovanje obmariborskih šol v odbojki. Razpored območnega predtekmovanja za šol. leto 2008 / 2009 je bil naslednji:	
skupina : C, letnik 1994 in mlajše	
1.tekma : Starše –Miklavž na Dravskem polju	3 : 0
2. tekma :Benedikt –Miklavž na Dravskem polju:	3:0
3. tekma : Benedikt – Starše	3:0

Glede na to, da se na območni finalni turnir pri učenkah uvrstijo zmagovalne ekipe iz vsake skupine, nam letos to ni uspelo, vendar so učenke, katere so se udeležile tekmovanja, dale vse od sebe, zato si vsekakor zaslužijo POHVALE.	TEKMOVALE SO : 1. Kaja PRAVIČEK, kapetanka ekipe 2. Katja IMENŠEK 3. Dolores CAFUTA 4. Nina HORVAT 5. Doris BAŠNEC 6. Larisa Ana BOSO 7. Anja CIMERMAN 8. Nina PETEK 9. Larisa HORVAT 10. Sara RISTIČ 11. Tjaša SENTIČ 12. Teodora AVGUSTINI
Športni učitelj : Branko MIHALIČ	

MALI NOGOMET
Obmariborsko prvenstvo v malem nogometu za ml.dečke, tekmovanje je potekalo v OŠ Rada Robiča v Limbušu.
Na prvenstvu so sodelovale naslednje šole: OŠ Ruše, OŠ Duplek, OŠ Šentilj, OŠ Starše, OŠ Selnica, OŠ Pesnica, OŠ Kungota, OŠ Lovrenc, OŠ Rače in OŠ Miklavž na Dravskem polju.
Tekmovanja so se udeležili naslednji učenci naše šole: Miha Kampet, Žan Vajda, Tilen Novak, Žan Žugman-Hrenič, Gašper Ornik, Timi Polanec, Nik Mršič, Tadej Jagarinec, Matic Milošič, Jan Miložič, Nino Duran, Domen Švikart.
Dosegli so 1. mesto.
Mentor: Branko Mihalič

OBMARIBORSKO PRVENSTVO V MALEM NOGOMETU, LETNIK) - ST. DEČKI, OŠ Rada Robiča Limbuš, 8.12.2008	
MIKLAVŽ - RUŠE	0 : 1
Ekipo so predstavljali: Jan Miložič, Igor Legčević, Mario Klobučar, Blaž Balažič, Tomaž Kac, Denis Lizzi, Nik Mršič, Nejc Brbre, Tilen Novak, Gašper Ornik, Tadej Jagarinec, Miha Kamplet	

MINI ODBOJKA za deklice 5. razredov in mlajše - FINALNI TURNIR	
Hoče, sreda 8.4.2009	
Rezultati naše šole:	
OŠ MIKLAVŽ: OŠ Fram	1 : 2* (predtekmovanje)
OŠ MIKLAVŽ: OŠ Benedikt	2 : 0
OŠ MIKLAVŽ: OŠ Ruše	0 : 2
OŠ MIKLAVŽ: OŠ Selnica	2 : 0
OŠ MIKLAVŽ: OŠ Hoče	0 : 2
Končni vrstni red tekmovanja :	
1. OŠ Hoče	4-0
2. OŠ Ruše	3-1
3. OŠ Fram	1-3
4. OŠ MIKLAVŽ	1-3
5. OŠ Selnica	1-3
Za našo šolo so nastopale:	
Blanca Koren, Maša Brumen, Ines Lesjak, Nika Breznik, Urška Ploj, Damjana Bohl.	
Trener ekipe : Katarina Polc	

**ATLETSKO TEKMOVANJE NA POLJANAH 2009 -
OBČINSKO PRVENSTVO ZA OBMARIBORSKE ŠOLE**

V petek, 15.5.2009, smo se udeležili atletskega tekmovanja na stadionu Poljane v Mariboru. Sodelovali smo s kar 45 sodelujočimi učenci in učenkami in dosegli zares lepe rezultate. Osvojili smo kar 12 medalj, štiri 4. mesta, šest 5. mest in še kup drugih lepih uvrstitev. Tekmovalci in tekmovalke so doživeli posebne trenutke ob primerjanju moči s sovrstniki iz drugih šol. Izkazali smo se tudi kot ekipa, saj smo s tribun vzpodbujali vse tiste sošolce in sošolke, ki so bili takrat na tekmovališču.

- 1. mesto - Žan KOLAR, skok v višino, starejši dečki
- 1. mesto - Tomaž KAC, suvanje krogle, starejši dečki
- 1. mesto - Dolores CAFUTA, tek na 300 m, starejše deklice
- 1. mesto - Tilen NOVAK, tek na 60 m, mlajši dečki
- 1. mesto - Anja CIMERMAN, tek na 600 m, mlajše deklice
- 2. mesto - Eva SKAZA, tek na 600 m, mlajše deklice
- 2. mesto - Vanesa GANZER, skok v višino, mlajše deklice
- 3. mesto - David VERLAK, skok v višino, starejši dečki
- 3. mesto - Maša COTIČ, tek na 60 m, starejše deklice
- 3. mesto - Sara RISTIČ, tek na 1000 m, starejše deklice
- 3. mesto - Etienne KLANFAR, tek na 600 m, mlajši dečki
- 3. mesto - Matej NIGERL, skok v višino, mlajši dečki
- 4. mesto - Luka BOSO, tek na 300 m, starejši dečki
- 4. mesto - Maša Cotič, Anja Dvoršak, Anja Repnik, Nina Petek
Štafeta 4 x 100 m, starejše deklice
- 4. mesto - Žiga GRDADOLNIK, tek na 300 m, mlajši dečki
- 4. mesto - Žan VISENJAK, skok v višino, mlajši dečki
- 5. mesto - Klemen PREGL, tek na 60 m, starejši dečki
- 5. mesto - Klemen Pregl, Denis Lizzi, Luka Boso, Tilen Novak
Štafeta 4 x 100 m starejši dečki
- 5. mesto - Uroš KRIČAK, met žogice, starejši dečki
- 5. mesto - Anja JAKOPIN, tek na 1000 m, starejše deklice
- 5. mesto - Katarina PASKA, tek na 300 m, mlajše deklice
- 5. mesto - Katja DREVENŠEK, skok v višino, mlajše deklice

Sodelovali so še:

Leon Habot (tek na 300m), Miha Kamplet, Oskar Simončič (skok v daljino), Marcel Nezman, Nino Đuran (met žogice), Amanda Farazin (tek na 60m), Barbi Jagarinec, Katja Bertoncej (tek na 300m), Tara Gantar, Pina Polenik, Teodora Avgustini (met žogice), Matjaž Potočnik (tek na 300m), Matic Paska (tek na 1000m), Đorđe Kričak (suvanje krogle), Klemen Lukačič (skok v daljino), David Najžer (skok v višino), Sandra Križovnik (tek na 300m), Vanesa Vargek, Nuša Ražman (skok v višino), Lucija Lah (suvanje krogle), Laura Rampre, Dolores Farazin (met žogice).
Učence sta na tekmovanju spremljala športna pedagoga Miro Kaležič in Branko Mihalič. Najbolje uvrščeni učenci so se uvrstili na **PODROČNO TEKMOVANJE**, kjer jim želimo
čim boljših uvrstitev!

ŠPORTNA POMLAD 2009 – MIKLAVŽ SLAVIL

Festival športa in zabave Športna pomlad letos praznuje 5. obletnico. V soboto, 9.5. 2009, so se v Mariboru pomerile tri ekipe pod okriljem Košarkarske šole Sani Bečirovič.

Na turnirju so sodelovale naslednje ekipe:

KŠ Sani Bečirovič Maribor
KŠ Sani Bečirovič Bistrica
KŠ Sani Bečirovič Miklavž

Pred približno 100 gledalci v majhni dvorani na Železničarju so prvi na parket stopili mlajši pionirji iz Bistrice in Miklavža. Nadobudni košarkarji, letniki 1999 in mlajši, so v štiriurnem »mini« turnirju prikazali veliko košarkarskih vragolij, spretnosti z oranžno žogo in veliko želje po zmagi.

Brez poraza so bili izbranci Miklavža, ki so v prvi tekmi ugnali Bistričane, v zadnji tekmi pa so prepričljivo ugnali prijatelje iz Maribora. Najzanimivejša je bila druga tekma, ki se je končala z neodločenim rezultatom oziroma po enem podaljšku nismo dobili poraženca, ampak sta slavili obe ekipi.

REZULTATI:

KŠ Sani Miklavž – KŠ Sani Bistrica, 20:16
(8:4, 6:4, 6:8)

Miklavž: Lepej 12, Kerhe 4, Brunec 2, Šerbinek 2.
Bistrica: Govedič 8, Nekrep 4, Ceranič 4.

KŠ Sani Maribor – KŠ Sani Bistrica, 18:18
(5:4, 6:10, 5:2, 2:2)

Maribor: Vajs 7, Novak 5, Jankovič 4, Alič 2.
Bistrica: Merc 10, Lovrenčič 4, Nekrap 2, Babič 2.

KŠ Sani Maribor – KŠ Sani Miklavž, 10:34
(4:9, 4:15, 2:10)

Maribor: Gaube 4, Novak 2, Blagojevič 2, Vajs 2
Miklavž: Kerhe 13, Lepej 7, Šerbinek 6, Avgustini 2, Tajhman 4, Rajzer 2

Najboljša peterka po izboru trenerjev:

Nino Lepej (Miklavž) – najboljši strelec z 19 točkami
Tilen Vajs (Maribor)
Timi Kerhe (Miklavž)
Luka Govedič (Bistrica)
Nace Merc (Bistrica)

Najmlajši košarkar turnirja:

Chris Žerjavec (Maribor)

Ekipo Miklavža so sestavljali: NINO LEPEJ, ALJAŽ VISINSKI, TIMI KERHE, ŽIGA STOPINŠEK, BIAN RAJZER, RIKARDO AVGUSTINI, MATIC BRUNEC, TILLEN PLOŠINJAK, TIMOTEJ TAJHMAN, GAŠPER ŠERBINEK, MARKO GUTMAN, LUKA BOGADI IN ŽIGA STOPINŠEK.

Pikin festival , 3. b

Pasavček ; Lea Ema , Nejc, Luka, 3.b

Pikin festival; Marko, Klemen,
Beno, Luka , 3. b

Obisk mariborskega letališča , 3. b

MAVRICNIKI, 3. B

Šola v naravi; Katja, Urša, 3.b

Šola v naravi; Tilen, Matic, Beno, 3. b